ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០៦២៣/ ០០៧

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមររដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៨/៩២៥ ចុះថ្ងៃទី៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣២០/៤២១ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២០ ស្តីពីការតែងតាំងនិងកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
  បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២១ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងបរិស្ថាន
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ក្រមបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី៣០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២៣ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៩ នីតិកាលទី៦ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានពិនិត្យចប់សព្វគ្រប់លើទម្រង់និងគតិច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី១៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២៣ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី១០ នីតិកាលទី៤ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅៈ

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ក្រម

បរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

គន្ថីទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ
មាតិកាទោល
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ
ជំពូកទី១
គោលបំណងនិងវិសាលភាព

មាត្រា១ ._ គោលបំណង

ក្រមនេះកំណត់អំពីវិធានទាំងឡាយដែលត្រូវគោរពនិងប្រតិបត្តិតាមក្នុងការពង្រឹង ធ្វើទំនើបកម្ម ធ្វើឱ្យមានសង្គតិភាព និងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការគ្រប់គ្រងលើកិច្ចគាំពារបរិស្ថាន ការអភិរក្ស និងស្តារឡើងវិញនូវធនធានធម្មជាតិ ជីវៈចម្រុះ មុខងារប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដើម្បីការរស់នៅនិងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា២ ._ វិសាលភាព

ក្រមនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តលើ៖

ក- រាល់សកម្មភាពទាំងឡាយណាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបរិស្ថាន ធនធានធម្មជាតិ និងបេតិកភណ្ឌនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ខ- រាល់សកម្មភាពរបស់បុគ្គលដែលធ្វើប្រតិបត្តិការទាំងក្នុងនិងក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលបង្កផលប៉ះពាល់ឬជះឥទ្ធិពលទៅលើបរិស្ថាន ធនធានធម្មជាតិ និងបេតិកភណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា៣ ._ សទ្ទានុក្រម

វាក្យសព្ទសំខាន់ៗដែលប្រើប្រាស់ក្នុងក្រមនេះ ត្រូវបានកំណត់និយមន័យនៅក្នុងសទ្ទានុក្រមដែលជាឧបសម្ព័ន្ធនៃក្រមនេះ។

ជំពូកទី២
ការអនុវត្តតួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធវិស័យបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ និងការរៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ផ្នែកទី១
ការអនុវត្តតួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធវិស័យបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ

មាត្រា៤ ._ តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានសមត្ថកិច្ចក្នុងការអនុវត្តតួនាទីនិងភារកិច្ចអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តតាមវិស័យនីមួយៗជាសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

មាត្រា៥ .- គួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងស្ថាប័នដទៃផ្សេងទៀតដែលទទួលបន្ទុកវិស័យពាក់ព័ន្ធនឹងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួងស្ថាប័នដទៃផ្សេងទៀតដែលទទួលបន្ទុកវិស័យពាក់ព័ន្ធនឹងធនធានធម្មជាតិ មានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការអនុវត្តតួនាទីនិងភារកិច្ចអនុលោមតាមក្រមនេះ ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តតាមវិស័យនីមួយៗជាសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន។

មាត្រា៦ .- តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ

១- រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការអនុវត្តតួនាទីនិងភារកិច្ចអនុលោមតាមក្រមនេះ ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

២- រាជរដ្ឋាភិបាល ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដទៃផ្សេងទៀត អាចផ្ទេរឬផ្ទេរបន្ថែមឬកែប្រែមុខងារដែលបានផ្ទេរផ្សេងទៀតតាមវិស័យរបស់ខ្លួនទៅឱ្យរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

ផ្នែកទី២
ការរៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយនិងផែនការសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

មាត្រា៧ .- ការរៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយនិងផែនការសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវរៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយនិងផែនការសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដើម្បីលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃកិច្ចគាំពារបរិស្ថាន ការគ្រប់គ្រងនិងការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ ស្របតាមគោលនយោបាយនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី។

មាត្រា៨ .- ការរៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយនិងផែនការសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិរបស់ក្រសួងស្ថាប័នដទៃផ្សេងទៀត

ក្រសួងស្ថាប័នដទៃផ្សេងទៀតនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ អាចរៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយនិងផែនការសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិតាមវិស័យនីមួយៗក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ដើម្បីលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃកិច្ចគាំពារបរិស្ថាននិងអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ ស្របតាមគោលនយោបាយនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី។

ជំពូកទី៣
គោលការណ៍ទូទៅ

មាត្រា៩ .- គោលការណ៍នៃការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព

គ្រប់សកម្មភាពអភិវឌ្ឍផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមទាំងអស់ ត្រូវបំពេញតម្រូវការក្នុងការអភិវឌ្ឍនិងតម្រូវការផ្នែកបរិស្ថានរបស់មនុស្សជំនាន់បច្ចុប្បន្ននិងអនាគតប្រកបដោយសមធម៌និងដោយនិរន្តរភាព ដែលក្នុងនោះកិច្ចគាំពារបរិស្ថាននិងការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិគឺជាផ្នែកដ៏ចាំបាច់នៃកិច្ចដំណើរការអភិវឌ្ឍ ហើយដែលមិនអាចពិចារណាជារឿងដាច់ដោយឡែកពីគ្នាបានឡើយ។

មាត្រា១០ .- គោលការណ៍នៃការបញ្ចៀសការខូចខាតបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

បុគ្គលមិនត្រូវធ្វើសកម្មភាពណាមួយ ដែលបង្កឬអាចបង្កការខូចខាតដល់បរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិឡើយ។ ក្នុងករណីដែលមិនអាចជៀសវាងបាន បុគ្គលនោះត្រូវចាត់វិធានការសមស្របក្នុងកិច្ចគាំពារបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងត្រូវទប់ស្កាត់ឬកាត់បន្ថយការខូចខាតទាំងនោះឱ្យដល់កម្រិតអប្បបរមា។

មាត្រា១១ .- គោលការណ៍នៃការចូលរួមជាសាធារណៈ

បុគ្គលដែលអាចទទួលរងផលប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ឬប្រយោល ដោយសារការធ្វើសេចក្ដីសម្រេចណាមួយទាក់ទងនឹងបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានសិទ្ធិចូលរួមផ្ដល់មតិយោបល់ឱ្យទាន់ពេលវេលា បន្ទាប់ពីទទួលបានព័ត៌មានតាមរយៈដំណើរការចូលរួមពីភាគីពាក់ព័ន្ធដោយមានតម្លាភាពនិងគណនេយ្យភាព មុនពេលដែលសេចក្ដីសម្រេចនោះត្រូវបានធ្វើឡើង។

មាត្រា១២ .- គោលការណ៍នៃការទទួលបានព័ត៌មានបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

១- បុគ្គលមានសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានទាក់ទងនឹងបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

២- រាល់ព័ត៌មានស្ដីពីកិច្ចគាំពារបរិស្ថាននិងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយឱ្យបានទូលំទូលាយដល់សាធារណជន ដើម្បីបង្កើតឱកាសឱ្យបានច្រើនសម្រាប់ការចូលរួមជាសាធារណៈនៅក្នុងការធ្វើផែនការនិងការធ្វើសេចក្ដីសម្រេចដែលបង្កផលប៉ះពាល់ដល់សង្គមនិងបរិស្ថាន។

៣- សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានទាក់ទងនឹងបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិត្រូវអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ។

មាត្រា១៣ .- គោលការណ៍នៃការទទួលខុសត្រូវរបស់បុគ្គលបំពុល

បុគ្គលដែលបានបង្កឱ្យមានការខូចខាតដល់បរិស្ថាន ត្រូវទទួលបន្ទុកក្នុងការចំណាយលើការជួសជុល និងលើវិធានការទប់ស្កាត់ បញ្ចៀស និងកាត់បន្ថយការខូចខាតបរិស្ថាន។

មាត្រា១៤ .- គោលការណ៍នៃការបង់ថ្លៃរបស់អ្នកប្រើប្រាស់

បុគ្គលដែលប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិត្រូវបង់ថ្លៃចំណាយសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ ឬផលប៉ះពាល់ដែលកើតចេញពីការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិទាំងនោះ។

មាត្រា១៥ .- គោលការណ៍នៃការប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន

ក្នុងករណីដែលមានការព្រួយបារម្ភថាមានការខូចខាតយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់បរិស្ថានដែលមិនអាចស្ដារឬជួសជុលឡើងវិញបាន មិនអាចយកកង្វះខាតភាពប្រាកដប្រជាផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រមកធ្វើជាមូលហេតុក្នុងការពន្យារពេលនៃការចាត់វិធានការដើម្បីទប់ស្កាត់ការខូចខាតបានឡើយ។

មាត្រា១៦ .- គោលការណ៍នៃការកាត់បន្ថយឬទប់ស្កាត់ការខូតខាតដល់បរិស្ថាន

វិធានការនានានៃការកាត់បន្ថយឬទប់ស្កាត់ការខូចខាតបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើឡើងមុនពេលការខូចខាតនោះកើតឡើង។ វិធានការនេះត្រូវធ្វើឡើងជាមុនដោយតម្រូវឱ្យធ្វើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននិងសង្គមប្រសើរជាងធ្វើការស្ដារឬជួសជុលការខូចខាត។

មាត្រា១៧ .- គោលការណ៍នៃការធ្វើសេចក្ដីសម្រេចដោយផ្អែកលើភស្តុតាង

ព័ត៌មានដែលមានលក្ខណៈវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ដ៏ប្រសើរបំផុតដែលអាចស្វែងរកបាន ត្រូវយកមកប្រើប្រាស់ជាមូលដ្ឋានក្នុងការធ្វើសេចក្ដីសម្រេចប្រកបដោយតម្លាភាពទាក់ទងនឹងបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

មាត្រា១៨ .- គោលការណ៍ផលប្រយោជន៍សាធារណៈ

ផលប្រយោជន៍សាធារណៈត្រូវមានឧត្តមភាពជាងប្រយោជន៍បុគ្គលឯកជនឬនីតិបុគ្គលឯកជន នៅក្នុងដំណើរការនៃការធ្វើសេចក្តីសម្រេចទាក់ទងនឹងបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា១៩ .- គោលការណ៍នៃសមាហរណកម្មផ្នែកបរិស្ថាន

កិច្ចគាំពារបរិស្ថាននិងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ត្រូវដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍ និងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចទាំងក្នុងដំណាក់កាលដំបូងនិងដំណាក់កាលអនុវត្តន៍គោលនយោបាយនិងច្បាប់។

គន្ថីទី២
ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននិងយន្តការប្រកបដោយនិរន្តរភាព
មាតិកាទី១
ការកាត់បន្ថយនិងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា២០ .- គោលបំណង

មាតិកានេះ មានគោលបំណងគ្រប់គ្រង បង្ការ កាត់បន្ថយគ្រោះមហន្តរាយ និងស្តារឡើងវិញនូវការខូចខាតនិង/ឬផលប៉ះពាល់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា២១ .- វិសាលភាព

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តលើការគ្រប់គ្រង ការបង្ការ ការកាត់បន្ថយគ្រោះមហន្តរាយ និងការស្តារឡើងវិញនូវការខូចខាតនិង/ឬផលប៉ះពាល់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា២២ .- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យគ្រោះមហន្តរាយ ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះនិងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា២៣ .- តួនាទីនិងភារកិច្ចក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យគ្រោះមហន្តរាយ មានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

- ក- រៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការសកម្មភាព លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា និងគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសសម្រាប់គ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ។
- ខ- ធ្វើការសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួងស្ថាប័ននិងភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងការស្វែងរកមូលនិធិ ដើម្បីគាំទ្រដល់ការស្តារនិងការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ។
- គ- ផ្តល់យោបល់និងលើកសំណើជូនរាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការដាក់ចេញនូវគោលនយោបាយនិងវិធានការនានាស្តីពីការត្រៀមបង្ការនិងការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការសង្គ្រោះបន្ទាន់និងធានាសុវត្ថិភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ឃ- លើកសំណើជូនរាជរដ្ឋាភិបាលអំពីការត្រៀមបម្រុងមូលនិធិ សម្ភារៈ និងធនធានមនុស្ស ដើម្បីត្រៀមបង្ការនិងធ្វើអន្តរាគមន៍ឆ្លើយតប សង្គ្រោះបន្ទាន់ និងស្តារឡើងវិញនូវរាល់ការខូចខាតនិង/ឬផលប៉ះពាល់មុនពេល ក្នុងពេល និងក្រោយពេលកើតមានគ្រោះមហន្តរាយ។

ង- ផ្សព្វផ្សាយការងារគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយដល់ប្រជាពលរដ្ឋ និងបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្ស ដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាពការងារគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

មាត្រា២៤ ._ កិច្ចសហការលើការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ

ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យគ្រោះមហន្តរាយ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដើម្បី៖

ក- រៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងនិងផែនការកាត់បន្ថយគ្រោះមហន្តរាយ ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នៃគ្រោះមហន្តរាយដែលបង្កឡើងដោយធម្មជាតិឬមនុស្ស។

ខ- ត្រៀមលក្ខណៈបង្ការនិងកាត់បន្ថយមុនពេលមានគ្រោះមហន្តរាយ ការឆ្លើយតបសង្គ្រោះបន្ទាន់ក្នុងពេលមានគ្រោះមហន្តរាយនិងការស្តារឡើងវិញនូវការខូចខាតនិង/ឬផលប៉ះពាល់ក្រោយពេលមានគ្រោះមហន្តរាយ។

គ- វាយតម្លៃមូលហេតុនៃភាពងាយរងគ្រោះដែលបណ្តាលមកពីគ្រោះមហន្តរាយ។

ឃ- ពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដើម្បីគ្រប់គ្រង បង្ការ កាត់បន្ថយគ្រោះមហន្តរាយ និងស្តារឡើងវិញនូវការខូចខាតនិង/ឬផលប៉ះពាល់។

ង- ពិគ្រោះយោបល់និងប្រមូលធាតុចូលពីប្រជាពលរដ្ឋតាមតំបន់ ក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងភាគីពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីបង្កើតភាពធន់ទៅនឹងគ្រោះមហន្តរាយ។

ច- លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងជាសាធារណៈ រៀបចំការបណ្តុះបណ្តាល ការអប់រំ និងលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួម គ្រប់គ្រង បង្ការ កាត់បន្ថយគ្រោះមហន្តរាយ និងស្តារឡើងវិញនូវការខូចខាតនិង/ឬផលប៉ះពាល់។

មាតិកាទី២
ការគ្រប់គ្រងធនធានជីវៈចម្រុះសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា២៥ ._ គោលបំណង

មាតិកានេះ មានគោលបំណងគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សធនធានជីវៈចម្រុះនិងការប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

មាត្រា២៦ ._ វិសាលភាព

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តលើការគ្រប់គ្រងនិងការអភិរក្សធនធានជីវៈចម្រុះ ការប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និងការគ្រប់គ្រងជីវសុវត្ថិភាព សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា២៧ .- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងនិងការអភិរក្សធនធានជីវៈចម្រុះ ការប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងការគ្រប់គ្រងជីវសុវត្ថិភាព។

មាត្រា២៨ .- តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- អនុវត្តលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យបរិស្ថាន ធនធានជីវៈចម្រុះ និងជីវសុវត្ថិភាពដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី។

ខ- សម្របសម្រួលរៀបចំរបាយការណ៍ជាតិ វាយតម្លៃស្ថានភាពជីវៈចម្រុះ និងការប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនិងផ្តល់អនុសាសន៍ ដើម្បីពង្រឹងការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សធនធានជីវៈចម្រុះនិងការប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព។

គ- ដឹកនាំកិច្ចចរចាជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ ដើម្បីបង្ហាញជំហររបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាស្តីពីជីវៈចម្រុះទៅកាន់ស្ថាប័នអន្តរជាតិ។

ឃ- រៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការសកម្មភាព និងកម្មវិធីគម្រោងសម្រាប់ការបង្កើតសួនរុក្ខឧទ្យាន សួនភូគព្ភសាស្ត្រ សួនរុក្ខជាតិ តិណាល័យ ធនាគារពន្ធុ និងទីតាំងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ ក្រៅដែនជម្រកធម្មជាតិ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការអភិរក្ស ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ការផ្លាស់ប្តូរបច្ចេកវិទ្យា និងការអប់រំផ្សព្វផ្សាយបង្កើនចំណេះដឹងដល់សាធារណជន។

ង- រៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការសកម្មភាព វិធានការ កម្មវិធីអភិរក្ស អភិវឌ្ឍ កម្មវិធីពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រង កម្មវិធីសិក្សាស្រាវជ្រាវ ការប្រមូលនិងកំណត់អត្តសញ្ញាណ ការស្តារប្រភេទ ការវាយតម្លៃមុខងារ តួនាទីនិងគុណតម្លៃនៃធនធានជីវៈចម្រុះនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសម្រាប់ការអភិរក្សនិងអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព។

ច- ផ្តល់យោបល់ ត្រួតពិនិត្យ តាមដាន និងអនុវត្តគោលនយោបាយ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាព នៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវពីធនធានជីវៈចម្រុះនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីជំរុញនិងលើកកម្ពស់ការអប់រំ ការបណ្តុះបណ្តាល ការផ្សព្វផ្សាយ និងការផ្លាស់ប្តូរបច្ចេកវិទ្យា។

ឆ- រៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនិងនីតិវិធីស្តីពីការប្រមូលនិងចងក្រងទិន្នន័យធនធានជីវៈចម្រុះ ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី សម្រាប់រៀបចំរបាយការណ៍ស្ថានភាពជីវៈចម្រុះជាតិនិងតាមដានស្ថានភាពទាំងនោះ។

ជ- ផ្តល់យោបល់និងត្រួតពិនិត្យនីតិវិធី វិធីសាស្ត្រ និងឯកសារសម្រាប់ការស្រាវជ្រាវ និងផ្ទៀងផ្ទាត់លទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវមុននឹងបោះពុម្ពផ្សាយជាឯកសារផ្សព្វផ្សាយថ្នាក់ជាតិ ព្រមទាំងសម្របសម្រួលដឹកនាំវេទិកាស្រាវជ្រាវជីវៈចម្រុះជាតិ ដើម្បីពង្រឹងកិច្ចសហការក្នុងចំណោមអ្នកសិក្សាស្រាវជ្រាវនិងអ្នកផ្សព្វផ្សាយ។

ឈ- ផ្តល់ការគាំទ្រ ជំរុញនវានុវត្តន៍ ប្រមូលចងក្រងទិន្នន័យ សិក្សាស្រាវជ្រាវ អប់រំផ្សព្វផ្សាយ និងបណ្តុះបណ្តាលទៅដល់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អំពីការគ្រប់គ្រងធនធានជីវៈចម្រុះនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព។

ញ- បង្កើតយន្តការនិរន្តរភាពហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់ការអភិរក្សជីវៈចម្រុះនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដើម្បីធានាថាមុខងារ តួនាទី គុណតម្លៃរបស់ជីវៈចម្រុះ និងសេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីត្រូវបានទទួលស្គាល់និងដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងកិច្ចចរចាជាមួយនឹងដៃគូជាតិនិងអន្តរជាតិ និងផែនការតាមវិស័យនិងវិស័យឯកជន។

ដ- សម្របសម្រួលលើការកៀរគរហិរញ្ញប្បទានជីវៈចម្រុះនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ឱ្យមានប្រសិទ្ធផលនិងប្រសិទ្ធភាពបំផុតដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងដៃគូជាតិនិងអន្តរជាតិ។

ឋ- សម្របសម្រួលការងារបច្ចេកទេសជាមួយក្រសួងស្ថាប័ននិងភាគីពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីបញ្ជ្រាបនវានុវត្តន៍ ជំរុញ ស្ការ តាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងអនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនូវការគ្រប់គ្រងធនធានជីវៈចម្រុះនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព។

ឌ- សម្របសម្រួលជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ធ្វើការបញ្ជ្រាបនវានុវត្តន៍ តាមដាន និងត្រួតពិនិត្យប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការសកម្មភាព និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធការគ្រប់គ្រងធនធានជីវៈចម្រុះនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី។

ឍ- ដឹកនាំសម្របសម្រួលរៀបចំគោលដៅនិងសូចនាករជីវៈចម្រុះជាតិ ដោយផ្អែកលើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជីវៈចម្រុះសកល គោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ ដោយឆ្លុះបញ្ចាំងពីស្ថានភាពនិងអាទិភាពជាតិ និងធនធានដែលមាន។

ណ- ប្រមូល ផលិត ធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្ម គ្រប់គ្រង និងដាក់ឱ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាននូវព័ត៌មានស្តីពីជីវៈចម្រុះនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័ននិងភាគីពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា២៩ ._ កិច្ចសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

១- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ សហការនិងសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្នុងករណីចាំបាច់នៅពេលអនុវត្តតួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ខ្លួន។

២- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ អាចចុះកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការផលិតនិងការចែករំលែកទិន្នន័យជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនិងនីតិបុគ្គលដទៃទៀត ដើម្បីបង្កើត ប្រើប្រាស់ និងចែករំលែកទិន្នន័យនិងព័ត៌មានស្តីពីជីវៈចម្រុះនិងការប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

មាត្រា៣០ ._ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ

ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដោយសហការជាមួយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវបញ្ជ្រាបនិងដាក់បញ្ចូលការអភិរក្សជីវៈចម្រុះនិងការប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងការបែងចែកផលប្រយោជន៍ពីការប្រើប្រាស់ធនធានពន្ធុដោយសមភាពនិងសមធម៌ ទៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ខ្លួននិងត្រូវដាក់ចេញ ហើយអនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំនិងយន្តការចាំបាច់នានា ដើម្បីធានានិរន្តរភាពនៃធនធានជីវៈចម្រុះនិងសេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី។

មាត្រា៣១ ._ ការអនុវត្តលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងជីវៈចម្រុះ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិក្នុងការរៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការសកម្មភាព លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងកម្មវិធីនានា ដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញាសហប្រជាជាតិស្តីពីជីវៈចម្រុះ ពិធីសារកាតាហ្សេណាស្តីពីជីវសុវត្ថិភាព ពិធីសារណាហ្គោយ៉ាស្តីពីការប្រមូល និងការបែងចែកផលប្រយោជន៍ពីការប្រើប្រាស់ធនធានពន្ធុដោយសមភាពនិងសមធម៌ និងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិនានាពាក់ព័ន្ធនឹងជីវៈចម្រុះ និងសេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី។

មាតិកាទី៣
ជីវសុវត្ថិភាព
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៣២ .- គោលបំណង

មាតិកានេះ មានគោលបំណងធានាប្រសិទ្ធភាពនៃការអភិរក្សនិងការប្រើប្រាស់ធនធានជីវៈចម្រុះប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដោយយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះហានិភ័យពីការប្រើប្រាស់និងការបញ្ចេញសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ទៅក្នុងបរិស្ថាននិងពីផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពមនុស្សតាមរយៈការអនុវត្តគោលការណ៍ប្រុងប្រយ័ត្នស្ដីពីជីវសុវត្ថិភាព ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងអំពីជីវបច្ចេកវិទ្យាទំនើប និងការទប់ស្កាត់ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានទៅលើការអភិរក្សជីវៈចម្រុះនិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា៣៣ .- វិសាលភាព

១- មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តលើរាល់សកម្មភាពឬប្រតិបត្តិការដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ដូចជា ការនាំចូល ការនាំចេញ ការស្តុកទុក ការប្រើប្រាស់ក្នុងព្រំដែនកំណត់ ការបញ្ចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ជាម្ហូបអាហារឬចំណីសត្វ និងការកែច្នៃក្រោមរូបភាពផ្សេងៗទៀត។

២- សកម្មភាពឬប្រតិបត្តិការដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ មិនរួមបញ្ចូលការប្រើប្រាស់នូវសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់សម្រាប់ធ្វើជាឱសថទេ។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា៣៤ .- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានសមត្ថកិច្ចត្រួតពិនិត្យរាល់សកម្មភាពនិង/ឬប្រតិបត្តិការដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់។

មាត្រា៣៥ .- តួនាទីនិងភារកិច្ចក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ជាស្ថាប័នបង្គោលជាតិទទួលបន្ទុកវិស័យគ្រប់គ្រងជីវសុវត្ថិភាព ដែលមានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- រៀបចំសេចក្ដីព្រាងគោលនយោបាយ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការសកម្មភាព គោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេស និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់គ្រប់គ្រងជីវសុវត្ថិភាព។

ខ- ពិនិត្យនិងសម្រេចលើសំណើសុំនាំចូលនិងនាំចេញសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់។

គ- ធ្វើជាស្ថាប័នបង្គោលជាតិ ក្នុងការធ្វើទំនាក់ទំនងជំបូងរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងលេខាធិការដ្ឋាននៃអនុសញ្ញាស្ដីពីជីវៈចម្រុះ។

ឃ- ទទួលខុសត្រូវក្នុងការជូនដំណឹងទាន់ពេលវេលាទៅប្រទេសដទៃទៀត និងអង្គការអន្តរជាតិព្រមទាំងមណ្ឌលចែកចាយជីវសុវត្ថិភាពដែលពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយ ក្នុងករណីមានហេតុការណ៍ណាមួយនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលបណ្ដាលមកពីចលនាឆ្លងដែនណាមួយដោយអចេតនានៃសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់។

ង- ជូនដំណឹងនិងផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានទាន់ពេលវេលាតាមរយៈយន្តការសម្របសម្រួល និងចែករំលែកព័ត៌មានស្តីពីជីវសុវត្ថិភាព។

មាត្រា៣៦ ._ កិច្ចសហការជាមួយក្រសួងនិងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវៈ

ក- ត្រួតពិនិត្យលើរាល់សកម្មភាពនិង/ឬប្រតិបត្តិការពាក់ព័ន្ធជីវសុវត្ថិភាព។

ខ- ពិនិត្យនិងផ្តល់យោបល់បច្ចេកទេសលើពាក្យស្នើសុំវាយតម្លៃហានិភ័យនៃសកម្មភាពនិង/ឬប្រតិបត្តិការដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសពាង្គកាយកែច្នៃរស់។

មាត្រា៣៧ ._ ការវាយតម្លៃហានិភ័យជាមុន

១- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវធានាឱ្យមានការវាយតម្លៃហានិភ័យដ៏សមស្របជាមុននៃរាល់សកម្មភាពនិង/ឬប្រតិបត្តិការដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ដូចបានបញ្ញត្តក្នុងក្រមនេះ។

២- ម្ចាស់សំណើមានកាតព្វកិច្ចធ្វើការវាយតម្លៃហានិភ័យនៃសកម្មភាពនិង/ឬប្រតិបត្តិការដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសពាង្គកាយកែច្នៃរស់របស់ខ្លួន។ រាល់ការចំណាយក្នុងការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចនេះ ជាបន្ទុកទាំងស្រុងរបស់ម្ចាស់សំណើ។

៣- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ពិនិត្យនិងសម្រេចលើសំណើសុំបន្ទាប់ពីទទួលបានរាល់ឯកសារពាក់ព័ន្ធ។

ជំពូកទី៣
សពាង្គកាយកែច្នៃរស់
ផ្នែកទី១
ការនាំចូលនិងនាំចេញសពាង្គកាយកែច្នៃរស់

មាត្រា៣៨ ._ នីតិវិធីមុននឹងនាំចូលសពាង្គកាយកែច្នៃរស់

១- បុគ្គលដែលមានបំណងនាំចូលសពាង្គកាយកែច្នៃរស់មកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងទទួលបានការឯកភាពជាមុនពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិមុននឹងសុំការអនុញ្ញាតពីក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

២- នីតិវិធីក្នុងការស្នើសុំនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការជូនដំណឹងអំពីការស្នើសុំការអនុញ្ញាតនាំចូលលើកទីមួយនូវសពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ បន្ទាប់ពីធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

មាត្រា៣៩ ._ ការនាំចូលសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងព្រំដែនកំណត់

ការអនុញ្ញាតឱ្យមានការនាំចូលជាលើកទីមួយនូវសពាង្គកាយកែច្នៃរស់ មកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុងព្រំដែនកំណត់ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃហានិភ័យនិងទទួលបានការឯកភាពជាមុនពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ បន្ទាប់ពីបានធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួងស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

មាត្រា៤០ ._ ការនាំចូលសម្រាប់ការបញ្ចូលទៅក្នុងបរិស្ថានដោយចេតនា

ការនាំចូលសពាង្គកាយកែច្នៃរស់មកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីបញ្ចូលទៅក្នុងបរិស្ថានដោយចេតនា ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃហានិភ័យ និងទទួលបានការឯកភាពជាមុនពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

បន្ទាប់ពីធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួងស្ថាប័ននិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ មុននឹងស្នើសុំការអនុញ្ញាតនាំចូលពីក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច។

មាត្រា៤១ ._ ការនាំចូលសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ជាម្ហូបអាហារ ជាចំណីសត្វ ឬសម្រាប់ធ្វើការកែច្នៃ

១- ការនាំចូលសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់លើកទីមួយមកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ជាម្ហូបអាហារ ជាចំណីសត្វ ឬសម្រាប់ធ្វើការកែច្នៃត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃហានិភ័យនិងទទួលបានការឯកភាពជាមុនពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មុននឹងស្នើសុំការអនុញ្ញាតនាំចូលពីក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច។

២- បុគ្គលដែលមានបំណងស្នើសុំការអនុញ្ញាតនាំចូលសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់តាមកថាខណ្ឌទី១ ខាងលើនេះ ត្រូវផ្ដល់ជូនទៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិពិនិត្យនូវវិញ្ញាបនបត្រជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសនាំចេញ ដោយបញ្ជាក់ពីភាពត្រឹមត្រូវនៃព័ត៌មានទាក់ទងនឹងសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ដែលត្រូវនាំចូល។

មាត្រា៤២ ._ នីតិវិធីសម្រេចចិត្តសម្រាប់ការនាំចូល

១- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវឆ្លើយតបជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយបញ្ជាក់ពីយោបល់ថាយល់ព្រមជាមុនឬពុំយល់ព្រមទៅម្ចាស់សំណើវិញក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ៦៥(ហុកសិបប្រាំ)ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលពាក្យស្នើសុំ។

២- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ អាចផ្ដល់ការឯកភាពដោយមានឬគ្មានលក្ខខណ្ឌ ស្នើសុំព័ត៌មានបន្ថែមឬបដិសេធចំពោះសំណើ បន្ទាប់ពីទទួលបានលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃហានិភ័យនិងឯកសារតម្រូវចាំបាច់ផ្សេងទៀត។

៣- ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ១៨០(មួយរយប៉ែតសិប)ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ បន្ទាប់ពីបានទទួលពាក្យស្នើសុំ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅម្ចាស់សំណើវិញ និងទៅបណ្ដាញផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានជីវសុវត្ថិភាពស្ដីពីសេចក្ដីសម្រេចរបស់ខ្លួន។

៤- នៅពេលដែលក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ បានសម្រេចយល់ព្រមចំពោះសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ ដើម្បីប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ជាម្ហូបអាហារ ជាចំណីសត្វ ឬសម្រាប់ធ្វើការកែច្នៃនោះ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវជូនដំណឹងទៅសមាជិកទាំងឡាយនៃពិធីសារកាតាហេ្សណាតាមរយៈមណ្ឌលចែកចាយព័ត៌មានជីវសុវត្ថិភាពក្នុងរយៈពេល១០(ដប់)ថ្ងៃ។

៥- លិខិតឯកភាពជាគោលការណ៍របស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវភ្ជាប់ការអនុញ្ញាតនាំចូលសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់។

៦- នីតិវិធី លក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងលក្ខខណ្ឌនៃការសម្រេចចិត្តត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ បន្ទាប់ពីធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចឬរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

មាត្រា៤៣ ._ នីតិវិធីមុននឹងនាំចេញសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់

១- បុគ្គលដែលមានបំណងនាំចេញនូវសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសដែលត្រូវនាំចូល មុននឹងដាក់ពាក្យស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាតនាំចេញពីក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

២- ក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចអាចចេញលិខិតអនុញ្ញាតនាំចេញសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ ពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បន្ទាប់ពីទទួលបានការឯកភាពជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសនាំចូល។ លិខិតឯកភាព

ពីភាគីនាំចូលត្រូវភ្ជាប់ជាមួយនូវលិខិតអនុញ្ញាតនាំចេញ និងឯកសារដទៃទៀតទាក់ទងនឹងការវេចខ្ចប់និងការលើកដាក់នាំចេញ។

មាត្រា៤៤ ._ លិខិតបញ្ជាក់នាំចេញ

អ្នកនាំចេញសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមានលិខិតបញ្ជាក់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិពីភាពត្រឹមត្រូវនៃរាល់ព័ត៌មាន ដែលខ្លួនបានផ្ដល់ទាក់ទងនឹងសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ដែលត្រូវនាំចេញ។ លិខិតបញ្ជាក់នេះត្រូវភ្ជាប់ជាមួយលិខិតអនុញ្ញាតនាំចេញនិង/ឬឯកសារដទៃទៀតទាក់ទងនឹងការវេចខ្ចប់និងការលើកដាក់នាំចេញ។

មាត្រា៤៥ ._ ការរៀបចំឯកសារ

១- លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ចែងដោយឡែកពីបុគ្គលដែលមានបំណងនាំចូលឬនាំចេញសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាសម្រាប់គោលបំណងណាមួយ ត្រូវផ្ដល់ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយដោយបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់លាស់អំពីអត្តសញ្ញាណសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់នោះ ពិតជាសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ពិតប្រាកដមែនព្រមទាំងបញ្ជាក់អំពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់សុវត្ថិភាពក្នុងការវេចខ្ចប់ ការលើកដាក់ ការដឹកជញ្ជូន ការប្រើប្រាស់ និងការរក្សាទុក។

២- ឯកសារទាំងនេះត្រូវភ្ជាប់ជាមួយទំនិញក្នុងកំលុងពេលនៃការបំលាស់ទីឆ្លងដែននិងការដឹកជញ្ជូនទៅកាន់ប្រកចូល។

៣- ការនាំចូលឬការនាំចេញសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវភ្ជាប់ជាមួយនូវលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

ក- ចំពោះសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ ដើម្បីប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ជាម្ហូបអាហារ ជាចំណីសត្វ ឬសម្រាប់ធ្វើការកែច្នៃត្រូវបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់ថាទំនិញទាំងនេះអាចផ្ទុកសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ និងមិនមានបំណងបញ្ចូលទៅក្នុងបរិស្ថានដោយចេតនាឡើយ។

ខ- ចំពោះសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ ដើម្បីបញ្ចូលទៅក្នុងបរិស្ថានដោយចេតនា ត្រូវបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់អំពីអត្តសញ្ញាណ លក្ខណៈពាក់ព័ន្ធ លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់សុវត្ថិភាពក្នុងការវេចខ្ចប់ ការលើកដាក់ ការដឹកជញ្ជូន ការប្រើប្រាស់ និងការរក្សាទុក និងត្រូវបញ្ជាក់ផងដែរអំពីមន្ត្រីទំនាក់ទំនងដើម្បីទទួលព័ត៌មានបន្ថែម ព្រមទាំងបញ្ជាក់ថាការដឹកជញ្ជូនឆ្លងដែនសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិពិធីសារកាតាហ្សេណាសម្រាប់អ្នកនាំចេញ។

គ- ចំពោះសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ ដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុងព្រំដែនកំណត់ត្រូវកំណត់ឱ្យច្បាស់ថាជាសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់និងបញ្ជាក់ឱ្យដឹងពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់សុវត្ថិភាពក្នុងការវេចខ្ចប់ ការលើកដាក់ ការដឹកជញ្ជូន ការប្រើប្រាស់ និងការរក្សាទុក និងត្រូវបញ្ជាក់ផងដែរអំពីមន្ត្រីទំនាក់ទំនងដើម្បីទទួលព័ត៌មានបន្ថែម ក្នុងនោះត្រូវរៀបរាប់ពីឈ្មោះ អាសយដ្ឋានរបស់បុគ្គល និងស្ថាប័នដែលត្រូវប្រគល់សព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់។

ផ្នែកទី២

ការទទួលខុសត្រូវចំពោះការខូចខាតនិងវិធានការឆ្លើយតប

មាត្រា៤៦ ._ កាតព្វកិច្ចដែលត្រូវបំពេញដោយបុគ្គលដែលបង្កផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាត

១- បុគ្គលដែលបានធ្វើសកម្មភាពឬប្រតិបត្តិការពាក់ព័ន្ធនឹងសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ និងដែលបានបង្កផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាតបរិស្ថាន សង្គម សេដ្ឋកិច្ច ជីវៈចម្រុះ សុខភាពមនុស្ស ឬទ្រព្យសម្បត្តិពីសកម្មភាពឬប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួន ត្រូវបំពេញកាតព្វកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- ជូនដំណឹងជាបន្ទាន់អំពីផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាតបរិស្ថាន សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច ទៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

ខ- ធ្វើការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាតបរិស្ថាន សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ចដំបូង។

គ- ចាត់វិធានការឆ្លើយតបសមស្របដំបូង។

២- កាតព្វកិច្ចដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើ ត្រូវបំពេញស្របតាមការណែនាំពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា៤៧ ._ ស្វ័យចំណាត់ការរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

១- បន្ទាប់ពីទទួលបានដំណឹងអំពីផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាតបរិស្ថាន សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៤៦(កាតព្វកិច្ចដែលត្រូវបំពេញដោយបុគ្គលដែលបង្កផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាត)នៃក្រមនេះ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ អាចចាត់នូវរាល់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បីទប់ស្កាត់ ឬកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាតទាំងនោះ ក្នុងករណីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ពិនិត្យឃើញថា វិធានការឆ្លើយតបដំបូងរបស់បុគ្គលដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១នៃមាត្រា៤៦(កាតព្វកិច្ចដែលត្រូវបំពេញដោយបុគ្គលដែលបង្កផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាត)នៃក្រមនេះ មិនមានលក្ខណៈសមស្រប។

២- រាល់ការចំណាយពាក់ព័ន្ធនឹងវិធានការចាំបាច់ខាងលើនេះ គឺជាបន្ទុកទាំងស្រុងរបស់បុគ្គលដែលបានធ្វើសកម្មភាពឬប្រតិបត្តិការពាក់ព័ន្ធនឹងសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ និងដែលបានបង្កផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាតបរិស្ថាន សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច។

មាត្រា៤៨ ._ ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាតបរិស្ថាន សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាតបរិស្ថាន សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច ដែលបង្កឡើងដោយបុគ្គលដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១នៃមាត្រា៤៦(កាតព្វកិច្ចដែលត្រូវបំពេញដោយបុគ្គលដែលបង្កផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាត)នៃក្រមនេះ។

មាត្រា៤៩ ._ ការទទួលខុសត្រូវចំពោះផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាតបរិស្ថាន សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច

បុគ្គលដែលបានធ្វើសកម្មភាពឬប្រតិបត្តិការពាក់ព័ន្ធនឹងសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ ដែលបានបង្កផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាតបរិស្ថាន សង្គម សេដ្ឋកិច្ច ជីវៈចម្រុះ សុខភាពមនុស្ស ឬទ្រព្យសម្បត្តិពីសកម្មភាពឬប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួន ត្រូវទទួលខុសត្រូវទាំងស្រុងទៅលើផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាតទាំងនោះ។

មាត្រា៥០ ._ ការកំណត់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលដែលត្រូវទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវដឹកនាំនិងសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៤៩(ការទទួលខុសត្រូវចំពោះផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាតបរិស្ថាន សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច)នៃក្រមនេះ។

មាត្រា៥១ ._ កិច្ចសហការគ្រប់គ្រងផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាតក្នុងករណីប្រធានសក្តិ

ក្នុងករណីប្រធានសក្តិ ដែលបណ្តាលឱ្យមានផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាតបរិស្ថាន សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច ដែលកើតចេញពីសព៌ាង្គកាយកែច្នៃរស់ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ក្រសួងស្ថាប័ន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងភាគីពាក់ព័ន្ធត្រូវសហការចាត់រាល់វិធានការដើម្បីគ្រប់គ្រង ទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាតទាំងនោះ។

មាត្រា៥២ ._ ការផ្តល់ព័ត៌មានអំពីការខូចខាតបរិស្ថាន

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវជូនដំណឹងជាសាធារណៈពីផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមាន ដែលអាចកើតមាននាពេលអនាគតបណ្តាលមកពីសកម្មភាពកែច្នៃស់ តែក្នុងករណីដំណឹងនេះមិនបង្កចលាចលដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈនិងសន្តិសុខសង្គម។

មាតិកាទី៤
ការប្រមូលនិងការបែងចែកផលប្រយោជន៍ពីការប្រើប្រាស់ធនធានពន្ធុ
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៥៣ ._ គោលបំណង

មាតិកានេះ មានគោលបំណងធានានិរន្តរភាពនិងការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ តាមរយៈការបែងចែកផលប្រយោជន៍ដោយសមភាពនិងសមធម៌ ពីការប្រមូលនិងប្រើប្រាស់ធនធានពន្ធុ និស្សន្ទវត្ថុរបស់ធនធានពន្ធុ ឬចំណេះដឹងជាប្រពៃណីពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា៥៤ ._ វិសាលភាព

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះការប្រមូលធនធានពន្ធុ និស្សន្ទវត្ថុរបស់ធនធានពន្ធុ និងចំណេះដឹងជាប្រពៃណីពាក់ព័ន្ធ ដែលមានប្រភពដើមឬកំពុងមានវត្តមាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬបានទទួលយកដោយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬដោយបុគ្គលណាម្នាក់ដែលស្ថិតក្រោមយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនសម្រាប់គោលបំណងនៃការប្រើប្រាស់ធនធានពន្ធុនិងចំណេះដឹងជាប្រពៃណីពាក់ព័ន្ធ។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា៥៥ ._ ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងលើការប្រមូលនិងការបែងចែកផលប្រយោជន៍ពីការប្រើប្រាស់ធនធានពន្ធុដោយសមភាពនិងសមធម៌នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា៥៦ ._ តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

១- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ គឺជាស្ថាប័នបង្គោលជាតិដែលមានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

- ក- រៀបចំបង្កើតនិងអនុវត្តគោលនយោបាយ ក្របខ័ណ្ឌការងារ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការសកម្មភាព និងកម្មវិធីពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រមូលនិងការបែងចែកផលប្រយោជន៍ពីការប្រើប្រាស់ធនធានពន្ធុ ដើម្បីធានានូវការអភិរក្សនិងការប្រើប្រាស់ធនធានពន្ធុប្រកបដោយនិរន្តរភាព។
- ខ- រៀបចំបង្កើតនិងអនុវត្តយន្តការ បែបបទ នីតិវិធី និងវិធានចាំបាច់ ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រមូលនិងការបែងចែកផលប្រយោជន៍ពីការប្រើប្រាស់ធនធានពន្ធុ។
- គ- ដឹកនាំនិងសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីរៀបចំនិងអនុវត្តលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានាដែលទាក់ទងនឹងការប្រមូលនិងការបែងចែកផលប្រយោជន៍ពីការប្រើប្រាស់ធនធានពន្ធុដោយសមភាពនិងសមធម៌។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ឃ- លើកកម្ពស់ការកសាងសមត្ថភាព ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា និងចំណេះដឹងរបស់សាធារណជនពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រមូលនិងការបែងចែកផលប្រយោជន៍ពីការប្រើប្រាស់ធនធានពន្ធុ។

២- យន្តការ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការប្រមូលនិងការបែងចែកផលប្រយោជន៍ពីការប្រើប្រាស់ធនធានពន្ធុ និងទោសប្បញ្ញត្តិចំពោះបទល្មើសពាក់ព័ន្ធ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យដោយឡែក។

មាតិកាទី៥
ការប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីប្រកបដោយនិរន្តរភាព
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៥៧ .- គោលបំណង

មាតិកានេះ មានគោលបំណងធានាការប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដើម្បីគាំទ្រដល់ការអភិរក្សធនធាន ជីវៈចម្រុះដោយនិរន្តរភាព និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា៥៨ .- វិសាលភាព

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តទៅលើការប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីទាំងក្នុងនិងក្រៅតំបន់ការពារធម្មជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា៥៩ .- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវទទួលខុសត្រូវគ្រប់គ្រងលើការប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

មាត្រា៦០ .- តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- រៀបចំបង្កើតនិងអនុវត្តគោលនយោបាយ ក្របខ័ណ្ឌការងារ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ និងកម្មវិធីពាក់ព័ន្ធការប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី។

ខ- រៀបចំគោលការណ៍ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត យន្តការ បែបបទ នីតិវិធីនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

គ- សម្របសម្រួល ប្រមូល បែងចែក និងគ្រប់គ្រងលើដំណើរការអនុវត្តនៃការប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី រួមទាំងការចរចាលើកិច្ចសន្យានិងការដោះស្រាយវិវាទពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា៦១ .- គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាននៃការប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី

គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាននៃការប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដើម្បី៖

ក- ធានាឱ្យមានការចូលរួមជាសាធារណៈក្នុងកិច្ចគាំពារនិងអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព។

ខ- ធានាឱ្យមានការប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

មាត្រា៦២ .- ប្រភេទនៃសេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី

ប្រភេទនៃសេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី មានជាអាទិ៍៖

ក- សេវាផ្គត់ផ្គង់៖ អាហារសម្រាប់មនុស្សសត្វ ផ្តល់ទឹកសាប ឱសថ និងវត្ថុធាតុដើម។

ខ- សេវានិយ័តកម្ម៖ រួមបញ្ចូលផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗដែលទទួលបានពីដំណើរនិយ័តកម្មនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដូចជាការផលិតខ្យល់បរិសុទ្ធ ការចូលរួមក្នុងដំណើរលម្អងរបស់រុក្ខជាតិ។

គ- សេវាវប្បធម៌៖ សំដៅផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗក្រៅពីវត្ថុធាតុដើម ដែលមនុស្សទទួលបានពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី មានជាអាទិ៍ ភាពសម្បូរនៃគំនិត ទស្សនាទាន ការកម្សាន្ត និងសោភណភាព។

ឃ- សេវាគាំទ្រ៖ ជាភាពចាំបាច់នានា ដែលមនុស្ស រុក្ខជាតិ និងសត្វត្រូវការ មានជាអាទិ៍ ដំណើរស្នើសំយោគរបស់រុក្ខជាតិនិងវដ្តនៃការកកើតដីជាតិដី។

មាត្រា៦៣ .- ការប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី

១- បុគ្គលដែលប្រើប្រាស់សេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីត្រូវបង់កម្រៃសេវា ក្នុងករណីកាតព្វកិច្ចនេះត្រូវបានតម្រូវដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

២- កម្រៃសេវាដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

៣- លក្ខខណ្ឌនិងនីតិវិធីនៃការបង់កម្រៃសេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាតិកាទី៦
ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៦៤ .- គោលបំណង

មាតិកានេះ មានគោលបំណងពង្រឹងនិងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវសមត្ថភាពបន្សាំនិងភាពធន់ទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនិងការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ដោយ៖

ក- វាយតម្លៃភាពងាយរងគ្រោះនិងបន្សាំទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ខ- ធ្វើបញ្ជីសារពើភណ្ឌនិងការគណនាបរិមាណបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់។

គ- កៀរគរហិរញ្ញប្បទានអាកាសធាតុ។

មាត្រា៦៥ .- វិសាលភាព

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តលើរាល់បទដ្ឋានគតិយុត្ត គោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា៦៦ .- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ជាសេនាធិការរាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការតាមដានការអនុវត្តលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត គោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

មាត្រា៦៧ .- តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- រៀបចំនិងសម្របសម្រួលទស្សនវិស័យ ចក្ខុវិស័យ គោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ខ- ត្រួតពិនិត្យ តាមដាន និងវាយតម្លៃការអនុវត្តគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

គ- រៀបចំនិងផ្សព្វផ្សាយច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ឃ- ដឹកនាំ សម្របសម្រួល និងអនុវត្តការងារក្នុងនាមជាស្ថាប័នបង្គោលនៃលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ង- ពង្រឹងនិងលើកកម្ពស់កិច្ចសហការពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀបចំ និងតាមដានការអនុវត្តគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ច- កៀរគរធនធាននិងជំនួយបច្ចេកទេសសម្រាប់ការអនុវត្តគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការសកម្មភាព កម្មវិធី និងគម្រោងពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ឆ- គ្រប់គ្រង សម្របសម្រួល តាមដាន និងវាយតម្លៃ ការអនុវត្តផែនការសកម្មភាព កម្មវិធី និងគម្រោងនានាពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ជ- ដឹកនាំ សម្របសម្រួល និងអនុវត្តផែនការសកម្មភាព ដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រសម្រាប់គាំទ្រដល់ការរៀបចំនិងវាយតម្លៃការអនុវត្តគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការនានាពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ឈ- ដឹកនាំ សម្របសម្រួល និងរៀបចំបង្កើតប្រព័ន្ធទិន្នន័យ មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងសារមន្ទីរដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ជំពូកទី៣
ការឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ
ផ្នែកទី១
គោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និង ផែនការឆ្លើយតបទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

មាត្រា៦៨ .- ការធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មនិងការសម្របសម្រួលលើការឆ្លើយតបទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវរៀបចំធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មនិងសម្របសម្រួលលើការឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ស្របតាមគោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនិងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី។

មាត្រា៦៩ .- ការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិនិងយុទ្ធសាស្ត្រតាមវិស័យ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរៀបចំផែនការ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់រៀបចំបញ្ជ្រាបនិងដាក់បញ្ចូលការពិចារណាអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុទៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងយុទ្ធសាស្ត្រតាមវិស័យរបស់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

មាត្រា៧០.- ការរៀបចំផែនការសកម្មភាពនិងផែនការថវិកាតាមវិស័យ

១- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ រៀបចំ កំណត់ និងដាក់បញ្ចូលការពិចារណាអំពីសកម្មភាព ឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុទៅក្នុងផែនការសកម្មភាពនិងផែនការថវិកាតាមវិស័យ។

២- ការរៀបចំកំណត់និងដាក់បញ្ចូល ដូចបានបញ្ញត្តនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវធ្វើឡើងស្របតាមច្បាប់ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត គោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ ដែលទាក់ទងនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី។

មាត្រា៧១.- ការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍនិងផែនការវិនិយោគ

១- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរៀបចំផែនការ និងក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់រៀបចំ កំណត់ និងដាក់បញ្ចូលការពិចារណាអំពីផលប៉ះពាល់និងវិធានការឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុទៅក្នុងផែនការអភិវឌ្ឍនិងកម្មវិធីវិនិយោគ។

២- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់បញ្ជ្រាបនិងដាក់បញ្ចូលការពិចារណាអំពីផលប៉ះពាល់និងវិធានការឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុទៅក្នុងគ្រប់ផែនការអភិវឌ្ឍនិងកម្មវិធីវិនិយោគរបស់ខ្លួន។

ផ្នែកទី២
ការឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

មាត្រា៧២.- ការឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងភាគីពាក់ព័ន្ធ ត្រូវអនុវត្តនូវវិធានការដូចខាងក្រោម៖

ក- វិធានការពាក់ព័ន្ធសម្រាប់ការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ មានជាអាទិ៍៖

- លើកកម្ពស់និងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវប្រសិទ្ធភាពថាមពល
- លើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍនិងការប្រើប្រាស់ថាមពលកកើតឡើងវិញ
- លើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍនិងការប្រើប្រាស់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនសាធារណៈ និងការប្រើប្រាស់ ការដឹកជញ្ជូនដែលសន្សំសំចៃថាមពលឥន្ធនៈនិងបញ្ចេញកាបូនតិច
- លើកកម្ពស់ការស្តារ ការអភិរក្ស និងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដើម្បីការពារអាងស្រូបកាបូននិងបង្កើនសមត្ថភាពស្រូបយកឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់
- ជំរុញនិងកៀរគរការគាំទ្រការអនុវត្តយន្តការអភិវឌ្ឍស្អាត សកម្មភាពកាត់បន្ថយការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់សមស្របថ្នាក់ជាតិ និងការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ពីការបាត់បង់និងការរេចរឹលព្រៃឈើ ក៏ដូចជាការអភិរក្ស ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងកំណើនផលស្តុកកាបូនក្នុងព្រៃឈើ(រេដបូក) និងសកម្មភាពកាត់បន្ថយការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់នានា
- លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងនិងជំរុញការអនុវត្តទម្លាប់ការគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ដីឱ្យបានត្រឹមត្រូវដើម្បីដោះស្រាយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ខ- វិធានការពាក់ព័ន្ធសម្រាប់ការបន្សុំាទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ មានជាអាទិ៍៖

- វាយតម្លៃភាពងាយរងគ្រោះនៃប្រព័ន្ធជីវសាស្ត្រ សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច ចំពោះការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ មានជាអាទិ៍ វិស័យដែលងាយទទួលរងផលប៉ះពាល់ពីបញ្ហាអាកាសធាតុ និងតំបន់ភូមិសាស្ត្រដែលងាយទទួលរងគ្រោះមហន្តរាយដែលទាក់ទងនឹងអាកាសធាតុ និងកំណត់កាលានុវត្តភាពសម្រាប់បន្សាំទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ
- រៀបចំ និងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ដែលមានភាពធន់ទៅនឹងអាកាសធាតុនិងដែលបញ្ចេញកាបូនតិច មានជាអាទិ៍ វិស័យកសិកម្ម ផលផល ដឹកជញ្ជូន និងថាមពលឧស្សាហកម្ម
- រៀបចំ និងអនុវត្តវិធានការគ្រប់គ្រង តំបន់ការពារធម្មជាតិ ដើម្បីបន្សាំទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ
- ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវប្រព័ន្ធប្រកាសអាសន្ន និងការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានអាកាសធាតុទាន់ពេលវេលា និងលើកកម្ពស់ទម្លាប់នៃការរស់នៅប្រកបដោយចីរភាព ដែលបង្កើនភាពធន់ទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

គ- ការកៀរគរ និងការផ្ដល់ហិរញ្ញប្បទាន ការពង្រឹងសមត្ថភាព ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា មានជាអាទិ៍៖

- កៀរគរហិរញ្ញវត្ថុអាកាសធាតុពីដៃគូអភិវឌ្ឍ និងមូលនិធិអាកាសធាតុពាក់ព័ន្ធនានា
- ពង្រឹងសមត្ថភាពបច្ចេកទេសនិងស្ថាប័ន ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ
- ពង្រឹងចំណេះដឹងអំពីទម្លាប់ និងបច្ចេកវិទ្យានានាក្នុងការបន្សាំ និងការកាត់បន្ថយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដែលស្របតាមបរិបទនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- លើកកម្ពស់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ការអប់រំ ការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិលើការងារប្រែប្រួលអាកាសធាតុ
- លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងជាសាធារណៈអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ផ្នែកទី៣
ការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញប្បទាននិងការកៀរគរហិរញ្ញប្បទាន

មាត្រា៧៣ .- ការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់សកម្មភាពទាក់ទងនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

១- ការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញប្បទាន សម្រាប់សកម្មភាពទាក់ទងនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវដាក់បញ្ចូលនូវ៖

ក- ការវិភាគអំពីតម្រូវការហិរញ្ញប្បទាន។

ខ- យុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការបំពេញតម្រូវការហិរញ្ញប្បទាន ដែលប្រើប្រាស់ប្រភពហិរញ្ញវត្ថុក្នុងនិងក្រៅប្រទេស។

គ- វិធានការនៃការកសាងសមត្ថភាព។

ឃ- កំណែទម្រង់ស្ថាប័នឬយន្តការហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីធ្វើការកៀរគរនិងគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុទាក់ទងនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

២- ការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញប្បទាន ដូចបានបញ្ញត្តនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា៧៤ .- ការកៀរគរហិរញ្ញប្បទានពីក្រៅប្រទេសសម្រាប់ការអនុវត្តសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

១- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានសមត្ថកិច្ចធ្វើការសម្របសម្រួលដើម្បីកៀរគរហិរញ្ញប្បទានពីក្រៅប្រទេសសម្រាប់ការអនុវត្តសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTÈRE DU PALAIS ROYAL

២- សំណើសុំហិរញ្ញប្បទានពីក្រៅប្រទេស សម្រាប់អនុវត្តសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ត្រូវដាក់មកក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ពិនិត្យនិងសម្រេច។

៣- នីតិវិធីនៃការពិនិត្យនិងសម្រេចលើសំណើសុំហិរញ្ញប្បទាន ដែលបានបញ្ញត្តនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២ ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា៧៥ .– ការកៀរគរហិរញ្ញប្បទានក្នុងប្រទេសសម្រាប់អនុវត្តសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ អាចធ្វើការសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុក្នុងការកៀរគរហិរញ្ញប្បទានក្នុងប្រទេស សម្រាប់អនុវត្តសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដោយស្នើឱ្យក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុធ្វើការពិចារណាលើសំណើសុំហិរញ្ញប្បទានរបស់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

មាត្រា៧៦ .– ការផ្តល់របាយការណ៍ប្រើប្រាស់ហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់ការអនុវត្តសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ឬម្ចាស់គម្រោង ត្រូវផ្តល់របាយការណ៍ប្រើប្រាស់ហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់អនុវត្តសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុតាមការស្នើសុំរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដើម្បីប្រមូលព័ត៌មានទាក់ទងទៅនឹងការប្រើប្រាស់ហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់អនុវត្តសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ផ្នែកទី៤
ការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់

មាត្រា៧៧ .– គោលបំណងនៃការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់

ការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់មានគោលបំណងកាត់បន្ថយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ធានាដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច សង្គម បរិស្ថាន និងសុខុមាលភាពប្រជាពលរដ្ឋ ស្របតាមគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាពាក់ព័ន្ធនឹងការឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងអនុវត្តឱ្យបានសមស្របតាមលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី។

មាត្រា៧៨ .– ការរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់។

ជំពូកទី៤
ព័ត៌មានស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនិងការរៀបចំរបាយការណ៍
ផ្នែកទី១
ព័ត៌មានស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

មាត្រា៧៩ .– ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

១- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិត្រូវ៖

ក- រៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការផលិត និងការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ និងព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ខ- រៀបចំនិងគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធព័ត៌មានដែលសាធារណជនអាចស្វែងរកបាន ដើម្បីប្រមូលផ្តុំព័ត៌មានស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដែលផលិតដោយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងព័ត៌មានពីប្រភពផ្សេងទៀត។

២- ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិដើម្បីធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងដាក់ឱ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាននូវព័ត៌មានស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងវិស័យរបស់ខ្លួន។

៣- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិអាចចុះកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការផលិត និងការចែករំលែកទិន្នន័យជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និង/ឬវិស័យឯកជន ដើម្បីពង្រឹងនិងបង្កើនសិទ្ធិក្នុងការទទួលបានទិន្នន័យនិងព័ត៌មានស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តការឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ផ្នែកទី២

ការរៀបចំរបាយការណ៍

មាត្រា៨០ ._ ការរៀបចំរបាយការណ៍ទាក់ទងនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍និងអាចរៀបចំផែនការនិងយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីអនុវត្តលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុដូចខាងក្រោម៖

ក- របាយការណ៍ជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ខ- ផែនការការរួមចំណែករបស់ជាតិដើម្បីដោះស្រាយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

គ- របាយការណ៍តម្លាភាពស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ឃ- យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍរយៈពេលវែងប្រកបដោយអព្យាក្រឹតកាបូន។

ង- របាយការណ៍អំពីការវាស់វែង ការរាយការណ៍ និងការផ្ទៀងផ្ទាត់ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ច- របាយការណ៍ផ្សេងទៀតក្នុងករណីចាំបាច់។

មាត្រា៨១ ._ ការរៀបចំរបាយការណ៍ជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

របាយការណ៍ជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុត្រូវរៀបចំរៀងរាល់៤(បួន)ឆ្នាំម្តង ដើម្បីដាក់ជូនទៅលេខាធិការដ្ឋានអនុសញ្ញាក្របខ័ណ្ឌសហប្រជាជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

មាត្រា៨២ ._ ផែនការរួមចំណែករបស់ជាតិដើម្បីដោះស្រាយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

ផែនការរួមចំណែករបស់ជាតិដើម្បីដោះស្រាយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុអាចរៀបចំរៀងរាល់៥(ប្រាំ)ឆ្នាំម្តង ដើម្បីដាក់ជូនទៅលេខាធិការដ្ឋាននៃអនុសញ្ញាក្របខ័ណ្ឌសហប្រជាជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

មាត្រា៨៣ ._ ការរៀបចំរបាយការណ៍តម្លាភាពស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

របាយការណ៍តម្លាភាពស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុត្រូវរៀបចំ២(ពីរ)ឆ្នាំម្តង ដើម្បីដាក់ជូនទៅលេខាធិការដ្ឋានអនុសញ្ញាក្របខ័ណ្ឌសហប្រជាជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

មាត្រា៨៤ ._ ការរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍរយៈពេលវែងប្រកបដោយអព្យាក្រឹតកាបូន

យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍរយៈពេលវែងប្រកបដោយអព្យាក្រឹតកាបូន អាចរៀបចំឡើងដើម្បីបង្ហាញពីការប្តេជ្ញាចិត្តក្នុងការរួមកាត់បន្ថយការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់។

មាត្រា៨៥ .- ការរៀបចំរបាយការណ៍អំពីការវាស់វែង ការរាយការណ៍ និងការផ្ទៀងផ្ទាត់ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

១- ដើម្បីតាមដាន វាយតម្លៃ ការអនុវត្តសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍អំពីការវាស់វែង ការរាយការណ៍ និងការផ្ទៀងផ្ទាត់ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

២- របាយការណ៍ ដូចបានបញ្ញត្តនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវដាក់បញ្ចូលនូវ៖

ក- សូចនាករពាក់ព័ន្ធសម្រាប់ក្របខ័ណ្ឌវាស់វែង រាយការណ៍ និងផ្ទៀងផ្ទាត់ស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

ខ- ព័ត៌មានអំពី ការវាស់វែង ការរាយការណ៍ និងការផ្ទៀងផ្ទាត់ ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុថ្នាក់ជាតិ និងតាមវិស័យ។

គ- ព័ត៌មានផ្សេងទៀតក្នុងករណីចាំបាច់។

៣- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានសិទ្ធិស្នើសុំពីក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងភាគីពាក់ព័ន្ធនូវរបាយការណ៍អំពីការវាស់វែង ការរាយការណ៍ និងការផ្ទៀងផ្ទាត់ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនេះ ដើម្បីប្រមូលផ្តុំព័ត៌មានសម្រាប់រាយការណ៍ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលនិងរៀបចំរបាយការណ៍សម្រាប់ដាក់ជូនទៅលេខាធិការដ្ឋាននៃអនុសញ្ញាក្របខ័ណ្ឌសហប្រជាជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុដោយអនុលោមតាមលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងដាក់ផ្សព្វផ្សាយឱ្យសាធារណជនអាចស្វែងយល់ និងចូលរួមអនុវត្តសកម្មភាពឆ្លើយតបនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

មាតិកាទី៧
ការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៨៦ .- គោលបំណង

មាតិកានេះ មានគោលបំណងលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដើម្បីចូលរួមលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាព កាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនិងសុខភាពសាធារណៈ ឈានទៅរកអភិក្រមសេដ្ឋកិច្ចវិលជុំ និងសេដ្ឋកិច្ចបៃតងក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា៨៧ .- វិសាលភាព

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តទៅលើការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្មដោយនិរន្តរភាព មានជាអាទិ៍ លទ្ធកម្មសាធារណៈប្រកបដោយនិរន្តរភាព ការវាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលធនធាន ការទទួលខុសត្រូវរបស់ផលិតករ ការដាក់ស្លាកសញ្ញាមេត្រីបរិស្ថាន ការផ្ទៀងផ្ទាត់ និងការវាយតម្លៃបច្ចេកវិទ្យាមេត្រីបរិស្ថាន។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា៨៨ .- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវទទួលខុសត្រូវតាមដានការអនុវត្តការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

មាត្រា៨៩ ._ តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- រៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសសម្រាប់ការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច។

ខ- រៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

គ- ចូលរួមសហការរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសស្តីពីលទ្ធកម្មសាធារណៈប្រកបដោយនិរន្តរភាពជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច។

ឃ- រៀបចំកំណត់លក្ខណវិនិច្ឆ័យ ស្តង់ដារ និងបច្ចេកវិទ្យាមេត្រីបរិស្ថាន។

ង- ពិនិត្យនិងសម្រេចលើពាក្យស្នើសុំដាក់ស្លាកសញ្ញាមេត្រីបរិស្ថាន។

ច- ពិនិត្យនិងវាយតម្លៃលើផលិតផលនិងសេវាកម្ម ដោយផ្អែកលើលក្ខណវិនិច្ឆ័យ និងស្តង់ដារមេត្រីបរិស្ថាន។

ឆ- រៀបចំបញ្ជីសារពើភណ្ឌផលិតផលនិងសេវាកម្មដែលទទួលបានការទទួលស្គាល់មេត្រីបរិស្ថាន។

ជ- វាយតម្លៃលើប្រសិទ្ធផលធនធាន ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន។

ឈ- រៀបចំគោលការណ៍ណែនាំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់វាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលធនធាន និងការវិនិយោគលើបច្ចេកវិទ្យាមេត្រីបរិស្ថាន។

ញ- ផ្ទៀងផ្ទាត់និងវាយតម្លៃលើការអនុវត្តបច្ចេកវិទ្យាមេត្រីបរិស្ថាន។

ដ- រៀបចំគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីបច្ចេកវិទ្យាមេត្រីបរិស្ថាន។

ជំពូកទី៣

វិធាននៃការលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព

មាត្រា៩០ ._ វិធាននៃការលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព

វិធាននៃការលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្មដោយនិរន្តរភាព មានជាអាទិ៍៖

ក- លទ្ធកម្មសាធារណៈប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

ខ- ការដាក់ស្លាកសញ្ញាមេត្រីបរិស្ថាន។

គ- ការវាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលធនធាន។

ឃ- ការទទួលខុសត្រូវរបស់ផលិតករ។

ង- ការផ្ទៀងផ្ទាត់និងវាយតម្លៃបច្ចេកវិទ្យាមេត្រីបរិស្ថាន។

ផ្នែកទី១

លទ្ធកម្មសាធារណៈប្រកបដោយនិរន្តរភាព

មាត្រា៩១ ._ គោលបំណងលទ្ធកម្មសាធារណៈប្រកបដោយនិរន្តរភាព

លទ្ធកម្មសាធារណៈប្រកបដោយនិរន្តរភាពមានគោលបំណងដូចខាងក្រោម៖

ក- លើកទឹកចិត្តចំពោះប្រសិទ្ធផលធនធាន។

ខ- កំណត់ប្រភេទនិងលំដាប់អាទិភាពនៃផលិតផលនិងសេវាកម្មទៅតាមលក្ខណវិនិច្ឆ័យ ដែលមានជាអាទិ៍បច្ចេកវិទ្យាមេត្រីបរិស្ថាន សុវត្ថិភាព និរន្តរភាព ហិរញ្ញវត្ថុបៃតង។

គ- កំណត់នូវលក្ខណវិនិច្ឆ័យបរិស្ថានអប្បបរមានិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ប្រតិបត្តិ។

យ- កំណត់នូវលក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការរៀបចំរបាយការណ៍សម្រាប់ប្រភេទនៃផលិតផល សេវាកម្ម និងទំហំនៃលទ្ធកម្ម។

ង- ផ្តល់ការណែនាំសម្រាប់ការជ្រើសរើសអ្នកផ្គត់ផ្គង់ដែលមានលក្ខណៈសមស្រប។

ច- ផ្តល់ការណែនាំសម្រាប់ការធ្វើសេចក្តីសម្រេច ដោយយកចិត្តទុកដាក់ដល់បរិស្ថាន មានការថ្លឹងថ្លែងរវាងលក្ខណវិនិច្ឆ័យបរិស្ថាន ជាមួយនឹងលក្ខណវិនិច្ឆ័យនៃការទិញ មានជាអាទិ៍ ការគិតគូរដល់សេដ្ឋកិច្ច តម្លៃ គុណភាព ការប្រតិបត្តិការងារ និងការបោះចោលក្រោយពេលប្រើប្រាស់រួច។

ឆ- កំណត់ឱ្យបានច្បាស់នូវទណ្ឌកម្មសម្រាប់អ្នករំលោភបំពានទៅលើលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ប្រតិបត្តិការនៃផលិតកម្មនិងសេវាកម្មដែលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ដល់បរិស្ថាន។

ជ- កំណត់ឱ្យបានច្បាស់នូវវិធានការសម្រាប់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការងារលទ្ធកម្មដើម្បីលើកទឹកចិត្ត និងជួយដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងការទទួលខុសត្រូវចំពោះការអនុវត្តលទ្ធកម្មសាធារណៈប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

មាត្រា៩២ ._ ការរៀបចំនីតិវិធីនិងបែបបទស្តីពីលទ្ធកម្មសាធារណៈប្រកបដោយនិរន្តរភាព

ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយសហការជាមួយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវរៀបចំនីតិវិធីនិងបែបបទស្តីពីលទ្ធកម្មសាធារណៈប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

ផ្នែកទី២
ការដាក់ស្លាកសញ្ញាមេត្រីបរិស្ថាន

មាត្រា៩៣ ._ ស្លាកសញ្ញាមេត្រីបរិស្ថាន

១- ស្លាកសញ្ញាមេត្រីបរិស្ថាន គឺជាស្លាកសញ្ញាសម្រាប់ប្រើប្រាស់លើផលិតផល និងសេវាកម្ម ដែលអាចជួយដល់អ្នកប្រើប្រាស់ និងអ្នកទិញនូវលក្ខណវិនិច្ឆ័យសមិទ្ធកម្មបរិស្ថាន។

២- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវរៀបចំលក្ខណវិនិច្ឆ័យនិងស្តង់ដារស្លាកសញ្ញាមេត្រីបរិស្ថាន។

មាត្រា៩៤ ._ ពាក្យស្នើសុំស្លាកសញ្ញាមេត្រីបរិស្ថាន

១- បុគ្គលអាចដាក់ពាក្យស្នើសុំស្លាកសញ្ញាមេត្រីបរិស្ថាន ទៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

២- ពាក្យស្នើសុំស្លាកសញ្ញាមេត្រីបរិស្ថានដូចបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។

៣- ក្រោយពីទទួលបានពាក្យស្នើសុំស្លាកសញ្ញាមេត្រីបរិស្ថាន ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិត្រូវពិនិត្យ និងវាយតម្លៃលើផលិតផល និងសេវាកម្មដោយផ្អែកលើលក្ខណវិនិច្ឆ័យ និងស្តង់ដារមេត្រីបរិស្ថាន។ ក្នុងករណីចាំបាច់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិអាចសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

៤- នីតិវិធីនៃការសម្រេចផ្តល់ឬមិនផ្តល់ស្លាកសញ្ញាមេត្រីបរិស្ថាន ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

ROYAUME DU CAMBODGE ★ LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

មាត្រា៩៥ .– បញ្ជីសារពើភណ្ឌផលិតផលនិងសេវាកម្មដែលទទួលបានស្លាកសញ្ញាមេត្រីបរិស្ថាន

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវរៀបចំបញ្ជីសារពើភណ្ឌផលិតផលនិងសេវាកម្មដែលទទួលបានស្លាកសញ្ញាមេត្រីបរិស្ថាន ហើយធ្វើការផ្សព្វផ្សាយបញ្ជីនោះជាសាធារណៈ។

ផ្នែកទី៣
ការវាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលធនធាន

មាត្រា៩៦ .– គោលបំណង

ការវាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលធនធានមានគោលបំណងរួមចំណែកសន្សំសំចៃការប្រើប្រាស់ធនធានតិច លើកកម្ពស់ផលិតភាពនៃផលិតផល កាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងចូលរួមលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជន។

មាត្រា៩៧ .– ការរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តសម្រាប់ការវាយតម្លៃពីប្រសិទ្ធផលធនធាន

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត បែបបទ នីតិវិធី និងវិសាលភាពសម្រាប់ការវាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលធនធាន។

មាត្រា៩៨ .– ការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលធនធាន

១- បុគ្គលដែលប្រើប្រាស់ធនធានហើយធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃប្រសិទ្ធផលធនធាន។

២- ការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃពីប្រសិទ្ធផលធនធាន ដូចបានបញ្ញត្តនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវធ្វើឡើងដោយទីប្រឹក្សាវាយតម្លៃពីប្រសិទ្ធផលធនធាន ដែលបានទទួលស្គាល់ដោយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

៣- សោហ៊ុយចំណាយលើទីប្រឹក្សារៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃពីប្រសិទ្ធផលធនធាន ជាបន្ទុករបស់បុគ្គលដែលបង្កការប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន។

៤- របាយការណ៍វាយតម្លៃពីប្រសិទ្ធផលធនធាន ដូចបានបញ្ញត្តនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២ ខាងលើនេះ បុគ្គលដែលបង្កការប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ត្រូវដាក់ជូនក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា៩៩ .– ការពិនិត្យលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃពីប្រសិទ្ធផលធនធាន

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវពិនិត្យលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃពីប្រសិទ្ធផលធនធាន៖

- ក- ក្នុងករណីរបាយការណ៍វាយតម្លៃពីប្រសិទ្ធផលធនធានមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវផ្តល់ការឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃនោះ។
- ខ- ក្នុងករណីរបាយការណ៍វាយតម្លៃពីប្រសិទ្ធផលធនធាននោះពុំមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ ឬមានការសង្ស័យ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិត្រូវធ្វើសវនកម្មប្រសិទ្ធផលធនធាន ដើម្បីធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់។

មាត្រា១០០ .– ការរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំដើម្បីទទួលបានហិរញ្ញប្បទាន

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំ ដើម្បីជំរុញឱ្យស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់គម្រោងអនុវត្តប្រសិទ្ធផលធនធាននិងការវិនិយោគលើបច្ចេកវិទ្យាមេត្រីបរិស្ថាន។

ផ្នែកទី៤
ការទទួលខុសត្រូវរបស់ផលិតករ

មាត្រា១០១ .– ការទទួលខុសត្រូវរបស់ផលិតករ

ដើម្បីជំរុញឱ្យផលិតករមានការទទួលខុសត្រូវចំពោះសំណល់ដែលមានហានិភ័យខ្ពស់ដល់បរិស្ថានក្រោយពេលប្រើប្រាស់រួច ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវកំណត់ឱ្យមានយន្តការ និងវិធានការដូចខាងក្រោម៖

ក- ការចូលរួមដោយស្ម័គ្រចិត្ត ឬជាកាតព្វកិច្ចក្នុងការទទួលខុសត្រូវរបស់ផលិតករដែលអនុវត្តលើផលិតផល ក្រុមផលិតផល និងលំហូរសំណល់។

ខ- គោលដៅសម្រាប់ការប្រមូល ការកែច្នៃ ការចម្រាញ់ និងការប្រើប្រាស់ឡើងវិញ។

គ- ការកម្រិតកំណត់ចំនួនសម្រាប់ការយកផលិតផលត្រឡប់មកវិញ។

ឃ- ការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងខ្សែសង្វាក់នៃការផ្គត់ផ្គង់ មានជាអាទិ៍ ផលិតករក្នុងស្រុក និងអ្នកនាំចូលផលិតផល និងគ្រឿងបច្ចេកវិទ្យាពីបរទេស។

ង- ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពសម្រាប់អ្នកពាក់ព័ន្ធ។

ច- ការទទួលខុសត្រូវរបស់ផលិតករ និងក្រុមផ្សេងទៀតដែលជាប់កាតព្វកិច្ចតាមផ្លូវច្បាប់។

ផ្នែកទី៥
ការផ្ទៀងផ្ទាត់និងវាយតម្លៃបច្ចេកវិទ្យាមេត្រីបរិស្ថាន

មាត្រា១០២ .– គោលបំណង

ការផ្ទៀងផ្ទាត់និងវាយតម្លៃបច្ចេកវិទ្យាមេត្រីបរិស្ថាន មានគោលបំណងទទួលបាននូវបច្ចេកវិទ្យាមេត្រីបរិស្ថានដែលមានលក្ខណៈសន្សំសំចៃ ងាយស្រួលអនុវត្តក្នុងការប្រើប្រាស់និងផលិតកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

មាត្រា១០៣ .– ការបង្កើតយន្តការសម្រាប់ផ្ទៀងផ្ទាត់និងវាយតម្លៃបច្ចេកវិទ្យាមេត្រីបរិស្ថាន

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវ៖

ក- បង្កើតយន្តការសម្រាប់ផ្ទៀងផ្ទាត់និងវាយតម្លៃ ដោយផ្អែកលើការអនុវត្តល្អៗ ស្របតាមបរិបទជាតិ និងអន្តរជាតិ ដើម្បីទទួលបានបច្ចេកវិទ្យាមេត្រីបរិស្ថាន។

ខ- រៀបចំគោលការណ៍ណែនាំអំពីបញ្ជី នីតិវិធី និងបែបបទនៃការចុះបញ្ជីបច្ចេកវិទ្យាមេត្រីបរិស្ថាន។

គន្ថីភាគទី៨
ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីដែលយកចិត្តទុកដាក់ដល់បរិស្ថាន និងទីក្រុងនិរន្តរភាព

ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១០៤ .– គោលបំណង

គន្ថីនេះ មានគោលបំណងកំណត់វិធានលើការគ្រប់គ្រង ការប្រើប្រាស់ដី ការរៀបចំនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ដោយយកចិត្តទុកដាក់ដល់មេត្រីបរិស្ថាន និងទីក្រុងនិរន្តរភាពក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា១០៥ ._ វិសាលភាព

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តលើគោលនយោបាយ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការសកម្មភាព ផែនការប្រើប្រាស់ដី ផែនការគ្រប់គ្រងដី និងសកម្មភាពនៃការប្រើប្រាស់ដី ធនធានដី និងសំណង់ ដែលយកចិត្តទុកដាក់ដល់មេត្រីបរិស្ថាន និងទីក្រុងនិរន្តរភាពក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ជំពូកទី២

ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា១០៦ ._ ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងនិងការប្រើប្រាស់ដីនៅក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ។

មាត្រា១០៧ ._ តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- រៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការប្រើប្រាស់ដីក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

ខ- ចូលរួមផ្តល់យោបល់លើផែនការប្រើប្រាស់ដីនិងទីក្រុងនិរន្តរភាពជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច។

គ- ចូលរួមបណ្តុះបណ្តាល ផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់ដីដោយយកចិត្តទុកដាក់លើមេត្រីបរិស្ថាន និងទីក្រុងនិរន្តរភាព។

មាត្រា១០៨ ._ ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីដោយយកចិត្តទុកដាក់ដល់បរិស្ថាននិងទីក្រុងនិរន្តរភាព

១- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ដោយសហការជាមួយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវរៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយ និងផែនការប្រើប្រាស់ដីដោយយកចិត្តទុកដាក់ដល់បរិស្ថាន និងទីក្រុងនិរន្តរភាព។

២- ការរៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយ ផែនការប្រើប្រាស់ដី និងទីក្រុងនិរន្តរភាព ដូចបានបញ្ញត្តនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវផ្អែកលើព័ត៌មាន និងទិន្នន័យវិទ្យាសាស្ត្រជាក់លាក់ និងដាក់បញ្ចូលចំណុចដូចខាងក្រោម៖

ក- ការអភិរក្សបរិស្ថាននិងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព។

ខ- យន្តការសម្រាប់គាំពារ គ្រប់គ្រង និងកាត់បន្ថយហានិភ័យបរិស្ថាន។

គ- ការចូលរួមជាសាធារណៈនិងសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានពីការគ្រប់គ្រងនិងប្រើប្រាស់ដីដោយយកចិត្តទុកដាក់ដល់បរិស្ថាន និងទីក្រុងនិរន្តរភាព។

ជំពូកទី៣

ការគ្រប់គ្រងនិងការប្រើប្រាស់ដីដោយយកចិត្តទុកដាក់ដល់បរិស្ថាន

មាត្រា១០៩ ._ កិច្ចសហការក្នុងការគ្រប់គ្រងនិងប្រើប្រាស់ដីដោយយកចិត្តទុកដាក់ដល់បរិស្ថាន

ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ដោយសហការជាមួយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវចូលរួម

គ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់ដីនិងសំណង់ ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការអភិវឌ្ឍនិងការប្រើប្រាស់ដីនិងធនធានដីប្រកប ដោយប្រសិទ្ធភាព និរន្តរភាព តម្លាភាព សមធម៌ បរិយាបន្ន សុខដុមនីយកម្ម និងសមាហរណកម្ម។

ជំពូកទី៤
ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងនិងប្រើប្រាស់ដីដោយយកចិត្តទុកដាក់ដល់បរិស្ថាន

មាត្រា១១០ .– ការរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំនិងលក្ខខណ្ឌនៃការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីដោយយកចិត្តទុកដាក់ដល់បរិស្ថាន

១- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ដោយសហការជាមួយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំនិងលក្ខខណ្ឌនៃការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីដោយយកចិត្តទុកដាក់ដល់បរិស្ថាន។

២- ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីដោយយកចិត្តទុកដាក់ដល់បរិស្ថាន ត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌទាំងអស់ដូចខាងក្រោម៖

- ក- ត្រូវមានកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធលើផែនការប្រើប្រាស់ដីរបស់ម្ចាស់គម្រោង។
- ខ- ត្រូវធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ជាមុនជាមួយប្រជាជនក្នុងមូលដ្ឋាន ដែលទទួលរងនូវផលប៉ះពាល់ពីការអនុវត្តគម្រោង។
- គ- ត្រូវមានការបញ្ជាក់អំពីភាពត្រឹមត្រូវរបស់គម្រោងដែលបានស្នើសុំ ដោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងផែនការគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ដី និងផែនការមេស្តីពីការប្រើប្រាស់ដី។
- ឃ- ត្រូវមានការស្រាវជ្រាវនិងមានទិន្នន័យលម្អិតនៅទីតាំងដាក់លាក់អំពីលក្ខណៈពិសេសនៃតំបន់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការប្រើប្រាស់ដី មានជាអាទិ៍ បញ្ជីសារពើភណ្ឌធនធានដី ព័ត៌មានទាក់ទងនឹងការចុះបញ្ជីដី ការប្រើប្រាស់ដីបច្ចុប្បន្ន ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ស្ថានភាពប្រជាសាស្ត្រ សិទ្ធិកាន់កាប់ដី សិទ្ធិដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយវិធានទំនៀមទម្លាប់ រចនាសម្ព័ន្ធ សង្គម រុក្ខជាតិ ការធ្វើចលនាឆ្លងដែនរបស់សត្វព្រៃ ការរិចរិលដោយធម្មជាតិ មុខងារជាពសាស្ត្រ ចរន្តថាមពល និងរាល់ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។
- ង- មានការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាសមស្របក្នុងការកំណត់ផែនទី តំបន់ទេសភាព មានជាអាទិ៍ ការកំណត់ទីតាំង ការវាយតម្លៃពីធនធានធម្មជាតិ និងសេវាកម្មពាក់ព័ន្ធទៅនឹងធនធានធម្មជាតិ ទិន្នន័យនៃការប្រើប្រាស់ដី សិទ្ធិកាន់កាប់ដី និងតំបន់បេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ដែលស្ថិតនៅក្នុងតំបន់អភិវឌ្ឍ។
- ច- ផ្តល់ដំណោះស្រាយសមស្របក្នុងការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាននិងដោះស្រាយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។
- ឆ- ដាក់បញ្ចូលនូវវិធានការនៃការលើកកម្ពស់ការគ្រប់គ្រងដោយនិរន្តរភាពលើព្រៃឈើនៅក្នុងទីតាំងអនុវត្តគម្រោង។
- ជ- ដាក់បញ្ចូលនូវគោលដៅវិធានការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាននិងវិធានការសម្រាប់ការថែរក្សានូវតម្លៃធនធានប្រវត្តិសាស្ត្រ វប្បធម៌ ដែលស្ថិតនៅក្នុងទីតាំងអនុវត្តគម្រោង។
- ឈ- កំណត់ភាតព្វកិច្ចនិងការទទួលខុសត្រូវរបស់ម្ចាស់គម្រោង ក្នុងករណីមានការប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា១១១ .– ការត្រួតពិនិត្យ តាមដាន និងការវាយតម្លៃលក្ខខណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់ដីរបស់គម្រោង

ការត្រួតពិនិត្យ តាមដាន និងវាយតម្លៃលក្ខខណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់ដីរបស់គម្រោងជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

៨៥

មាត្រា១១២.- ការកែសម្រួលផែនការប្រើប្រាស់ដី

១- រាល់ការកែសម្រួលផែនការប្រើប្រាស់ដីនៃទីតាំងអនុវត្តគម្រោង អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬម្ចាស់គម្រោង ត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំទៅក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

២- ពាក្យស្នើសុំដូចបានបញ្ញត្តនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ ខាងលើនេះត្រូវភ្ជាប់ជាមួយនូវឯកសារដូចខាងក្រោម៖

ក- ត្រូវមានព័ត៌មានអំពីហេតុផលផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចសង្គមនិងវិទ្យាសាស្ត្រដែលនាំឱ្យមានការកែសម្រួលផែនការប្រើប្រាស់ដី។

ខ- បង្ហាញពីការខិតខំដើម្បីរក្សានូវស្ថានភាពប្រើប្រាស់ដីបច្ចុប្បន្ន។

គ- បង្ហាញពីផលប៉ះពាល់ទៅលើបរេចិញ្ចឹមជីវិតរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាននិងធុរកិច្ចនានា។

ឃ- បង្ហាញព័ត៌មានផ្សេងៗទៀតដែលចាំបាច់។

ជំពូកទី៥
ទីក្រុងនិរន្តរភាព

មាត្រា១១៣.- ការរៀបចំនិងអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រទីក្រុងនិរន្តរភាព

ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ដោយសហការជាមួយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រទីក្រុងនិរន្តរភាព។

មាត្រា១១៤.- យន្តការទីក្រុងនិរន្តរភាព

ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ដោយសហការជាមួយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវបង្កើតយន្តការទីក្រុងនិរន្តរភាពដោយ៖

ក- កំណត់ភាពងាយរងគ្រោះនៃទីក្រុង។

ខ- រៀបចំផែនការដឹកជញ្ជូននិរន្តរភាពសម្រាប់ទីក្រុង។

គ- រៀបចំផែនការនិរន្តរភាពសម្រាប់ទីក្រុង។

ឃ- រៀបចំផែនការផលិតកម្មប្រកបដោយនិរន្តរភាពសម្រាប់ទីក្រុង។

ង- រៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង រាវសម្រាប់ទីក្រុង។

ច- រៀបចំផែនការលំហបៃតងសាធារណៈ និងបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌។

ឆ- រៀបចំផែនការសំណង់អគារបៃតង។

ជ- រៀបចំផែនការទីជម្រាលនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ទីក្រុងសម្រាប់ប្រកពទឹកនិងជីវៈចម្រុះទីក្រុង។

មាត្រា១១៥.- ការរៀបចំ ការអនុវត្ត និងការកែប្រែផែនការសកម្មភាពទីក្រុងនិរន្តរភាព

១- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ដោយសហការជាមួយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវគាំទ្ររដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិក្នុងការរៀបចំនិងអនុវត្តផែនការសកម្មភាពទីក្រុងនិរន្តរភាពស្របតាមផែនការយុទ្ធសាស្ត្រទីក្រុងនិរន្តរភាព។

២- រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ អាចធ្វើការកែសម្រួលផែនការសកម្មភាពទីក្រុងនិរន្តរភាពអាស្រ័យតាមការប្រែប្រួលស្ថានភាពជាក់ស្តែងនៃការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច បរិស្ថាន ប្រជាសាស្ត្រ និងសង្គម ដោយមានការឯកភាពពីក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

មាតិកាទី៩
អគារបៃតង
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១១៦ .- គោលបំណង

មាតិកានេះ មានគោលបំណងរៀបចំយន្តការនៃការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធវាយតម្លៃនិងជំរុញប្រតិបត្តិការអគារបៃតង ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព តម្លាភាព និងសមធម៌សង្គម ដើម្បីបញ្ចៀស និងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានជាអតិបរមា ដល់បរិស្ថាន សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម។

មាត្រា១១៧ .- វិសាលភាព

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តលើការវាយតម្លៃអគារពប់ចាប់ពីការរចនា ការសាងសង់ ការប្រើប្រាស់ ការជួសជុល ការរុះរើ និងការគ្រប់គ្រងសកម្មភាពជំនាញនៃវិស័យពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា១១៨ .- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវទទួលខុសត្រូវដូចខាងក្រោម៖

ក- សហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ រៀបចំគោលការណ៍ណែនាំនិងប្រព័ន្ធវាយតម្លៃអគារបៃតងដោយកំណត់នូវដំណោះស្រាយសម្រាប់ការរៀបចំផែនការ ការសាងសង់ ការប្រើប្រាស់និងជួសជុល និងការរុះរើអគារ ផ្អែកលើទិដ្ឋភាពនិរន្តរភាព បរិស្ថាន សេដ្ឋកិច្ច សង្គម វប្បធម៌ និងដោយឈរលើគោលការណ៍ស្ម័គ្រចិត្ត ក្នុងគោលបំណងគាំពារបរិស្ថាន លើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពថាមពល សន្សំសំចៃទឹក ប្រើប្រាស់សម្ភារៈសំណង់ និងបរិក្ខារមេត្រីបរិស្ថាន កាត់បន្ថយសំណល់និងជំរុញសេដ្ឋកិច្ចវិលជុំ និងចូលរួមកាត់បន្ថយការបំភាយឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់ព្រមទាំងផ្តល់នូវផាសុខភាព និងលើកកម្ពស់សុខភាពរបស់អ្នកប្រើប្រាស់អគារនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ខ- សហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រៀបចំប្រព័ន្ធលើកទឹកចិត្តទាំងផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងមិនមែនហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់សំណង់ និងអគារដែលប្រតិបត្តិតាមគោលការណ៍ណែនាំ និងវិញ្ញាបនបត្រកម្មអគារបៃតង។

មាត្រា១១៩ .- លក្ខណវិនិច្ឆ័យក្នុងការរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំវិញ្ញាបនបត្រកម្មអគារបៃតងនិងសកម្មភាពប្រតិបត្តិអគារបៃតង

១- គោលការណ៍ណែនាំនិងវិញ្ញាបនបត្រកម្មអគារបៃតង ត្រូវដាក់បញ្ចូលលក្ខណវិនិច្ឆ័យមួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

ក- លក្ខណវិនិច្ឆ័យ សូចនាករ និងយន្តការវាយតម្លៃអគារបៃតង។

ខ- ស្ថាប័ន គណៈកម្មាធិការ ក្រុមការងារបច្ចេកទេសថ្នាក់ជាតិ និងលេខាធិការដ្ឋានប្រតិបត្តិ។

គ- ស្លាកសញ្ញាសម្គាល់សម្រាប់ជានិមិត្តសញ្ញាអគារបៃតងនិងកម្រិតគុណភាពនៃពានរង្វាន់អគារបៃតង។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ឃ- លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណដល់សវនករនិងទីប្រឹក្សាអគារបៃតង។

២- ការរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំ វិញ្ញាបនបត្រកម្មអគារបៃតង និងសកម្មភាពសម្រាប់គ្រប់គ្រងអគារបៃតងត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

មាត្រា១២០ .- ការកែសម្រួលគោលការណ៍ណែនាំនិងវិញ្ញាបនបត្រកម្មអគារបៃតង

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ អាចធ្វើការកែសម្រួលគោលការណ៍ណែនាំ វិញ្ញាបនបត្រកម្មអគារបៃតង និងការប្រតិបត្តិនានាពាក់ព័ន្ធនឹងអគារបៃតង តាមការប្រែប្រួលនៃស្ថានភាពបរិស្ថាននិងការរីកចម្រើនសេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងធានាឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្ត។

មាតិកាទី១០
ថាមពលអគ្គិសនីប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១២១ .- គោលបំណង

មាតិកានេះ មានគោលបំណងលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាមេត្រីបរិស្ថាន ថាមពលកកើតឡើងវិញ និងថាមពលបរមាណូស៊ីវិលនៅក្នុងការគ្រប់គ្រង និងរៀបចំក្របខ័ណ្ឌការងារសម្រាប់ការផ្គត់ផ្គង់ និងសេវាកម្មអគ្គិសនី។

មាត្រា១២២ .- វិសាលភាព

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តលើរាល់សកម្មភាពនៃការលើកកម្ពស់ ការប្រើប្រាស់អគ្គិសនី ថាមពលកកើតឡើងវិញ និងថាមពលបរមាណូស៊ីវិលនៅក្នុងការផ្គត់ផ្គង់ ការផ្តល់សេវា និងការប្រើប្រាស់ថាមពលអគ្គិសនីក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា១២៣ .- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពល ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការរៀបចំគោលនយោបាយ ផែនការអភិវឌ្ឍ និងការគ្រប់គ្រង ការប្រើប្រាស់ថាមពលអគ្គិសនី ថាមពលកកើតឡើងវិញ និងថាមពលបរមាណូស៊ីវិល។

មាត្រា១២៤ .- តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- សម្របសម្រួលនិងផ្តល់យោបល់ដល់ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពលក្នុងការរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនិងគោលការណ៍ពាក់ព័ន្ធជាមួយថាមពលប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ។

ខ- ចូលរួមចំណែកលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ថាមពលកកើតឡើងវិញនិងថាមពលបរមាណូស៊ីវិល។

គ- ចូលរួមអប់រំនិងផ្សព្វផ្សាយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការប្រើប្រាស់ថាមពល ថាមពលកកើតឡើងវិញ និងថាមពលបរមាណូស៊ីវិល។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTÈRE DU PALAIS ROYAL

ឃ- លើកកម្ពស់លើការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាថាមពលមេត្រីបរិស្ថាននៅក្នុងវិស័យថាមពល។

ង- ចូលរួមចំណែកផ្តល់យោបល់លើបញ្ហាបរិស្ថាន បញ្ហាចីរភាពថាមពល បញ្ហាប្រែប្រួលអាកាសធាតុក្នុងការរៀបចំផែនការ និងគម្រោងវិនិយោគក្នុងវិស័យថាមពល។

មាត្រា១២៥ .- គោលការណ៍នៃថាមពលអគ្គិសនីប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ

១- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពល ត្រូវរៀបចំគោលការណ៍នៃថាមពលអគ្គិសនីប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ។ ថាមពលអគ្គិសនីប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ គឺជាថាមពលអគ្គិសនីមួយដែលបានអភិវឌ្ឍស្របតាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

ក- បំពេញតម្រូវការអគ្គិសនីឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់និងទាន់តាមកំណើន។

ខ- ផ្តល់ការផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីមួយអាចទុកចិត្តបាន មានគុណភាព និងមានថ្លៃសមរម្យដល់អ្នកប្រើប្រាស់គ្រប់ប្រភេទនៅគ្រប់ទីកន្លែងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

គ- យកចិត្តទុកដាក់បង្កើនការអភិវឌ្ឍថាមពលស្អាតដែលរួមមានថាមពលកកើតឡើងវិញ និងប្រសិទ្ធភាពថាមពលឱ្យបានជាអតិបរមាតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

២- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពល ត្រូវធានាថារាល់គម្រោងអភិវឌ្ឍក្នុងវិស័យថាមពលត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍នៃថាមពលអគ្គិសនីប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវខាងលើ។

មាត្រា១២៦ .- វិធានដើម្បីសម្រេចបានថាមពលអគ្គិសនីប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ

ដើម្បីសម្រេចបានថាមពលអគ្គិសនីប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ ត្រូវអនុវត្តវិធានដូចខាងក្រោម៖

ក- ក្នុងការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍអគ្គិសនី ត្រូវជ្រើសរើសយកជម្រើសដែលអាចបំពេញទាំងលក្ខខណ្ឌសន្តិសុខថាមពលនិងទាំងលក្ខខណ្ឌចីរភាពថាមពលបានប្រសើរជាងគេ។

ខ- ការផ្តល់អាទិភាពចំពោះការវិនិយោគត្រូវផ្តល់ដល់គម្រោងទាំងឡាយណា ដែលស្ថិតក្នុងជម្រើសផែនការអភិវឌ្ឍដែលផ្តល់ទាំងសន្តិសុខថាមពល និងទាំងចីរភាពថាមពលបានប្រសើរជាងគេ។

គ- លើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍនិងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាដែលបង្កផលប៉ះពាល់តិចដល់បរិស្ថាន។

ឃ- វាយតម្លៃ និងអនុម័តលើផែនការអភិវឌ្ឍគម្រោងក្នុងវិស័យថាមពលប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវទាំងលើសន្តិសុខថាមពលនិងទាំងលើចីរភាពថាមពល។

ជំពូកទី៣
ការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថាមពលអគ្គិសនី ប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវនិងការអនុវត្ត

មាត្រា១២៧ .- ការលើកកម្ពស់បច្ចេកវិទ្យាថាមពលមេត្រីបរិស្ថាន

១- ក្នុងការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍថាមពល ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពលត្រូវលើកទឹកចិត្តនិងផ្តល់អាទិភាពដល់គម្រោងដែលប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាថាមពលប្រកបដោយប្រសិទ្ធផល ការបញ្ចេញកាបូនតិច និងសំណល់មិនឱ្យលើសពីស្តង់ដារបរិស្ថានដែលបានកំណត់។

២- ស្តង់ដារបរិស្ថានត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

៣- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពលត្រូវផ្តល់អាទិភាពអភិវឌ្ឍដល់គម្រោងថាមពលអគ្គិសនីណាដែលស្ថិតក្នុងជម្រើសផែនការអភិវឌ្ឍណាដែលផ្តល់ទាំងសន្តិសុខថាមពល និងទាំងចីរភាពថាមពលបានប្រសើរជាងគេ។

មាត្រា១២៨ .- បច្ចេកវិទ្យាមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ដែលអាចស្វែងរកបាននិងជម្រើសដែលមានផលប៉ះពាល់តិច

១- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មិនត្រូវផ្តល់ការឯកភាពលើរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូងឬពេញលេញសម្រាប់គម្រោងដែលបង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់បរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរឡើយ។ ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពលមិនត្រូវផ្តល់ការឯកភាពឱ្យអភិវឌ្ឍសម្រាប់គម្រោងណាដែលប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាមិនមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ឡើយ។

២- ម្ចាស់គម្រោងត្រូវដាក់ជម្រើសក្នុងការបញ្ចេញសំណល់តិចនិងបញ្ចេញកាបូនតិចក្នុងដំណាក់កាលរចនាគម្រោង ដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលបំណងនៃគម្រោង។

មាត្រា១២៩ .- ការលើកកម្ពស់ការផ្គត់ផ្គង់ថាមពលអគ្គិសនីនិងសិទ្ធិអ្នកប្រើប្រាស់

១- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពល ត្រូវជំរុញនិងលើកកម្ពស់ដល់ការផ្គត់ផ្គង់ថាមពលអគ្គិសនីមួយដែលមានគ្រប់គ្រាន់ មាននិរន្តរភាព ស្ថិរភាព គុណភាព និងថ្លៃសមរម្យ នៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាទោះជាការផ្គត់ផ្គង់ចេញមកពីបណ្តាញជាតិឬការផ្គត់ផ្គង់តាមបែបប្រព័ន្ធទោលក៏ដោយ។

២- អ្នកប្រើប្រាស់អគ្គិសនីត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យរៀបចំការផ្គត់ផ្គង់ជាប្រព័ន្ធទោល សម្រាប់បំពេញតម្រូវការអគ្គិសនីរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ត្រូវស្នើសុំការអនុញ្ញាតជាមុននិងត្រូវអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិ នីតិវិធី និងស្តង់ដារបច្ចេកទេស សុវត្ថិភាពដែលកំណត់ដោយក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពល។

៣- អ្នកប្រើប្រាស់អគ្គិសនីមានសិទ្ធិជ្រើសរើសការផ្គត់ផ្គង់ណាដែលអ្នកប្រើប្រាស់អគ្គិសនីយល់ថាសមស្របនិងដែលមានប្រយោជន៍ចំពោះខ្លួនផ្ទាល់។

មាត្រា១៣០ .- ការផលិតនិងប្រើប្រាស់ថាមពលកកើតឡើងវិញតាមផ្ទះ

ការផលិតនិងប្រើប្រាស់ថាមពលកកើតឡើងវិញតាមផ្ទះ ត្រូវអនុលោមតាមគោលការណ៍ណែនាំរបស់ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពល ក្នុងករណីការដំឡើងនិងការប្រើប្រាស់ទាំងនេះមិនបានតភ្ជាប់ជាមួយប្រព័ន្ធផ្គត់ផ្គង់រួមដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ប្រតិបត្តិការនិងសុវត្ថិភាពនៃប្រព័ន្ធផ្គត់ផ្គង់រួម។

ជំពូកទី៤

ក្របខ័ណ្ឌទៅតាមប្រភេទថាមពលឬគម្រោងថាមពលអគ្គិសនី

ផ្នែកទី១

ថាមពលកកើតឡើងវិញ

មាត្រា១៣១ .- ករណីអនុគ្រោះពន្ធចំពោះសម្ភារៈបម្រើការដំឡើងបច្ចេកវិទ្យាថាមពលកកើតឡើងវិញ

គ្រប់សម្ភារៈនានាដែលប្រើសម្រាប់តែការដំឡើងបច្ចេកវិទ្យាថាមពលកកើតឡើងវិញ ត្រូវទទួលបានការលើកទឹកចិត្តតាមរយៈការអនុគ្រោះពន្ធស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការវិនិយោគជាធរមាន។

មាត្រា១៣២ .- ការគ្រប់គ្រងនិងការប្រើប្រាស់អគ្គិសនីបន្ថែមពីលើការផ្គត់ផ្គង់បណ្តាញជាតិ

១- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងលើការផលិត ការបញ្ជូន ការចែកចាយអគ្គិសនី និងគ្រប់គ្រងលើការប្រើប្រាស់ថាមពលអគ្គិសនី ត្រូវរៀបចំការគ្រប់គ្រង ការបន្ថែម និងការផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីពីលើការផ្គត់ផ្គង់ពីបណ្តាញជាតិ តាមរយៈការដំឡើងថាមពលពន្លឺព្រះអាទិត្យលើដំបូលភ្ជាប់ជាមួយប្រព័ន្ធផ្គត់ផ្គង់របស់បណ្តាញជាតិ។ ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពល ត្រូវរៀបចំគោលនយោបាយនិងលិខិតបទដ្ឋានដើម្បីគ្រប់គ្រងការផ្គត់ផ្គង់

បន្ថែមខាងលើនេះ។ បុគ្គលឯកជនដែលមានបំណងដំឡើងប្រព័ន្ធថាមពលពន្លឺព្រះអាទិត្យលើដំបូលសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួនបន្ថែម ហើយមានបំណងតភ្ជាប់ទៅនឹងប្រព័ន្ធផ្គត់ផ្គង់បណ្តាញជាតិ ត្រូវតែអនុវត្តតាមគោលនយោបាយនិងលិខិតបទដ្ឋានសម្រាប់ការគ្រប់គ្រង ការផ្គត់ផ្គង់បន្ថែមដែលក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពលបានរៀបចំខាងលើ។

២- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពល ត្រូវរៀបចំបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស សេដ្ឋកិច្ច និងសុវត្ថិភាពពាក់ព័ន្ធជាមួយការគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់អគ្គិសនីបន្ថែមពីលើការផ្គត់ផ្គង់ពីប្រព័ន្ធបណ្តាញ។

មាត្រា១៣៣ .- យន្តការទូទាត់ថ្លៃអគ្គិសនីសម្រាប់អ្នកប្រើប្រាស់អគ្គិសនីដែលដំឡើងប្រព័ន្ធថាមពលពន្លឺព្រះអាទិត្យលើដំបូល

ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពល ត្រូវរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីយន្តការទូទាត់ថ្លៃអគ្គិសនីសម្រាប់ប្រព័ន្ធថាមពលពន្លឺព្រះអាទិត្យលើដំបូល ដែលបានតភ្ជាប់ជាមួយប្រព័ន្ធផ្គត់ផ្គង់របស់បណ្តាញជាតិ ស្របតាមគោលនយោបាយនិងលិខិតបទដ្ឋានសម្រាប់ការគ្រប់គ្រង ការផ្គត់ផ្គង់បន្ថែមដែលក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពលបានរៀបចំខាងលើ និងស្របតាមច្បាប់ស្តីពីអគ្គិសនីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា១៣៤ .- លក្ខខណ្ឌនៃការភ្ជាប់ប្រព័ន្ធពន្លឺព្រះអាទិត្យណាមួយទៅនឹងបណ្តាញផ្គត់ផ្គង់របស់បណ្តាញជាតិ

ប្រព័ន្ធពន្លឺព្រះអាទិត្យរបស់បុគ្គលដែលមានបំណងតភ្ជាប់ទៅនឹងបណ្តាញផ្គត់ផ្គង់របស់បណ្តាញជាតិ ត្រូវអនុវត្តតាមគោលនយោបាយ លិខិតបទដ្ឋាន បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស សេដ្ឋកិច្ច និងសុវត្ថិភាពជាធរមាន ដែលរៀបចំដោយក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពល។

មាត្រា១៣៥ .- ប្រព័ន្ធអនុគ្រោះពន្ធសាកល្បងលើថាមពលកកើតឡើងវិញ

១- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពល ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីប្រព័ន្ធអនុគ្រោះពន្ធលើថាមពលកកើតឡើងវិញក្នុងរយៈពេល១(មួយ)ឆ្នាំនៃការសាកល្បង។

២- លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនេះត្រូវដាក់បញ្ចូលនូវខ្លឹមសារមួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

ក- ការផ្តល់ថវិការដ្ឋដើម្បីប៉ះប៉ូវដោយរាជរដ្ឋាភិបាលផ្តល់ជាអត្រាថេរមួយសម្រាប់ការជាវអគ្គិសនី ដែលផលិតចេញពីប្រភពពីកន្លែងផ្តល់ថាមពលពន្លឺព្រះអាទិត្យឬប្រព័ន្ធផលិតថាមពលដែលកកើតឡើងវិញ។

ខ- ធានាឱ្យបាននូវកម្រិតថ្លៃថាមពលសម្រាប់រយៈពេលណាមួយ ក្នុងគោលបំណងកាត់បន្ថយថ្លៃដែលត្រូវបង់ដោយអ្នកប្រើប្រាស់ចុងក្រោយ និងសម្រួលដល់ការស្តារឡើងវិញនូវចំណាយវិនិយោគរបស់ម្ចាស់គម្រោង និងចំណាយថែទាំ។

គ- ការបង្កើតបញ្ជីថ្លៃលក់អគ្គិសនីមួយ ដែលអ្នកប្រើប្រាស់អគ្គិសនីត្រូវបង់ថ្លៃប្រើប្រាស់អគ្គិសនីពីប្រភពថាមពលកកើតឡើងវិញក្នុងរយៈពេលនៃការសាកល្បង។

ផ្នែកទី២
ថាមពលបរមាណូស៊ីវិល

មាត្រា១៣៦ .- ការគ្រប់គ្រងថាមពលបរមាណូស៊ីវិល

១- ថាមពលបរមាណូស៊ីវិលត្រូវបង្កើតឡើងដោយស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងនិងកម្មសិទ្ធិរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលមានក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពលជាសេនាធិការ ដោយមានការគ្រប់គ្រងនិងប្រតិបត្តិការតាមស្តង់ដារជាតិនៃកិច្ចគាំពារផ្នែកសុខភាព សុវត្ថិភាព សន្តិសុខ និងបរិស្ថាន។

២- រាជរដ្ឋាភិបាលដោយមានក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពលជាសេនាធិការ ត្រូវរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីថាមពលបរមាណូស៊ីវិល។

៣- រាជរដ្ឋាភិបាលមិនត្រូវទទួលយកសំណល់ថាមពលបរមាណូស៊ីវិលពីប្រទេសដទៃជាដាច់ខាតទោះបីតាមលក្ខខណ្ឌឬកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ។

៤- រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវបញ្ជូនទៅប្រទេសដើមវិញនូវរាល់ឧបករណ៍ សម្ភារៈ និងបរិក្ខារ ដែលប្រឡាក់និង/ឬប៉ះពាល់នឹងសារធាតុវិទ្យុសកម្មដែលត្រូវបានបញ្ឈប់ពីការប្រើប្រាស់ ឬអស់សុពលភាពនៃការប្រើប្រាស់។

មាត្រា១៣៧ ._ ការអប់រំ ផ្សព្វផ្សាយ និងអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សស្តីពីថាមពលបរមាណូស៊ីវិល

១- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពលបរមាណូស៊ីវិល ត្រូវរៀបចំកម្មវិធី ដើម្បីកសាងនិងអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពវិទ្យាសាស្ត្រនិងបច្ចេកវិទ្យាដល់បុគ្គលិកខ្លួននិងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដោយសហការជាមួយស្ថាប័នថាមពលបរមាណូអន្តរជាតិ និងភាគីពាក់ព័ន្ធ។

២- ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងជាសាធារណៈអំពីការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាថាមពលបរមាណូស៊ីវិលតាមរយៈការអប់រំ ការផ្សព្វផ្សាយ និងការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលព័ត៌មានថាមពលនុយក្លេអ៊ែរ និងមជ្ឈមណ្ឌលព័ត៌មានស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រនិងបច្ចេកវិទ្យាបរមាណូស៊ីវិល ដើម្បីកសាងនិងអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស។

មាត្រា១៣៨ ._ កម្មវិធីស្រាវជ្រាវស្តីពីបរមាណូស៊ីវិលសម្រាប់គោលបំណងសន្តិភាព

ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវរៀបចំកម្មវិធីស្រាវជ្រាវដើម្បី៖

ក- កំណត់អត្តសញ្ញាណថាមពលបរមាណូស៊ីវិលមេត្រីបរិស្ថានដែលមានលក្ខណៈច្នៃប្រឌិតថ្មី។

ខ- វាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ដែលអាចកើតឡើងដោយការអភិវឌ្ឍថាមពលបរមាណូស៊ីវិលចំពោះវិស័យបរិស្ថាននិងវិស័យពាក់ព័ន្ធ។

គ- កំណត់អំពីលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចគាំពារផ្នែកសុខភាព សុវត្ថិភាព សន្តិសុខ និងបរិស្ថាននៃការបោះបង់ចោលនូវសំណល់វិទ្យុសកម្ម។

មាត្រា១៣៩ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃប្រសិទ្ធផលនៃប្រព័ន្ធបណ្តាញចែកចាយ

គម្រោងបណ្តាញផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីនានា ត្រូវប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាប្រកបដោយប្រសិទ្ធផល ដើម្បីកាត់បន្ថយការបាត់បង់ថាមពលអគ្គិសនីលើប្រព័ន្ធបណ្តាញ។ ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពលអគ្គិសនីត្រូវទទួលបន្ទុកសិក្សាអំពីកម្រិតនៃបច្ចេកវិទ្យា ដែលត្រូវប្រើប្រាស់ជាមួយនឹងប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃការវិនិយោគ ដើម្បីបន្ថយថ្លៃអគ្គិសនីនិងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន។ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិទទួលបន្ទុកពិនិត្យនិងសម្រេចលើការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននិងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាមេត្រីបរិស្ថាននៅពេលដាក់ពាក្យស្នើសុំ។

មាត្រា១៤០ ._ ការពង្រីកបណ្តាញជាតិ

១- ការពង្រីកបណ្តាញជាតិទៅកាន់តំបន់នានាទូទាំងប្រទេស ត្រូវមានការពិចារណាផ្នែកបរិស្ថាន សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម ដោយថ្លឹងថ្លែងជាមួយការពិចារណាអំពីភាពមានគ្រប់គ្រាន់ និរន្តរភាព ស្ថិរភាព គុណភាព និងតម្លៃសមរម្យរបស់បណ្តាញជាតិ។

២- រាជរដ្ឋាភិបាលអាចបញ្ឈប់រាល់ការពង្រីកបណ្តាញជាតិទៅកាន់តំបន់ជាក់លាក់ណាមួយក្នុងប្រទេស ប្រសិនបើការពង្រីកនេះ ពិតជាបានប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមធ្ងន់ធ្ងរ។ ក្នុងករណីនេះរាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវផ្តល់ដំណោះស្រាយផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីតាមបែបវិមជ្ឈការ ដល់ប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅក្នុងតំបន់នោះ។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

មាត្រា១៤១ ._ សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានស្តីពីថាមពលអគ្គិសនី

ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យថាមពលត្រូវពិនិត្យអំពីលទ្ធភាពក្នុងការវាស់វែងនិងផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវព័ត៌មានអំពីតង់ស្យុងនិងគុណភាពអគ្គិសនីដែលបានផ្គត់ផ្គង់ ដើម្បីការពារការខូចខាតដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនៃប្រព័ន្ធចែកចាយ ឬការរអាក់រអួលក្នុងការផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនី។

មាតិកាទី១១

ឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្មប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ

ជំពូកទី១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១៤២ ._ គោលបំណង

មាតិកានេះ មានគោលបំណងពង្រឹងនិងកែលម្អនូវការគ្រប់គ្រង កិច្ចគាំពារ ការអភិរក្ស និងការស្តារឡើងវិញនូវការដ្ឋានឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្ម ដោយកំណត់នូវការកម្រិតលើគម្រោងនិស្សារណកម្ម និងការបង្ហាញព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា១៤៣ ._ វិសាលភាព

មាតិកានេះ មានវិសាលភាព អនុវត្តលើធនធានឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្ម មានជាអាទិ៍ ប្រេង ឧស្ម័ន រ៉ែ វត្ថុធាតុភូគព្ភវិទ្យាផ្សេងៗដែលយកចេញពីដីនិងពីប្រភពផ្សេងៗទៀត ដែលបង្កើតឡើងដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។

ជំពូកទី២

ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា១៤៤ ._ ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវទទួលខុសត្រូវតាមដានការអនុវត្តគម្រោងឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្មដែលអាចប៉ះពាល់ដល់ធនធានធម្មជាតិ ជីវៈចម្រុះ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ។

មាត្រា១៤៥ ._ តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- ត្រួតពិនិត្យនិងសម្រេចលើការវាយតម្លៃបរិស្ថាន និងយុទ្ធសាស្ត្រពាក់ព័ន្ធនឹងឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្ម។

ខ- ត្រួតពិនិត្យនិងផ្តល់ការឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះបរិស្ថានលើគម្រោងឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្មនៅក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ។

គ- តាមដានការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចគាំពារបរិស្ថានលើគម្រោងឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្មនៅក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ។

មាត្រា១៤៦ ._ ការធ្វើប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែជាលក្ខណៈសិប្បកម្មនិងខ្នាតតូច

ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យរ៉ែឬរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីការធ្វើអាជីវកម្មខ្នាតតូច និងធ្វើជាលក្ខណៈសិប្បកម្មដើម្បី៖

ក- កំណត់ពីសិទ្ធិនៃការធ្វើប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែជាលក្ខណៈសិប្បកម្មនិងខ្នាតតូចរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។
ខ- ធានាថាសកម្មភាពនៃការធ្វើប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែជាលក្ខណៈសិប្បកម្មនិងខ្នាតតូចធ្វើឡើងដោយនិរន្តរភាពបរិស្ថាន សុវត្ថិភាព និងប្រសិទ្ធផល។
គ- ជំរុញនិងអនុវត្តតាមស្តង់ដារ និងការអនុវត្តដ៏ល្អបំផុតជាអន្តរជាតិក្នុងការគ្រប់គ្រង ការធ្វើប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែជាលក្ខណៈសិប្បកម្មនិងខ្នាតតូច។
ឃ- បង្កើតដំណើរការនៃការកំណត់តំបន់សម្រាប់ការធ្វើប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែជាលក្ខណៈសិប្បកម្មដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ និងសហគមន៍មូលដ្ឋាន។
ង- តម្រូវនិងផ្តល់ជំនួយសម្រាប់អ្នកធ្វើប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែលក្ខណៈសិប្បកម្មក្នុងការបង្កើត និងអនុវត្តផែនការសុវត្ថិភាពនិងសន្តិសុខ។

មាត្រា១៤៧ .- ការបញ្ជៀសការខូចខាតបរិស្ថាន

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវបញ្ជៀសការបង្កឱ្យមានការបំពុល ឬការខូចខាតដល់បរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរដោយប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាល្អៗដែលអាចស្វែងរកបាននិងការអនុវត្តល្អៗ ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធផលជាអតិបរមានៅពេលអនុវត្តសកម្មភាពឧស្សាហកម្មនិស្សារណកម្ម។

មាត្រា១៤៨ .- កាតព្វកិច្ចផ្តល់ឯកសារបញ្ជាក់ពីការប្រើប្រាស់ស្យានីតនិងបារត

ម្ចាស់គម្រោងនៃគម្រោងអាជីវកម្មរ៉ែមាសនិងប្រាក់ត្រូវផ្តល់ឯកសារទៅកាន់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ តាមរយៈក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុករ៉ែ ដើម្បីបញ្ជាក់ថាស្យានីតនិងបារតដែលត្រូវប្រើប្រាស់នៅក្នុងប្រតិបត្តិការនៃការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែមាសនិងប្រាក់ត្រូវបានដាក់នៅក្នុងលក្ខណៈដែលមានសុវត្ថិភាព និងមិនប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន។

មាត្រា១៤៩ .- លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ស្យានីតនិងបារត

ការប្រើប្រាស់ស្យានីតនិងបារតនៅក្នុងគម្រោងអាជីវកម្មរ៉ែមាសនិងប្រាក់ ម្ចាស់គម្រោងត្រូវធានាថាកន្លែងដែលរក្សាទុកសារធាតុទាំងនេះត្រូវមានសុវត្ថិភាពនិងមិនប៉ះពាល់បរិស្ថាន ស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីការគ្រប់គ្រងស្យានីតនិងបារត។

គន្ថីទី៣
កិច្ចគាំពារបរិស្ថាន
មាតិកាទី១
គោលការណ៍ទូទៅលើកិច្ចគាំពារបរិស្ថាន
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១៥០ .- គោលបំណង

មាតិកានេះ មានគោលបំណងពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពគ្រប់គ្រងសំណល់ ការពារ ទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយការបំពុលបរិស្ថាន តាមរយៈការកំណត់គោលការណ៍ទូទៅអំពីកាតព្វកិច្ចនិងការទទួលខុសត្រូវ និងការកំណត់វិធានការនានាសម្រាប់អនុវត្តលើការគ្រប់គ្រងសំណល់ សារធាតុបំពុល និងការបំពុលបរិស្ថាន សំដៅធានាកិច្ចគាំពារសុខភាពសាធារណៈនិងគុណភាពបរិស្ថាន។

មាត្រា១៥១ ._ វិសាលភាព

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តលើសកម្មភាពគ្រប់គ្រងសំណល់ សារធាតុបំពុល និងសកម្មភាពការពារ ទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយការបំពុលបរិស្ថាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ជំពូកទី២

ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា១៥២ ._ ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើកិច្ចគាំពារបរិស្ថានដើម្បីការពារ ទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយការបំពុលបរិស្ថាន និងការប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈ។

មាត្រា១៥៣ ._ តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- រៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ផែនការសកម្មភាព និងគោលការណ៍ណែនាំនានាពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចគាំពារបរិស្ថាន។

ខ- សម្របសម្រួលជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិក្នុងការអនុវត្តគោលនយោបាយ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងផែនការសកម្មភាពនានាពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចគាំពារ បរិស្ថាន ការអនុវត្តផែនការត្រៀមបង្ការនិងឆ្លើយតបបន្ទាន់ចំពោះករណីគ្រោះថ្នាក់បំពុលបរិស្ថាន និងការស្តារគុណភាពបរិស្ថាន។

គ- គ្រប់គ្រងទិន្នន័យគុណភាពបរិស្ថានទឹក ដី ខ្យល់ និងទិន្នន័យប្រភពបំពុល សំណល់ សារធាតុបំពុល រួមទាំងទិន្នន័យអេឡិចត្រូម៉ាញ៉េទិក។

ឃ- ចុះត្រួតពិនិត្យនិងធ្វើអធិការកិច្ចលើទីតាំងឬមធ្យោបាយនៃផលិតកម្ម អាជីវកម្មឬសេវាកម្មដែល ពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្កើត ការផលិត ការប្រើប្រាស់ ការកែច្នៃ ការទាញយកធនធាន ការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម ការបញ្ចេញចោល និងការទុកដាក់ចុងក្រោយនៃសំណល់ សារធាតុបំពុល ការបញ្ចេញសំឡេង រំញ័រ និងអេឡិចត្រូម៉ាញ៉េទិក រួមទាំងការចុះត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងការបំពុលបរិស្ថាននៃ គម្រោងវិនិយោគ។

ង- ពិនិត្យនិងផ្តល់យោបល់បច្ចេកទេសពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចគាំពារបរិស្ថានលើគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ និងឯកជន។

ច- សិក្សា ស្រាវជ្រាវ និងវាយតម្លៃអំពីការសាយភាយសារធាតុគីមីពុលចូលក្នុងបរិស្ថាន វាយតម្លៃកម្រិត នៃការបំពុលបរិស្ថាននិងផលប៉ះពាល់ទៅលើសុខភាពសាធារណៈ។

ឆ- ផ្តល់ការណែនាំនិងការគាំទ្របច្ចេកទេស ធនធាន និងមធ្យោបាយនានាដល់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ពាក់ព័ន្ធនឹងការងារគ្រប់គ្រងសំរាម សំណល់រឹង ទឹកកខ្វក់ទីប្រជុំជន និងធ្វើការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ ការអនុវត្តរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

ជ- គ្រប់គ្រងការផ្តល់សេវាសាធារណៈពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចគាំពារបរិស្ថាននិងសេវាមន្ទីរពិសោធន៍បរិស្ថាន។

ឈ- ជំរុញនិងលើកទឹកចិត្តការវិនិយោគ និងការកៀរគរធនធានសម្រាប់ការងារកិច្ចគាំពារបរិស្ថាន ការគ្រប់គ្រងសំណល់ ការទប់ស្កាត់ការបំពុលបរិស្ថាន និងការស្តារគុណភាពបរិស្ថាន។

ញ- អភិវឌ្ឍសមត្ថភាពជំនាញកិច្ចគាំពារបរិស្ថានដល់មន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី ខេត្ត អង្គភាពពាក់ព័ន្ធនឹងរដ្ឋបាល ថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTÈRE DU PALAIS ROYAL

ង- បំពេញភារកិច្ចជាអង្គភាពបង្គោលជាតិ ជំរុញនិងសម្របសម្រួលការអនុវត្តលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិ និងការងារសហប្រតិបត្តិការជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍជាតិ និងអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យកិច្ចគាំពារបរិស្ថាន។

ជំពូកទី៣
ភារកិច្ចគ្រប់គ្រងសំណល់

មាត្រា១៥៤ ._ កាតព្វកិច្ចគ្រប់គ្រងសំណល់

ប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់រូបមានកាតព្វកិច្ចទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងសំណល់របស់ខ្លួន តាមការកំណត់របស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

មាត្រា១៥៥ ._ កាតព្វកិច្ចបង់ថ្លៃសេវាសំណល់

ប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់រូបមានកាតព្វកិច្ចបង់ថ្លៃសេវាប្រមូល ដឹកជញ្ជូន ប្រព្រឹត្តិកម្ម និងទុកដាក់សំណល់តាមការកំណត់របស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

មាត្រា១៥៦ ._ អនុលោមភាពស្តង់ដារបញ្ចេញសំណល់

១- ការបញ្ចេញចោលសំណល់ឬសារធាតុបំពុលទៅក្នុងបរិស្ថាន ត្រូវមានអនុលោមភាពតាមស្តង់ដារបញ្ចេញសំណល់។

២- បុគ្គលដែលធ្វើសកម្មភាពផ្ទាល់ បញ្ជា ឬផ្តល់ការសម្របសម្រួលឱ្យមានការប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះអំពើល្មើសនេះ។

មាត្រា១៥៧ ._ ការដាក់តម្លៃលើអ្នកប្រើប្រាស់

១- ការប្រើប្រាស់ផលិតផលឬសម្ភារៈដែលអាចបង្កឱ្យមានហានិភ័យដល់បរិស្ថាន សុខភាពសាធារណៈ ឬមិនអាចកែច្នៃបានក្រោយពេលក្លាយជាសំណល់តម្រូវឱ្យមានការដាក់តម្លៃលើអ្នកប្រើប្រាស់ផលិតផលឬសម្ភារៈទាំងនោះ។

២- ថវិកាដែលប្រមូលបានពីការដាក់តម្លៃលើអ្នកប្រើប្រាស់ ត្រូវប្រើសម្រាប់គោលដៅធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការគ្រប់គ្រងសំណល់និងការទាញយកធនធានពីសំណល់។

៣- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវទទួលខុសត្រូវរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងជំរុញការអនុវត្តការប្រមូល និងការគ្រប់គ្រងថវិកានៃការដាក់តម្លៃលើអ្នកប្រើប្រាស់ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ និងកថាខណ្ឌទី២ ខាងលើនេះ។

មាត្រា១៥៨ ._ ការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកផលិត នាំចូល ឬផ្គត់ផ្គង់ផ្តាច់មុខ

បុគ្គលដែលផលិត នាំចូល ឬផ្គត់ផ្គង់ផ្តាច់មុខនូវឧបករណ៍ គ្រឿងបរិក្ខារ ឬសម្ភារៈប្រើប្រាស់ ដែលត្រូវបានចាត់ទុកជាសំណល់គ្រោះថ្នាក់ពេលក្លាយទៅជាសំណល់ត្រូវទទួលខុសត្រូវរៀបចំនិងអនុវត្តប្រព័ន្ធប្រមូលយកសំណល់នៃឧបករណ៍ គ្រឿងបរិក្ខារ ឬសម្ភារៈប្រើប្រាស់ត្រឡប់ទៅប្រទេសដើមវិញ ឬធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម កែច្នៃ កម្ទេចចោលនៅក្នុងស្រុកដោយមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់បរិស្ថានឬសុខភាពសាធារណៈ។

មាត្រា១៥៩ ._ ការហាមឃាត់ការបោះចោលសំណល់ល្មើសច្បាប់

១- ហាមឃាត់ការបោះចោល បញ្ចេញចោល ឬកម្ទេចចោលសំណល់ល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

២- បុគ្គលដែលធ្វើសកម្មភាពផ្ទាល់ បញ្ជា ឬផ្តល់ការសម្របសម្រួលឱ្យមានការប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១ ខាងលើនេះ ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះអំពើល្មើសនេះ។

ជំពូកទី៤
ការទទួលខុសត្រូវលើការបំពុលបរិស្ថាន

មាត្រា១៦០ ._ កាតព្វកិច្ចមិនបង្កការបំពុលបរិស្ថាន

បុគ្គលមិនត្រូវធ្វើសកម្មភាពដែលនាំឱ្យមានការបំពុលបរិស្ថាន ទឹក ដី ខ្យល់ ឬបង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពឬផលប្រយោជន៍សាធារណៈឬឯកជន។

មាត្រា១៦១ ._ កាតព្វកិច្ចមិនបង្កការរំខានដោយសំឡេង រំញ័រ ឬក្លិន

បុគ្គលមិនត្រូវធ្វើសកម្មភាពបញ្ចេញសំឡេង រំញ័រ ឬក្លិន ដែលបង្កឱ្យមានការរំខានដល់ការរស់នៅបង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាព ផលប្រយោជន៍សាធារណៈឬឯកជន។

មាត្រា១៦២ ._ ការទទួលខុសត្រូវលើបញ្ហាការបំពុលបរិស្ថានឬការបង្កគ្រោះថ្នាក់

បុគ្គលដែលបង្កបញ្ហាបំពុលបរិស្ថានត្រូវទទួលខុសត្រូវលើសំណងផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាព អាយុជីវិត ឬការខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលបណ្តាលមកពីឥទ្ធិពលនៃបញ្ហាបំពុលបរិស្ថាន និងត្រូវទទួលខុសត្រូវលើសំណងការខូចខាតបរិស្ថាន និងការស្តារការបំពុលបរិស្ថាន ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ និងក្រមរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា១៦៣ ._ កាតព្វកិច្ចបង់ថ្លៃបំពុលបរិស្ថាន

បុគ្គលដែលធ្វើសកម្មភាពផលិតកម្ម អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្មរបស់ខ្លួនបង្កឱ្យមានកំណើនបន្ទុកសារធាតុបំពុលនៅក្នុងបរិស្ថានតាមរយៈការផលិតឬប្រើប្រាស់សារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ឬការបញ្ចេញចោលសំណល់ ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចបង់ថ្លៃបំពុលបរិស្ថាន។

មាត្រា១៦៤ ._ ការបង់ប្រាក់កក់សំណល់

ការប្រើប្រាស់ផលិតផល ឧបករណ៍ គ្រឿងបរិក្ខាឬសម្ភារៈប្រើប្រាស់ ដែលក្រោយពេលប្រើប្រាស់រួចឬលែងប្រើបានក្លាយជាសំណល់គ្រោះថ្នាក់ តម្រូវឱ្យមានការបង់ប្រាក់កក់សំណល់ដោយអ្នកប្រើប្រាស់ និងដែលត្រូវសងត្រឡប់នៅពេលយកសំណល់មកប្តូរ។

មាត្រា១៦៥ ._ ការគ្រប់គ្រងនិងប្រើប្រាស់ថវិកាពីការបង់ថ្លៃបំពុលបរិស្ថាន

១- ថវិកាដែលប្រមូលបានពីការបង់ថ្លៃបំពុលបរិស្ថាន ត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់គោលដៅសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវគុណភាពបរិស្ថាន ឬការស្តារបរិស្ថានដែលទទួលរងការបំពុល។

២- ការគ្រប់គ្រងនិងការប្រើប្រាស់ថវិកាពីការបង់ថ្លៃបំពុលបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ជំពូកទី៥
វិធានការត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន
ផ្នែកទី១
ស្តង់ដារគាំពារបរិស្ថាន

មាត្រា១៦៦ ._ ស្តង់ដារគាំពារបរិស្ថាន

១- ស្តង់ដារគាំពារបរិស្ថាន មានជាអាទិ៍៖

ក- ស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន។

ខ- ស្តង់ដារបញ្ចេញសំណល់។

គ- ស្តង់ដារសំឡេងនិងរំញ័រ។

ឃ- ស្តង់ដារសារធាតុគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងផលិតផល។

ង- ស្តង់ដារពាក់ព័ន្ធកិច្ចគាំពារបរិស្ថានផ្សេងទៀត ស្របតាមការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យា វិទ្យាសាស្ត្រ និងនវានុវត្តន៍។

២- ស្តង់ដារគាំពារបរិស្ថានដូចបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា១៦៧ ._ ស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន

ត្រូវចាត់ទុកជាស្តង់ដារគុណភាពបរិស្ថាន ចំពោះស្តង់ដារពាក់ព័ន្ធនឹងគុណភាពទឹកសាធារណៈ គុណភាពដី គុណភាពខ្យល់បរិយាកាសនិងស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់ក្នុងអគារ ដែលកំណត់នូវកម្រិតបរិមាណសារធាតុគីមី ឬសារធាតុបំពុលដែលមិនបង្កហានិភ័យដល់សុខភាពសាធារណៈ សម្រាប់ធ្វើការវាយតម្លៃស្ថានភាពគុណភាពទឹក ដី និងខ្យល់។

មាត្រា១៦៨ ._ ស្តង់ដារបញ្ចេញសំណល់

ត្រូវចាត់ទុកជាស្តង់ដារបញ្ចេញសំណល់ចំពោះស្តង់ដារពាក់ព័ន្ធការបញ្ចេញសំណល់រាវ ឬទឹកកខ្វក់ ការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ ការបញ្ចេញសំណល់រឹង ការបញ្ចេញសារធាតុឬសំណល់គ្រោះថ្នាក់ ការបញ្ចេញវិទ្យុសកម្ម ដែលកំណត់នូវកម្រិតបរិមាណសារធាតុគីមី ឬសារធាតុបំពុលអាចអនុញ្ញាតឱ្យបញ្ចេញចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន ដែលមិនបង្កហានិភ័យដល់បរិស្ថាននិងសុខភាពសាធារណៈ ដោយត្រូវធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់និងវាយតម្លៃស្របតាមស្តង់ដារដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា១៦៩ ._ ស្តង់ដារសំឡេងនិងរំញ័រ

ត្រូវចាត់ទុកជាស្តង់ដារសំឡេងនិងរំញ័រ ចំពោះស្តង់ដារពាក់ព័ន្ធការបញ្ចេញសំឡេងនិងរំញ័រ ដែលកំណត់នូវកម្រិតសំឡេងនិងកម្រិតរំញ័រអាចអនុញ្ញាតឱ្យបញ្ចេញក្នុងអគារឬទីចំហរ ដែលមិនបង្កការរំខានដល់ការរស់នៅ និងមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាព ឬការខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិ និងសម្រាប់ការផ្ទៀងផ្ទាត់វាយតម្លៃការអនុវត្តច្បាប់។

មាត្រា១៧០ ._ ស្តង់ដារសារធាតុគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងផលិតផល

ត្រូវចាត់ទុកជាស្តង់ដារសារធាតុគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងផលិតផល ចំពោះស្តង់ដារពាក់ព័ន្ធគុណភាពផលិតផលដែលអាចមានផ្ទុកឬប្រឡាក់សារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ក្នុងកម្រិតអាចអនុញ្ញាតដែលមិនបង្កហានិភ័យដល់សុខភាពអ្នកប្រើប្រាស់និងបរិស្ថានសម្រាប់ការផ្ទៀងផ្ទាត់វាយតម្លៃការអនុវត្តច្បាប់។

មាត្រា១៧១ ._ ការធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មស្តង់ដារគាំពារបរិស្ថាន

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មស្តង់ដារគាំពារបរិស្ថានឱ្យស្របទៅតាមស្ថានភាពរីកចម្រើនសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ស្ថានភាពបរិស្ថានជាតិឬលក្ខខណ្ឌតម្រូវនានា និងផលប្រយោជន៍សាធារណៈ។

មាត្រា១៧២ .- សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានអំពីស្តង់ដារគាំពារបរិស្ថាន

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវរៀបចំប្រព័ន្ធទិន្នន័យស្តង់ដារគាំពារបរិស្ថានឱ្យគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ និងសាធារណជនអាចស្វែងរក និងទទួលបានស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ។

ផ្នែកទី២
លិខិតអនុញ្ញាតសំណល់

មាត្រា១៧៣ .- ការស្នើសុំនិងប្រភេទនៃលិខិតអនុញ្ញាតសំណល់

១- បុគ្គលដែលមានបំណងបញ្ចេញសំណល់ឬធ្វើអាជីវកម្ម ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ឬរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

២- ប្រភេទនៃលិខិតអនុញ្ញាតសំណល់មានដូចខាងក្រោម៖

ក- លិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញសំណល់ មានជាអាទិ៍ លិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញសំណល់រឹង លិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញសំណល់គ្រោះថ្នាក់ លិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញសំណល់រាវ លិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ លិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញសំឡេង និងលិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញរំញ័រ។

ខ- លិខិតអនុញ្ញាតអាជីវកម្មសំណល់ មានជាអាទិ៍ លិខិតអនុញ្ញាតធ្វើសេវាកម្មសំណល់ ឬលិខិតអនុញ្ញាតធ្វើអាជីវកម្មប្រមូលសំណល់ លិខិតអនុញ្ញាតដឹកជញ្ជូនសំណល់ លិខិតអនុញ្ញាតស្តុកទុកសំណល់ លិខិតអនុញ្ញាតធ្វើអាជីវកម្មកែច្នៃនិងទាញយកធនធានពីសំណល់ លិខិតអនុញ្ញាតធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មឬលិខិតអនុញ្ញាតការទុកដាក់សំណល់ចុងក្រោយ។

៣- នីតិវិធីទាក់ទងនឹងការស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាតសំណល់ ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១និងកថាខណ្ឌទី២នៃមាត្រានេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

៤- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តក្នុងកថាខណ្ឌទី១និងកថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រានេះក៏ដោយ ចំពោះការបញ្ចេញសំណល់ពីទីតាំងរស់នៅប្រចាំថ្ងៃជាលក្ខណៈគ្រួសារដែលមិនមានគោលបំណងធ្វើអាជីវកម្ម មិនតម្រូវឱ្យសុំលិខិតអនុញ្ញាតឡើយ ហើយត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍ណែនាំរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា១៧៤ .- លក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតសំណល់

លិខិតអនុញ្ញាតសំណល់អាចផ្តល់ឱ្យលុះត្រាតែ៖

ក- មានសម្ភារៈ បរិក្ខារ និងមធ្យោបាយត្រឹមត្រូវតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេសសម្រាប់ការបញ្ចេញសំណល់ ឬសម្រាប់ការធ្វើសេវាកម្ម ឬអាជីវកម្មប្រមូល ដឹកជញ្ជូន កែច្នៃ ទាញយកធនធាន ធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម ឬទីលានទុកដាក់សំណល់ ដែលជានាមិនបង្កឱ្យមានការបំពុលបរិស្ថាន។

ខ- មានអនុលោមភាពតាមស្តង់ដាបញ្ចេញសំណល់ ស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលកំណត់នៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

គ- គោរពតាមលក្ខខណ្ឌនៃវិធានការទប់ស្កាត់ការបំពុលបរិស្ថាន ដែលកំណត់ដោយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

ឃ- បានបង់កម្រៃសេវាសាធារណៈសម្រាប់ការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតសំណល់ ដែលកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច។

មាត្រា១៧៥ .- ការព្យួរឬការដកហូតលិខិតអនុញ្ញាតសំណល់

លិខិតអនុញ្ញាតសំណល់នឹងត្រូវព្យួរបណ្តោះអាសន្នឬដកហូតជាស្ថាពរ ប្រសិនបើ៖

ក- ប្រើប្រាស់សម្ភារៈ បរិក្ខារ និងមធ្យោបាយសម្រាប់ការបញ្ចេញសំណល់ និងការធ្វើអាជីវកម្មប្រមូល ដឹកជញ្ជូន កែច្នៃ ទាញយកធនធាន ធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម ឬទីលានទុកដាក់សំណល់មិនត្រឹមត្រូវតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស។

ខ- មិនបានអនុវត្តត្រឹមត្រូវតាមស្តង់ដារបរិស្ថាននិងវិធានសុវត្ថិភាពបរិស្ថាន។

គ- មានការធ្វេសប្រហែសឬបង្កបទល្មើសក្នុងការគ្រប់គ្រងសំណល់បង្កឱ្យមានការបំពុលបរិស្ថានឬគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាព។

ឃ- ខកខានមិនបានអនុវត្តលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ដែលកំណត់ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតសំណល់។

ផ្នែកទី៣
ការគ្រប់គ្រងការបំពុលបរិស្ថាន

មាត្រា១៧៦ ._ ការគ្រប់គ្រងការបំពុលបរិស្ថាន

បុគ្គលឬម្ចាស់ទីតាំងផលិតកម្ម អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្ម ដែលបង្កើតនិងបញ្ចេញសំណល់ សារធាតុបំពុល សំឡេង ឬរំញ័រត្រូវទទួលខុសត្រូវ៖

ក- បំពាក់សម្ភារៈ បរិក្ខារ និងមធ្យោបាយសម្រាប់ការគ្រប់គ្រង និងការបញ្ចេញសំណល់ សារធាតុបំពុល សំឡេង ឬរំញ័រឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស និងស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដែលកំណត់ដោយក្រមនេះ ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

ខ- ដំណើរការសម្ភារៈ បរិក្ខារ និងមធ្យោបាយគ្រប់គ្រងសំណល់ សារធាតុបំពុល សំឡេង ឬរំញ័រឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស និងការបញ្ចេញឱ្យឆ្លើយតបទៅនឹងស្តង់ដារបញ្ចេញសំណល់។

គ- រៀបចំឱ្យមានអ្នកឯកទេសឬបុគ្គលិកបច្ចេកទេសឱ្យទទួលខុសត្រូវការងារគ្រប់គ្រងការបំពុលបរិស្ថាន និងដំណើរការសម្ភារៈ បរិក្ខារ និងមធ្យោបាយសម្រាប់ការគ្រប់គ្រង និងការបញ្ចេញសំណល់ សារធាតុបំពុលសំឡេង ឬរំញ័ររបស់ទីតាំងផ្ទាល់។

មាត្រា១៧៧ ._ ការទទួលស្គាល់អ្នកឯកទេសឬបុគ្គលិកបច្ចេកទេសគ្រប់គ្រងការបំពុលបរិស្ថាន

១- អ្នកឯកទេសឬបុគ្គលិកបច្ចេកទេស ដែលត្រូវចាត់តាំងឱ្យទទួលខុសត្រូវការងារគ្រប់គ្រងការបំពុលបរិស្ថាន និងដំណើរការសម្ភារៈ បរិក្ខារ និងមធ្យោបាយសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងនិងការបញ្ចេញសំណល់ សារធាតុបំពុល សំឡេង ឬរំញ័រ ដូចមានចែងក្នុងចំណុច គ មាត្រា១៧៦(ការគ្រប់គ្រងការបំពុលបរិស្ថាន)នៃក្រមនេះ ត្រូវមានការទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

២- នីតិវិធីនៃការទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការដល់អ្នកឯកទេសឬបុគ្គលិកបច្ចេកទេសដែលត្រូវចាត់តាំងឱ្យទទួលខុសត្រូវការងារគ្រប់គ្រងការបំពុលបរិស្ថាន និងដំណើរការសម្ភារៈ បរិក្ខារ និងមធ្យោបាយសម្រាប់ការគ្រប់គ្រង និងការបញ្ចេញសំណល់ សារធាតុបំពុល សំឡេង ឬរំញ័រ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

ផ្នែកទី៤
ការអនុវត្តស្វ័យត្រួតពិនិត្យនិងស្វ័យរាយការណ៍

មាត្រា១៧៨ ._ ការអនុវត្តស្វ័យត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន

បុគ្គលឬម្ចាស់ទីតាំងផលិតកម្ម អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្ម ដែលការបញ្ចេញសំណល់អាចបង្កហានិភ័យបំពុលបរិស្ថានក្នុងកម្រិតខ្ពស់ ត្រូវអនុវត្តស្វ័យត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាននៅក្នុងទីតាំងរបស់ខ្លួន ដោយត្រូវអនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលកំណត់ដោយក្រមនេះ ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា១៧៩ ._ ការអនុវត្តស្វ័យរាយការណ៍អំពីការគ្រប់គ្រងសារធាតុគ្រោះថ្នាក់និងសំណល់គ្រោះថ្នាក់

បុគ្គលឬម្ចាស់ទីតាំងផលិត ធ្វើអាជីវកម្ម ឬសេវាកម្មដែលផលិតឬប្រើប្រាស់សារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ឬពាក់ព័ន្ធការបង្កើតសំណល់គ្រោះថ្នាក់ត្រូវអនុវត្តវិធានការស្វ័យរាយការណ៍អំពីការគ្រប់គ្រងសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ និងសំណល់គ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងទីតាំងរបស់ខ្លួន ដោយត្រូវអនុលោមតាមការតម្រូវរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា១៨០ ._ ការរាយការណ៍អំពីការសាយភាយនិងសារធាតុបំពុលចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន

១- បុគ្គលឬម្ចាស់ទីតាំងផលិត ឬធ្វើអាជីវកម្ម ដែលនៅក្នុងសកម្មភាពផលិតកម្ម ឬអាជីវកម្មរបស់ខ្លួនបង្កឱ្យមានការសាយភាយ និងការបន្លាស់ទីសារធាតុបំពុលចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន ត្រូវផ្តល់របាយការណ៍ទិន្នន័យភ្លាមៗអំពីការសាយភាយ និងការបន្លាស់ទីសារធាតុបំពុលមកក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

២- ប្រភេទទីតាំងផលិតកម្ម ឬអាជីវកម្ម ដែលជាប់កាតព្វកិច្ចផ្តល់របាយការណ៍ទិន្នន័យភ្លាមៗអំពីការសាយភាយ និងការបន្លាស់ទីសារធាតុបំពុលចូលក្នុងបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា១៨១ ._ សិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានពីប្រព័ន្ធទិន្នន័យការសាយភាយនិងការបន្លាស់ទីសារធាតុបំពុល

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវដាក់ឱ្យសាធារណជនអាចចូលមើលឬទាញយកព័ត៌មានពីប្រព័ន្ធទិន្នន័យពាក់ព័ន្ធការត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន និងការសាយភាយនិងការបន្លាស់ទីសារធាតុបំពុលស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ។

ផ្នែកទី៥
ការឆ្លើយតបបន្ទាន់ករណីគ្រោះឧបទ្ទវហេតុបង្កការបំពុលបរិស្ថាន

មាត្រា១៨២ ._ យន្តការជាតិគ្រប់គ្រងការឆ្លើយតបបន្ទាន់ករណីគ្រោះឧបទ្ទវហេតុបង្កការបំពុលបរិស្ថាន

១- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនិងយន្តការពាក់ព័ន្ធ ត្រូវរៀបចំបង្កើតយន្តការជាតិការគ្រប់គ្រងការឆ្លើយតបបន្ទាន់ករណីគ្រោះឧបទ្ទវហេតុបង្កការបំពុលបរិស្ថាន ដែលមានភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- ធ្វើការកំណត់ហានិភ័យការបំពុលបរិស្ថាន ឬការប៉ះពាល់សុខភាពសាធារណៈនៅតំបន់ដែលងាយទទួលរងការបំពុលពីសកម្មភាពអភិវឌ្ឍ ឬពីធម្មជាតិ។

ខ- លើកស្នើវិធានការទប់ស្កាត់ហានិភ័យការបំពុលបរិស្ថាន ឬការប៉ះពាល់សុខភាពសាធារណៈ។

គ- ធ្វើការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈ និងការខូចខាតបរិស្ថានពីគ្រោះឧបទ្ទវហេតុដែលបង្កឱ្យមានការសាយភាយសារធាតុពុល ឬសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន។

ឃ- កំណត់និងសម្របសម្រួលការអនុវត្តវិធានការឆ្លើយតបនិងការសង្គ្រោះបន្ទាន់ នៅពេលកើតមានគ្រោះឧបទ្ទវហេតុបង្កការបំពុលបរិស្ថាន។

២- ការបង្កើតយន្តការជាតិគ្រប់គ្រងការឆ្លើយតបបន្ទាន់ករណីគ្រោះឧបទ្ទវហេតុបង្កការបំពុលបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTERE DU PALAIS ROYAL

មាត្រា១៨៣ .‒ ផែនការឆ្លើយតបបន្ទាន់ករណីគ្រោះឧបទ្ទវហេតុបង្កការបំពុលបរិស្ថាន

បុគ្គលឬម្ចាស់ទីតាំងផលិតកម្ម អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្ម ដែលត្រូវបានកំណត់ថាអាចបង្កហានិភ័យបំពុលបរិស្ថានក្នុងកម្រិតខ្លាំង ត្រូវរៀបចំផែនការឆ្លើយតបបន្ទាន់ សម្រាប់ករណីកើតមានគ្រោះឧបទ្ទវហេតុបង្កការបំពុលបរិស្ថានពីសកម្មភាពផលិតកម្ម អាជីវកម្មឬសេវាកម្មរបស់ខ្លួនតាមការតម្រូវរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាតិកាទី២
ការត្រួតពិនិត្យការសាយភាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១៨៤ .‒ គោលបំណង

មាតិកានេះ មានគោលបំណងត្រួតពិនិត្យការសាយភាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់តាមរយៈការដាក់ចេញនូវវិធានការនានាដើម្បីពង្រឹងការគ្រប់គ្រងសារធាតុគ្រោះថ្នាក់តាមវិធានសុវត្ថិភាពបរិស្ថាន សំដៅធានាបានកិច្ចគាំពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងកិច្ចគាំពារសុខភាពសាធារណៈ។

មាត្រា១៨៥ .‒ វិសាលភាព

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តលើសកម្មភាពនៃការផលិត ការនាំចូល ការចែកចាយ ឬការប្រើប្រាស់សារធាតុគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា១៨៦ .‒ ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការដឹកនាំត្រួតពិនិត្យលើការគ្រប់គ្រងនិងការសាយភាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន។

មាត្រា១៨៧ .‒ តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិមានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- រៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រនិងផែនការសកម្មភាព សម្រាប់គ្រប់គ្រងការសាយភាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន និងសម្រាប់ការឆ្លើយតបបន្ទាន់ចំពោះករណីគ្រោះឧបទ្ទវហេតុនៃការឆេះ ការផ្ទុះ ការកំពប់ ការលេចធ្លាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់។

ខ- រៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ក្នុងផលិតផល សម្រាប់ជំរុញការត្រួតពិនិត្យការសាយភាយនិងបញ្ហាបំពុលបរិស្ថានពាក់ព័ន្ធនឹងសារធាតុគ្រោះថ្នាក់។

គ- រៀបចំបញ្ជីប្រភេទសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ដែលត្រូវហាមឃាត់ និងបញ្ជីប្រភេទសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ដែលអនុញ្ញាតឱ្យមានការផលិត ការនាំចូល ការចែកចាយ ឬការប្រើប្រាស់ដោយមានលក្ខខណ្ឌ។

ឃ- រៀបចំនិងគ្រប់គ្រងទិន្នន័យសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ដែលផលិត នាំចូល ចែកចាយ និងប្រើប្រាស់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ង- រៀបចំគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសគ្រប់គ្រងការសាយភាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ និងឆ្លើយតបបន្ទាន់ សម្រាប់ទប់ស្កាត់និងកាត់បន្ថយការសាយភាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន ដែលត្រូវអនុវត្តចំពោះទីតាំង ឬសកម្មភាពដែលពាក់ព័ន្ធការផលិត ការនាំចូល ការដឹកជញ្ជូន ការស្តុកទុក ការចែកចាយ ការប្រើប្រាស់ និងការបោះបង់ចោលសារធាតុគ្រោះថ្នាក់។

ច- ចុះត្រួតពិនិត្យទីតាំង ឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធការផលិត ការនាំចូល ការដឹកជញ្ជូន ការស្តុកទុក ការចែកចាយ ការប្រើប្រាស់ និងការបោះបង់ចោលសារធាតុគ្រោះថ្នាក់។

ឆ- សិក្សាស្រាវជ្រាវពីកម្រិតសាយភាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងបរិស្ថាន ក្នុងសំណាកជីវសាស្ត្រ និងក្នុងផលិតផលអាហារ សម្ភារៈប្រើប្រាស់ ឬសម្ភារៈក្មេងលេង។

ជ- បំពេញភារកិច្ចជាស្ថាប័នបង្គោលជាតិនៃលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី។

មាត្រា១៨៨ .- ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ តាមដាន និងត្រួតពិនិត្យការសាយភាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់

១- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវសិក្សាស្រាវជ្រាវនិងត្រួតពិនិត្យទីតាំងផលិត ស្តុក និងប្រើប្រាស់សារធាតុគ្រោះថ្នាក់ និងផលិតផលដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ដើម្បីជំរុញការអនុវត្តវិធានការទប់ស្កាត់ការសាយភាយឬកាត់បន្ថយហានិភ័យដល់សុខភាពសាធារណៈនិងបរិស្ថាន។

២- លទ្ធផលនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវនិងត្រួតពិនិត្យការសាយភាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ត្រូវផ្សព្វផ្សាយ និងផ្តល់ព័ត៌មានដល់សាធារណជន ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ។

ជំពូកទី៣
ការចុះបញ្ជិកាសារធាតុគ្រោះថ្នាក់និងផលិតផលសារធាតុគីមី ដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់

មាត្រា១៨៩ .- ការចុះបញ្ជិកាសារធាតុគ្រោះថ្នាក់

១- បុគ្គលអ្នកផលិត អ្នកនាំចូល ឬអ្នកចែកចាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ឬផលិតផលសារធាតុគីមី ដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជិកានៅក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកតាមវិស័យ អនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

២- ប្រភេទសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ឬផលិតផលសារធាតុគីមីមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ដែលត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជិកាពាក់ព័ន្ធនឹងសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា១៩០ .- ការផ្តល់ព័ត៌មានការចុះបញ្ជិកាសារធាតុគ្រោះថ្នាក់

បុគ្គលអ្នកផលិត អ្នកនាំចូល ឬអ្នកចែកចាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ឬផលិតផលសារធាតុគីមីដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ដែលបានធ្វើការចុះបញ្ជិកាដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៨៩(ការចុះបញ្ជិកាសារធាតុគ្រោះថ្នាក់) នៃក្រមនេះ ត្រូវផ្តល់ច្បាប់ចម្លងនៃការចុះបញ្ជិកាមកក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ សម្រាប់គោលបំណងនៃការរៀបចំទិន្នន័យសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ការអង្កេតតាមដាន ការវាយតម្លៃពីហានិភ័យ និងការចាត់វិធានការបង្ការ ឬឆ្លើយតបនឹងហានិភ័យបង្កដោយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ និងការផ្តល់ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ជូនសាធារណជន។

មាត្រា១៩១ .– ការចុះបញ្ជិកាផលិតផលឬសម្ភារៈប្រើប្រាស់និងសម្ភារៈក្មេងលេងដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់

១- បុគ្គលអ្នកផលិត អ្នកនាំចូល ឬអ្នកចែកចាយផលិតផល ឬសម្ភារៈប្រើប្រាស់ និងសម្ភារៈក្មេងលេងដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ដែលមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ ត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជិកានៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

២- នីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជិកាផលិតផល សម្ភារៈប្រើប្រាស់ និងសម្ភារៈក្មេងលេង ដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា១៩២ .– ការបដិសេធការស្នើសុំចុះបញ្ជិកា

ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកតាមវិស័យ និងក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវធ្វើការបដិសេធការស្នើសុំចុះបញ្ជិកាសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ និងផលិតផល សម្ភារៈប្រើប្រាស់ ឬសម្ភារៈក្មេងលេង ដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា១៨៩(ការចុះបញ្ជិកាសារធាតុគ្រោះថ្នាក់) និងមាត្រា១៩១(ការចុះបញ្ជិកាផលិតផលឬសម្ភារៈប្រើប្រាស់ និងសម្ភារៈក្មេងលេងដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់) នៃក្រមនេះ ប្រសិនបើ៖

ក- សារធាតុគ្រោះថ្នាក់ និងផលិតផល សម្ភារៈប្រើប្រាស់ ឬសម្ភារៈក្មេងលេង ដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ដែលស្នើសុំចុះបញ្ជិកានោះ ស្ថិតក្នុងបញ្ជីហាមឃាត់នៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន សម្រាប់ការផលិត ការនាំចូល ការចែកចាយ ឬការប្រើប្រាស់។

ខ- សារធាតុគ្រោះថ្នាក់ និងផលិតផល សម្ភារៈប្រើប្រាស់ ឬសម្ភារៈក្មេងលេង ដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ដែលស្នើសុំចុះបញ្ជិកានោះ ស្ថិតក្នុងការហាមឃាត់ការផលិត ឬប្រើប្រាស់ អនុលោមតាមលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី។

គ- សារធាតុគ្រោះថ្នាក់ និងផលិតផល សម្ភារៈប្រើប្រាស់ ឬសម្ភារៈក្មេងលេងដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ដែលស្នើសុំចុះបញ្ជិកានោះ ត្រូវបានរកឃើញថាអាចនឹងបង្កឱ្យមានហានិភ័យខ្ពស់ដល់សុខភាពសាធារណៈ និងបរិស្ថាន។

ឃ- ឯកសារបញ្ជាក់ពីវត្តមានលក្ខណៈ ឬកម្រិតផ្ទុកនៃសារធាតុគ្រោះថ្នាក់មានលក្ខណៈមិនគ្រប់គ្រាន់។

មាត្រា១៩៣ .– ការដកហូតវិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជិកា

ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកតាមវិស័យនិងក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវដកហូតវិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជិកាសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ និងផលិតផល សម្ភារៈប្រើប្រាស់ ឬសម្ភារៈក្មេងលេងដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ប្រសិនបើ៖

ក- មានការរកឃើញថាការប្រើប្រាស់ឬការសាយភាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់នោះ បានបង្កឱ្យមានហានិភ័យធ្ងន់ធ្ងរដល់សុខភាពសាធារណៈនិងបរិស្ថាន។

ខ- មានការហាមឃាត់ទាំងស្រុងដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន ឬលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី។

ជំពូកទី៤

ការដាក់ស្លាកសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ សារព្រមានគ្រោះថ្នាក់ ស្លាកសញ្ញាគីមីនិងឯកសារព័ត៌មានពីសុវត្ថិភាពនៃសារធាតុគ្រោះថ្នាក់

មាត្រា១៩៤ .– ការដាក់ស្លាកសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់លើសម្ភារៈវេចខ្ចប់និងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនសារធាតុគ្រោះថ្នាក់

រាល់សម្ភារៈវេចខ្ចប់និងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ដែលមានចែងស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ ត្រូវមានដាក់ស្លាកសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់និងសារព្រមានគ្រោះថ្នាក់ និងត្រូវភ្ជាប់ឯកសារព័ត៌មានពីសុវត្ថិភាពនៃសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ដោយអនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា១៩៥ ._ ការដាក់សារព្រមានគ្រោះថ្នាក់លើផលិតផលឬសម្ភារៈប្រើប្រាស់និងសម្ភារៈក្មេងលេងដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់

ផលិតផលឬសម្ភារៈប្រើប្រាស់ និងសម្ភារៈក្មេងលេងដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវដាក់សារព្រមានគ្រោះថ្នាក់ មុននឹងចែកចាយឬលក់ ដោយអនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា១៩៦ ._ ការដាក់ស្លាកសញ្ញាលើផលិតផលគីមីនិងផលិតផលគីមីប្រើប្រាស់

១- រាល់ផលិតផលគីមីនិងផលិតផលគីមីប្រើប្រាស់ ត្រូវដាក់ស្លាកសញ្ញាគីមីគ្រោះថ្នាក់ និងសារព្រមានគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗ ដោយអនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

២- ស្លាកសញ្ញាគីមីគ្រោះថ្នាក់និងសារព្រមានគ្រោះថ្នាក់ដែលបិទលើផលិតផលគីមី ត្រូវមានព័ត៌មានដូចខាងក្រោម៖

ក- ព័ត៌មានអំពីផលិតផលនិងប្រភពនៃផលិតផល។

ខ- រូបសញ្ញាអំពីការបង្កគ្រោះថ្នាក់។

គ- ពាក្យព្រមាន។

ឃ- ព័ត៌មានអំពីភាពងាយរងគ្រោះ ត្រូវរៀបចំតាមលំដាប់លេខរៀង ប្រភេទ និងកម្រិតនៃការបង្កគ្រោះថ្នាក់របស់ផលិតផលគីមី និងផលិតផលគីមីប្រើប្រាស់។

ង- ព័ត៌មានអំពីវិធានការបង្ការឬវិធីប្រើប្រាស់។

ច- ព័ត៌មានអំពីផលិតករឬអ្នកផ្គត់ផ្គង់។

ឆ- ស្លាកសញ្ញាមានភាពច្បាស់លាស់ ងាយស្រួលអាន មិនងាយរហែក មិនងាយរបេក ឬរលុបសញ្ញា។

ជ- រាល់ព័ត៌មានទាំងអស់ខាងលើត្រូវសរសេរជាភាសាខ្មែរ។

ជំពូកទី៥
ភាតព្វកិច្ចបុគ្គលពាក់ព័ន្ធនឹងសារធាតុគ្រោះថ្នាក់

មាត្រា១៩៧ ._ ការផ្តល់របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំអំពីសារធាតុគ្រោះថ្នាក់

នីតិបុគ្គលដែលផលិត នាំចូល ចែកចាយ ឬប្រើប្រាស់សារធាតុគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងសកម្មភាពផលិតកម្ម អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្ម ត្រូវផ្តល់របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំមកក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិអំពី៖

ក- ប្រភេទនិងបរិមាណសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ដែលបានផលិត នាំចូល ចែកចាយ ប្រើប្រាស់ ឬត្រូវបោះបង់ចោល។

ខ- វិធានការនិងមធ្យោបាយសម្រាប់គ្រប់គ្រងនិងទប់ស្កាត់ការសាយភាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ឬការបង្កហានិភ័យដល់សុខភាពសាធារណៈនិងបរិស្ថាន។

គ- វិធានការនិងមធ្យោបាយសម្រាប់គ្រប់គ្រងសំណល់សារធាតុគ្រោះថ្នាក់និងសំណល់ ដែលមានផ្ទុកឬប្រឡាក់សារធាតុគ្រោះថ្នាក់។

មាត្រា១៩៨ ._ ការផ្តល់របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំអំពីផលិតផលឬសម្ភារៈប្រើប្រាស់និងសម្ភារៈក្មេងលេងដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់

នីតិបុគ្គលដែលផលិត នាំចូល ចែកចាយផលិតផល ឬសម្ភារៈប្រើប្រាស់ និងសម្ភារៈក្មេងលេង ដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវផ្តល់របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំមកក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិអំពី៖

ក- ប្រភេទ បរិមាណផលិតផល ឬសម្ភារៈប្រើប្រាស់ និងសម្ភារៈក្មេងលេង ដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ដែលបានផលិត នាំចូល ចែកចាយ ឬត្រូវបោះបង់ចោល។

ខ- ការអនុវត្តដាក់សញ្ញាព្រមានគ្រោះថ្នាក់នៅលើផលិតផល ឬសម្ភារៈប្រើប្រាស់ និងសម្ភារៈក្មេងលេង ដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់។

មាត្រា១៩៩ ._ ការរៀបចំផែនការឆ្លើយតបបន្ទាន់

ម្ចាស់ឬអ្នកគ្រប់គ្រងទីតាំងផលិតកម្ម ស្តុក ចែកចាយ ឬប្រើប្រាស់សារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ឬផលិតផល ដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវរៀបចំផែនការឆ្លើយតបសម្រាប់ការសង្គ្រោះបន្ទាន់ករណីគ្រោះឧបទ្ទវហេតុកំពប់ ឬលេចធ្លាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ឬផលិតផលដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ និងត្រូវដាក់ជូនទៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា២០០ ._ កាតព្វកិច្ចរបស់បុគ្គលអ្នកផលិត នាំចូល ស្តុកទុក ដឹកជញ្ជូន ចែកចាយ ឬប្រើប្រាស់សារធាតុគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងសកម្មភាពផលិតកម្ម អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្ម

នៅក្នុងសកម្មភាពផលិតកម្ម អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្ម ប្រសិនបើកើតមានគ្រោះថ្នាក់ ឬគ្រោះឧបទ្ទវហេតុកំពប់ លេចធ្លាយ ផ្ទុះ ឆេះ ឬសាយភាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ឬផលិតផលដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ បុគ្គលអ្នកផលិត នាំចូល ស្តុកទុក ដឹកជញ្ជូន ចែកចាយ ឬប្រើប្រាស់សារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- ជូនដំណឹងជាបន្ទាន់មកក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ក្រសួងស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬភ្នាក់ងារសេវាសង្គ្រោះអំពីហេតុការណ៍ ឬគ្រោះឧបទ្ទវហេតុ។

ខ- ចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ ដើម្បីកាត់បន្ថយ ទប់ស្កាត់ ឬបញ្ឈប់ការកំពប់ ឬការលេចធ្លាយ និងធ្វើការប្រមូល វេចខ្ចប់ និងសម្អាតសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ដែលបានកំពប់ ឬលេចធ្លាយ។

គ- ចូលរួមសហការជាមួយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មានលម្អិតទាក់ទងនឹងសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ដែលបានកំពប់ ឬលេចធ្លាយ សិក្សានិងវាយតម្លៃអំពីផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈ ទ្រព្យសម្បត្តិ និងបរិស្ថាន។

មាត្រា២០១ ._ ការទទួលខុសត្រូវលើសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ខូចគុណភាពឬផុតកំណត់កាលបរិច្ឆេទប្រើប្រាស់

១- បុគ្គលអ្នកផលិត នាំចូល ចែកចាយ ឬប្រើប្រាស់សារធាតុគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងសកម្មភាពផលិតកម្ម អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្ម ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការទុកដាក់ ការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម ឬការបោះបង់ចោលសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ដែលខូចគុណភាពឬផុតកំណត់កាលបរិច្ឆេទប្រើប្រាស់ អនុលោមតាមបញ្ញត្តិស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់នៃក្រមនេះ។

២- សារធាតុគ្រោះថ្នាក់ដែលខូចគុណភាពឬផុតកំណត់កាលបរិច្ឆេទប្រើប្រាស់ ត្រូវចាត់ទុកជាសំណល់គ្រោះថ្នាក់។

មាត្រា២០២ ._ ការទទួលខុសត្រូវលើការខូចខាត

បុគ្គលដែលបង្កឱ្យមានការកំពប់ឬការលេចធ្លាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើសំណងការខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិ ផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈ បរិស្ថាន និងការស្តារ ការបំពុលបរិស្ថានឡើងវិញ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ។

មាត្រា២០៣ ._ ការបង់ថ្លៃបំពុលបរិស្ថាន

១- បុគ្គលដែលនៅក្នុងផលិតកម្ម អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្មរបស់ខ្លួនមានការផលិតឬប្រើប្រាស់សារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវបង់ថ្លៃបំពុលបរិស្ថាន។

២- ប្រភេទទីតាំងដែលតម្រូវឱ្យបង់ថ្លៃការបំពុលបរិស្ថាននិងអត្រាបង់ថ្លៃការបំពុលបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ជំពូកទី៦
ការហាមឃាត់

មាត្រា២០៤ .- ការហាមឃាត់សារធាតុគ្រោះថ្នាក់

បុគ្គលមិនត្រូវផលិត នាំចូល ចែកចាយ ឬប្រើប្រាស់សារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ដែល៖

ក- ស្ថិតក្នុងបញ្ជីប្រភេទសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ដែលត្រូវហាមឃាត់ ស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

ខ- ពុំមានចុះបញ្ជិកានៅក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកតាមវិស័យ។

គ- ពុំមានដាក់ស្លាកសញ្ញា ឬសារព្រមានគ្រោះថ្នាក់នៅលើសម្ភារៈវេចខ្ចប់ ឬដាក់ស្លាកសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ក្លែងក្លាយ។

ឃ- មានការរកឃើញពីភាពគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរដល់សុខភាពសាធារណៈ ឬបរិស្ថាន។

មាត្រា២០៥ .- ការហាមឃាត់ផលិតផលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់

បុគ្គលមិនត្រូវផលិត នាំចូល ឬចែកចាយផលិតផល សម្ភារៈប្រើប្រាស់ និងសម្ភារៈក្មេងលេង ដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ដែល៖

ក- សារធាតុគ្រោះថ្នាក់នោះ ស្ថិតក្នុងបញ្ជីហាមឃាត់នៃលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

ខ- ការផលិតឬការនាំចូលពុំមានចុះបញ្ជិកានៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

គ- សារធាតុគ្រោះថ្នាក់ក្នុងផលិតផលមានកម្រិតលើសស្តង់ដារបរិមាណសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ដែលកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

ឃ- ពុំមានដាក់ស្លាកសញ្ញាព្រមានគ្រោះថ្នាក់នៅលើផលិតផល។

ង- មានការរកឃើញពីភាពគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរដល់សុខភាពសាធារណៈ ឬបរិស្ថាន។

មាត្រា២០៦ .- ការហាមឃាត់ការបង្កឱ្យមានការសាយភាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់

ហាមឃាត់ដាច់ខាតសកម្មភាព ដែលបង្កឱ្យមានការសាយភាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ចូលទៅក្នុងបរិស្ថានមានជាអាទិ៍៖

ក- ការបញ្ចេញឬបោះបង់ចោលសារធាតុគ្រោះថ្នាក់នៅតាមទីសាធារណៈឬចូលទៅក្នុងប្រភពទឹកសាធារណៈ។

ខ- ការកម្ទេចចោល ឬការដុតសារធាតុគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងដីកម្មសិទ្ធិ នៅតាមទីវាលឬទីសាធារណៈ។

គ- ការបង្កឱ្យមានការកំពប់ឬលេចធ្លាយសារធាតុគ្រោះថ្នាក់។

មាត្រា២០៧ .- ការចាប់យកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ឬផលិតផលដែលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចមានសិទ្ធិធ្វើការចាប់យកនូវសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ឬផលិតផលមានផ្ទុកសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ដែលត្រូវបានហាមឃាត់ដោយអនុវត្តស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃគន្ថីទី៩នៃក្រមនេះ។

មាតិកាទី៣
ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា២០៨ .- គោលបំណង

មាតិកានេះ មានគោលបំណងគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង តាមរយៈការដាក់ចេញនូវវិធានការនានា ដើម្បីលុបបំបាត់ការចោលសំណល់រឹងចាប់ពីទីតាំងបង្កើតរហូតដល់ទីលានទុកដាក់ចុងក្រោយ សំដៅធានាបាននិរន្តរភាពបរិស្ថាន ការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងកិច្ចគាំពារសុខភាពសាធារណៈ។

មាត្រា២០៩ .- វិសាលភាព

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តលើសកម្មភាពនាំចូល នាំចេញ ញែក វេចខ្ចប់ ប្រមូល ដឹកជញ្ជូន កែច្នៃ ទាញយកធនធាន ធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម និងទុកដាក់សំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន សំណល់ប្លាស្ទិក និងសំណល់រឹងឧស្សាហកម្មនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា២១០ .- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវទទួលខុសត្រូវដឹកនាំនិងពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពការគ្រប់គ្រងសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន សំណល់ប្លាស្ទិក និងសំណល់រឹងឧស្សាហកម្ម។

មាត្រា២១១ .- តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- រៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ផែនការសកម្មភាព និងគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសដែលពាក់ព័ន្ធការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និងដឹកនាំសម្របសម្រួលការអនុវត្តរវាងក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

ខ- សិក្សាស្រាវជ្រាវបច្ចេកវិទ្យាពាក់ព័ន្ធនឹងការកែច្នៃ ការទាញយកធនធាន ការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម និងការទុកដាក់ចុងក្រោយនៃសំណល់រឹងប្រកបដោយសុវត្ថិភាពបរិស្ថាន។

គ- ផ្តល់ការគាំទ្រនិងជំរុញសកម្មភាពកែច្នៃនិងទាញយកធនធានពីសំណល់រឹង។

ឃ- ផ្តល់ការណែនាំបច្ចេកទេសនិងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពដល់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាពអនុវត្តមុខងារគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង។

ង- សហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងដៃគូអភិវឌ្ឍនានា ក្នុងការកៀរគរធនធានហិរញ្ញវត្ថុ បច្ចេកទេស មធ្យោបាយ និងសម្ភារៈសម្រាប់គាំទ្រនិងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងពីដើមខ្សែដល់ចុងខ្សែ។

ច- ដឹកនាំ សម្របសម្រួល និងជំរុញការលើកកម្ពស់ការអប់រំក្នុងប្រព័ន្ធ និងការអប់រំផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង សំដៅជំរុញឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និងការចូលរួមប្រើប្រាស់និងបង់ថ្លៃសេវាសំណល់រឹង។

ឆ- ពិនិត្យនិងផ្តល់យោបល់បច្ចេកទេសលើការជ្រើសរើសទីតាំងដើម្បីបង្កើតទីលាន ការរៀបចំទីលាន និងវិធានការគាំពារបរិស្ថានក្នុងពេលប្រតិបត្តិការ និងការបិទបញ្ចប់ទីលានទុកដាក់សំណល់រឹង។

ជ- សហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិក្នុងការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃការអនុវត្តមុខងារគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង។

ជំពូកទី៣

ការគ្រប់គ្រងសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន

មាត្រា២១២ ._ ការបង្កើតគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន

១- ត្រូវបានបង្កើតគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន ជាយន្តការថ្នាក់ជាតិដើម្បីដឹកនាំនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រ និងផ្តល់ការគាំទ្រធនធានថវិកា និងបច្ចេកទេសសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន។

២- តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជនត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា២១៣ ._ ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវរៀបចំប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន និងត្រូវកំណត់នូវវិធានការ តម្រូវការធនធានឬមធ្យោបាយចាំបាច់សម្រាប់ជំរុញការបង្កើនសមត្ថភាពនិងប្រសិទ្ធភាពសេវាសម្អាត ប្រមូល ដឹកជញ្ជូន និងសេវាទីលានទុកដាក់សំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជនឱ្យបានគ្របដណ្តប់នៅទូទាំងប្រទេស និងធានាបាននិរន្តរភាពសុវត្ថិភាពបរិស្ថាន។

មាត្រា២១៤ ._ ផែនការសកម្មភាពសម្រាប់ការកាត់បន្ថយការបង្កើតសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ត្រូវកំណត់យុទ្ធសាស្ត្រនិងផែនការសកម្មភាពសម្រាប់អនុវត្តកម្មវិធីកាត់បន្ថយការបង្កើតសំរាម តាមរយៈការញែកសំណល់នៅនឹងប្រភព ការដឹកជញ្ជូនទៅតាមប្រភេទ និងលើកកម្ពស់សកម្មភាពការកែច្នៃ ការទាញយកធនធាន និងការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់។

មាត្រា២១៥ ._ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវទទួលខុសត្រូវអនុវត្តគោលនយោបាយ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធការងារគ្រប់គ្រងសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន ដែលស្ថិតនៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន និងមានភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- រៀបចំលិខិតបទដ្ឋានចាំបាច់នានា សម្រាប់ជំរុញការអនុវត្តវិធានការគោលនយោបាយ ច្បាប់ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធការគ្រប់គ្រងសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន។

ខ- រៀបចំផែនការសកម្មភាពនិងផែនការថវិកាសម្រាប់ការគ្រប់គ្រង ការសម្អាត ការប្រមូល ការដឹកជញ្ជូន និងការលុបបំបាត់ការចោលរាយប៉ាយនូវសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន។

គ- ជំរុញការអនុវត្តការញែកសំណល់និងកម្មវិធីកាត់បន្ថយការបង្កើត ការប្រើប្រាស់ឡើងវិញ និងការកែច្នៃសំរាម ការទាញយកធនធានពីសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន។

ឃ- បង្កើត គ្រប់គ្រង និងចាត់ចែងសេវាសម្អាត ប្រមូល ដឹកជញ្ជូនសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន និងសេវាទីលានទុកដាក់។

ង- អប់រំនិងផ្សព្វផ្សាយលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងដល់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងការធ្វើអនាម័យ ការទុកដាក់សំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន ការចូលរួមប្រើប្រាស់និងការបង់សេវាប្រមូលដឹកជញ្ជូន និងសេវាទីលានទុកដាក់សំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន។

ROYAUME DU CAMBODGE ★ MINISTERE DU PALAIS ROYAL ★

ច- ត្រួតពិនិត្យ តាមដាន និងវាយតម្លៃប្រសិទ្ធភាពនៃការផ្តល់សេវាគ្រប់គ្រងសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន។

ឆ- អនុវត្តវិធានការអប់រំ និងវិធានការច្បាប់លើបទល្មើសការចោលសំរាមរាយប៉ាយ ការគេចវេះការប្រើប្រាស់ និងការមិនបង់សេវាសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន។

ជ- រៀបចំរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំអំពីទិន្នន័យ ស្ថានភាពនិងដំណើរការគ្រប់គ្រងសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន ដើម្បីដាក់ជូនក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច។

ផ្នែកទី១
ការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកបង្កើតសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន

មាត្រា២១៦ ._ កាតព្វកិច្ចម្ចាស់សំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន

បុគ្គលដែលបង្កើតសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជនត្រូវមានកាតព្វកិច្ចអនុវត្តតាមគោលការណ៍កំណត់របស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិលើការគ្រប់គ្រងសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន មានជាអាទិ៍ ការញែក ការវេចខ្ចប់ ការទុកដាក់ ការបញ្ចេញ ការសម្អាត ការប្រើប្រាស់សេវា និងការបង់ថ្លៃសេវាគ្រប់គ្រងសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន។

មាត្រា២១៧ ._ វិធានការលើអ្នកប្រើប្រាស់ផលិតផលឬសម្ភារៈ

១- ការប្រើប្រាស់ផលិតផលឬសម្ភារៈដែលអាចបង្កឱ្យមានហានិភ័យដល់បរិស្ថាន សុខភាពសាធារណៈ និងពិបាកមិនអាចកែច្នៃបានក្រោយពេលក្លាយជាសំណល់ តម្រូវឱ្យមានការដាក់តម្លៃលើអ្នកប្រើប្រាស់ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ។

២- ប្រភេទផលិតផលឬសម្ភារៈដែលតម្រូវឱ្យមានការដាក់តម្លៃលើអ្នកប្រើប្រាស់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា២១៨ ._ ការហាមឃាត់ការបោះចោលនិងការដុតសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន

១- ហាមឃាត់ដាច់ខាតការបោះចោលសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជននៅតាមដងផ្លូវ ទីសាធារណៈ ទីវាល ប្រព័ន្ធទឹកលូ ប្រឡាយទឹក ប្រភពទឹកសាធារណៈឬក្នុងដីកម្មសិទ្ធិ ដែលមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតដាក់កន្លែងស្តុកទុកសំរាមជាបណ្តោះអាសន្ន ឬដាក់កន្លែងទុកដាក់ចុងក្រោយ។

២- ហាមឃាត់ដាច់ខាតការដុតសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជននៅតាមដងផ្លូវ ទីសាធារណៈ ក្នុងដីកម្មសិទ្ធិ ទីវាល ឬការដុតក្នុងឡដុតសំណល់ ដែលមិនមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា២១៩ ._ ការទទួលខុសត្រូវចំពោះការខូចខាត

បុគ្គលដែលបង្កើតសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន ដែលបង្កឱ្យមានការបំពុលបរិស្ថាន ការប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈ ឬការខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិបណ្តាលពីសកម្មភាពគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួនត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការខូចខាតនិងការស្តារការបំពុលបរិស្ថាន អនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ។

ផ្នែកទី២
សេវាប្រមូល ដឹកជញ្ជូន និងសេវាទីលានទុកដាក់សំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន

មាត្រា២២០ ._ ការរៀបចំសេវាប្រមូល ដឹកជញ្ជូន និងសេវាទីលានទុកដាក់សំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន

១- រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការរៀបចំឱ្យមាននិងដំណើរការសេវាប្រមូល ដឹកជញ្ជូន និងសេវាទីលានទុកដាក់សំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជនប្រកបដោយគុណភាព ប្រសិទ្ធភាព និងសុវត្ថិភាពបរិស្ថានក្នុងដែនរដ្ឋបាលរបស់ខ្លួន។

២- នីតិវិធីនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការរៀបចំនិងការគ្រប់គ្រងសេវាប្រមូល ដឹកជញ្ជូន និងទីលានទុកដាក់សំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន ស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា២២១ ._ កាតព្វកិច្ចអ្នកផ្តល់សេវាសម្អាត ប្រមូល ដឹកជញ្ជូន និងសេវាទីលានសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន

បុគ្គលដែលទទួលសិទ្ធិផ្តល់សេវាសម្អាត ប្រមូល ដឹកជញ្ជូន និងសេវាទីលានសំរាម សំណល់រឹងត្រូវធានា៖

ក- អនុវត្តលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលបានកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យាផ្តល់សេវាសម្អាត ប្រមូល ដឹកជញ្ជូន និងសេវាទីលានសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន។

ខ- ផ្តល់សេវាដែលមិនបង្កផលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន សុខភាព ឬផលប្រយោជន៍សាធារណៈ។

គ- សហការជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាកកស្ទះសំរាម។

ឃ- ដឹកជញ្ជូនសំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជនទៅទីលានទុកដាក់សំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន ដែលបានកំណត់។

ង- ទទួលខុសត្រូវលើការខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិ ការប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈ និងការស្តារការបំពុលបរិស្ថាន ដែលបង្កពីសកម្មភាពផ្តល់សេវារបស់ខ្លួន។

ច- ផ្តល់របាយការណ៍ទៀងទាត់អំពីប្រតិបត្តិការសេវាកម្មរបស់ខ្លួនជូនអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។

មាត្រា២២២ ._ ការអនុញ្ញាតបង្កើតសេវាទីលានទុកដាក់សំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន

ការវិនិយោគបង្កើតសេវាទីលានទុកដាក់សំរាម សំណល់រឹងទីប្រជុំជន ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដោយមានការឯកភាពជាមុនពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិលើបច្ចេកទេស និងវិធានការគាំពារសុវត្ថិភាពបរិស្ថាននៃសេវាទីលាន។

ជំពូកទី៤
ការគ្រប់គ្រងសំណល់ប្លាស្ទិក

មាត្រា២២៣ ._ ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវគ្រប់គ្រងសំណល់ប្លាស្ទិក

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចត្រូវទទួលខុសត្រូវ៖

ក- រៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ផែនការសកម្មភាព និងគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់ប្លាស្ទិក ក្នុងគោលដៅកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ផលិតផលប្លាស្ទិក ការបង្កើតសំណល់ប្លាស្ទិក និងបង្កើនសកម្មភាពកែច្នៃនិងទាញយកធនធានពីសំណល់ប្លាស្ទិក។

ខ- ធ្វើការកំណត់អំពីប្រភេទ ស្តង់ដារ និងលក្ខខណ្ឌចាំបាច់នានានៃផលិតផល ឬសម្ភារៈប្លាស្ទិកដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យនាំចូល ឬធ្វើការផលិតនៅក្នុងស្រុក។

គ- ធ្វើការកំណត់ប្រភេទផលិតផល ឬសម្ភារៈប្លាស្ទិកដែលត្រូវហាមឃាត់ការប្រើប្រាស់ ឬអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ដោយមានលក្ខខណ្ឌ។

ឃ- ធ្វើការកំណត់ទីតាំង ឬបង្កើតតំបន់ដែលគ្មានថង់ប្លាស្ទិក ឬគោលដៅ ដែលតម្រូវឱ្យអនុវត្តវិធានការហាមឃាត់ការប្រើប្រាស់ ឬអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ផលិតផល ឬសម្ភារៈប្លាស្ទិកដោយមានលក្ខខណ្ឌ។

ង- ជំរុញនិងផ្តល់ការគាំទ្រការផលិតនិងការប្រើប្រាស់ផលិតផល ឬសម្ភារៈ ដែលអាចប្រើប្រាស់ជំនួសផលិតផល ឬសម្ភារៈប្លាស្ទិក។

ROYAUME DU CAMBODGE ★ LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

៧៧

ឲ- លើកទឹកចិត្ត និងផ្តល់ការគាំទ្រលើការកែច្នៃ និងការទាញយកធនធានពីសំណល់ប្លាស្ទិក។
ឆ- អប់រំនិងលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងជាសាធារណៈ និងការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងការអនុវត្ត គោលនយោបាយ កម្មវិធីកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ថង់ប្លាស្ទិកនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាតាមរយៈ ការជៀសវាងប្រើថង់ប្លាស្ទិកលើសភាពចាំបាច់ ការប្រើថង់ក្រណាត់ជំនួស ឬថង់ដែលប្រើបានច្រើនដង ការបញ្ចូលទំនិញក្នុងថង់តែមួយ និងការប្រើប្រាស់សម្ភារៈងាយពុកផុយ។

មាត្រា២២៤ ._ កាតព្វកិច្ចចូលរួមចំណែកកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ថង់ប្លាស្ទិក

ប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់រូបមានកាតព្វកិច្ចចូលរួមចំណែកក្នុងការកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ថង់ប្លាស្ទិក តាមរយៈ ការប្រើប្រាស់ឡើងវិញនូវថង់ប្លាស្ទិកដែលបានប្រើប្រាស់រួចឬប្រើវត្ថុផ្សេងជំនួសថង់ប្លាស្ទិក។

មាត្រា២២៥ ._ ការលើកទឹកចិត្តលើការកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ថង់ប្លាស្ទិក

ម្ចាស់ទីតាំងអាជីវកម្ម ឬម្ចាស់សេវាកម្មនានា ម្ចាស់ផ្សារទំនើប ឬមជ្ឈមណ្ឌលពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវបានលើកទឹកចិត្ត ឱ្យចូលរួមចំណែកដោយស្ម័គ្រចិត្តក្នុងការកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ថង់ប្លាស្ទិក។

មាត្រា២២៦ ._ ការនាំចូលនិងការផលិតថង់ឬសម្ភារៈវេចខ្ចប់ពីវត្ថុធាតុងាយពុកផុយឬជីវប្លាស្ទិក

ការនាំចូលនិងការផលិតថង់ឬសម្ភារៈវេចខ្ចប់ ដែលផលិតពីវត្ថុធាតុងាយពុកផុយឬជីវប្លាស្ទិក ត្រូវបានដាក់ អាករពិសេសជាបន្ទុករបស់រដ្ឋ។ ធុរជនពាក់ព័ន្ធត្រូវស្នើសុំដាក់អាករពិសេសជាបន្ទុករបស់រដ្ឋទៅក្រសួងស្ថាប័នទទួល បន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ បន្ទាប់ពីមានការឯកភាពពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា២២៧ ._ វិធានការលើការនាំចូលនិងការផលិតផលិតផលឬសម្ភារៈប្លាស្ទិក

ការនាំចូលនិងការផលិតផលិតផលឬសម្ភារៈប្លាស្ទិក ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យ បរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ លើប្រភេទនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនានា ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ។

មាត្រា២២៨ ._ វិធានការដាក់តម្លៃលើអ្នកប្រើប្រាស់ផលិតផលឬសម្ភារៈប្លាស្ទិក

១- ការប្រើប្រាស់ផលិតផលឬសម្ភារៈប្លាស្ទិកដែលអាចបង្កឱ្យមានហានិភ័យដល់បរិស្ថាន សុខភាពសាធារណៈ និងពិបាកនិងមិនអាចកែច្នៃបានក្រោយពេលក្លាយជាសំណល់ តម្រូវឱ្យមានការដាក់តម្លៃលើអ្នកប្រើប្រាស់ ស្របតាម បទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ។

២- ប្រភេទផលិតផលឬសម្ភារៈប្លាស្ទិកដែលតម្រូវឱ្យមានការដាក់តម្លៃលើអ្នកប្រើប្រាស់ និងទីតាំងគោលដៅ ត្រូវអនុវត្ត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និង ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា២២៩ ._ វិធានការលើការគ្រប់គ្រងសំណល់ប្លាស្ទិកនៅតាមទីតាំងបង្កើត

បុគ្គលឬម្ចាស់ទីតាំងដែលមានការប្រើប្រាស់ផលិតផល ឬសម្ភារៈប្លាស្ទិក រួមទាំងម្ចាស់លំនៅឋាន ត្រូវទទួល ខុសត្រូវក្នុងការញែក ទុកដាក់ និងបញ្ចេញសំណល់ប្លាស្ទិកដែលបានបង្កើតតាមការតម្រូវដោយក្រសួងស្ថាប័នមាន សមត្ថកិច្ច ឬរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

មាត្រា២៣០ ._ ការហាមឃាត់ការបោះចោលនិងការដុតសំណល់ប្លាស្ទិក

១- ហាមឃាត់ដាច់ខាតការបោះចោលសំណល់ប្លាស្ទិកនៅតាមដងផ្លូវ ទីសាធារណៈ ទីវាល ប្រព័ន្ធទឹកលូ ប្រព័ន្ធទឹក និងចូលប្រភពទឹកសាធារណៈ។

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

KZS

២- ហាមឃាត់ជាដាច់ខាតការដុតសំណល់ប្លាស្ទិកនៅតាមទីសាធារណៈ តាមទីវាល តាមទីលានសំរាម ឬការដុតក្នុងឡដុតសំណល់ ដែលមិនមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

ជំពូកទី៥
ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងឧស្សាហកម្ម

មាត្រា២៣១ .– ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវត្រួតពិនិត្យសំណល់រឹងឧស្សាហកម្ម

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ជាស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវដឹកនាំត្រួតពិនិត្យលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងឧស្សាហកម្ម មានជាអាទិ៍ ការញែក ការស្តុកបណ្តោះអាសន្ន ការដឹកជញ្ជូន ការកែច្នៃ ការទាញយកធនធាន ការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម និងការទុកដាក់ចុងក្រោយ។

មាត្រា២៣២ .– កាតព្វកិច្ចម្ចាស់ទីតាំងបង្កើតសំណល់រឹងឧស្សាហកម្ម

បុគ្គលម្ចាស់ទីតាំងដែលបង្កើតសំណល់រឹងឧស្សាហកម្ម ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងសំណល់របស់ខ្លួន មានជាអាទិ៍ ការញែក ការទុកដាក់ ការដឹកជញ្ជូន ការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម និងការទុកដាក់ចុងក្រោយនៅទីលានដោយអនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា២៣៣ .– លិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញសំណល់រឹងឧស្សាហកម្ម

ម្ចាស់សំណល់រឹងឧស្សាហកម្មដែលមានបំណងធ្វើការបញ្ចេញសំណល់រឹងឧស្សាហកម្មពីទីតាំងរបស់ខ្លួន ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញសំណល់រឹងឧស្សាហកម្មជាមុន ពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា២៣៤ .– លិខិតអនុញ្ញាតអាជីវកម្មសំណល់រឹងឧស្សាហកម្ម

ប្រតិបត្តិករដែលធ្វើអាជីវកម្មសេវាប្រមូល ដឹកជញ្ជូន សេវាប្រព្រឹត្តិកម្ម និងទីលានទុកដាក់ចុងក្រោយសំណល់រឹងឧស្សាហកម្ម ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតអាជីវកម្មសំណល់រឹងឧស្សាហកម្មជាមុនពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

ជំពូកទី៦
ការកែច្នៃ ការទាញយកធនធាន ការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម ការនាំចេញ និងការនាំចូលសំណល់រឹង

មាត្រា២៣៥ .– លិខិតអនុញ្ញាតសេវាកម្មឬអាជីវកម្មកែច្នៃនិងទាញយកធនធានសំណល់រឹង

ការធ្វើសេវាកម្មឬអាជីវកម្មកែច្នៃ ទាញយកធនធាន ឬធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់រឹងត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា២៣៦ .– ការនាំចេញសំណល់រឹងឬវត្ថុធាតុដើមពីការកែច្នៃសំណល់រឹង

ការនាំចេញសំណល់រឹងឬវត្ថុធាតុដើមពីការកែច្នៃសំណល់រឹង ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា២៣៧ .– ការនាំចូលសំណល់រឹង

ការនាំចូលសំណល់រឹងពីក្រៅប្រទេសចូលមកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានហាមឃាត់ លើកលែងតែសំណល់រឹង ដែលជាកម្មវត្ថុនាំចូលសម្រាប់បំពេញបន្ថែមដល់គម្រោងវិនិយោគកែច្នៃសំណល់ក្នុងស្រុក។ ក្នុងករណីនេះ ការនាំចូលសំណល់រឹង ត្រូវមានគោលការណ៍អនុញ្ញាតពីរាជរដ្ឋាភិបាល ដោយអនុវត្តតាមនីតិវិធីជាធរមាន។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ಣ

មាតិកាទី៤
ការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា២៣៨ .– គោលបំណង

មាតិកានេះ មានគោលបំណងគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់ តាមរយៈការដាក់ចេញនូវវិធានការនានាដើម្បីលុបបំបាត់ការចោលសំណល់គ្រោះថ្នាក់ចាប់ពីការបង្កើតរហូតដល់ការទុកដាក់ចុងក្រោយ សំដៅធានាបានកិច្ចគាំពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងកិច្ចគាំពារសុខភាពសាធារណៈ។

មាត្រា២៣៩ .– វិសាលភាព

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តលើសកម្មភាពនាំចូល នាំចេញ ដឹកជញ្ជូន ប្រមូល ស្តុកទុក កែច្នៃ ទាញយកធនធាន ធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម និងការទុកដាក់ចុងក្រោយនៃសំណល់គ្រោះថ្នាក់ប្រកបដោយសុវត្ថិភាពនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា២៤០ .– ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវទទួលខុសត្រូវដឹកនាំការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យសំណល់គ្រោះថ្នាក់។

មាត្រា២៤១ .– តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- រៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ផែនការសកម្មភាព និងគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេស សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់។

ខ- រៀបចំបញ្ជីប្រភេទសំណល់គ្រោះថ្នាក់ ដោយអនុលោមតាមលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី។

គ- គ្រប់គ្រងទិន្នន័យនិងព័ត៌មានប្រភពបង្កើតសំណល់គ្រោះថ្នាក់ និងទីតាំងសេវាកម្មប្រមូល ដឹកជញ្ជូន កែច្នៃ ធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម និងទីលានទុកដាក់ចុងក្រោយសំណល់គ្រោះថ្នាក់។

ឃ- ត្រួតពិនិត្យ តាមដាន និងវាយតម្លៃលើការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់នៅទីតាំងផលិតកម្ម អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្ម រួមទាំងសកម្មភាពនាំចូល នាំចេញ និងដឹកឆ្លងកាត់នៃសំណល់គ្រោះថ្នាក់។

ង- ពិនិត្យនិងផ្តល់ការអនុញ្ញាតលើសំណើគម្រោងសេវាប្រមូល ដឹកជញ្ជូន កែច្នៃ ធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម កម្ទេចចោល និងទីលានទុកដាក់ចុងក្រោយសំណល់គ្រោះថ្នាក់ និងការស្នើសុំការអនុញ្ញាតបញ្ចេញ នាំចេញ និងដឹកឆ្លងកាត់នៃសំណល់គ្រោះថ្នាក់។

ច- សិក្សាស្រាវជ្រាវនិងផ្សព្វផ្សាយអំពីប្រភេទ កម្រិតគ្រោះថ្នាក់ ឬផលប៉ះពាល់នៃសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដែលសាយភាយចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន។

ឆ- សម្របសម្រួលជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ក្នុងការជំរុញការរៀបចំផែនការសកម្មភាព ការត្រៀមសម្ភារៈ មធ្យោបាយ និងធនធានសម្រាប់ការឆ្លើយតបបន្ទាន់ចំពោះករណីគ្រោះឧបទ្ទវហេតុនៃការឆេះ ការផ្ទុះ ការកំពប់ ការលេចធ្លាយសំណល់គ្រោះថ្នាក់។

ជ- បំពេញភារកិច្ចជាស្ថាប័នបង្គោលជាតិនៃលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី។

ជំពូកទី៣

វិធានការគ្រប់គ្រងសំណល់អាគុយនិងសំណល់ថ្មពិល

មាត្រា២៤២ ._ កាតព្វកិច្ចរៀបចំទុកដាក់សំណល់អាគុយនិងសំណល់ថ្មពិល

លំនៅឋាន ទីផ្សារ ផ្សារទំនើប ទីកន្លែងកម្សាន្ត អគារសាធារណៈ គ្រឹះស្ថានសិក្សា សកម្មភាពអាជីវកម្ម សេវាកម្ម និងសិប្បកម្ម ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចទុកដាក់និងរៀបចំបែងចែកសំណល់អាគុយ និងសំណល់ថ្មពិលដាច់ដោយឡែកពីសំណល់ផ្សេងទៀត ទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា២៤៣ ._ ការប្រមូល ការរក្សាទុក ការដឹកជញ្ជូន ការដោះបំបែក និងការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់អាគុយនិងសំណល់ថ្មពិល

ការប្រមូល ការរក្សាទុក ការដឹកជញ្ជូន ការដោះបំបែក និងការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់អាគុយ និងសំណល់ថ្មពិលគ្រប់ប្រភេទ និងការបោះបង់ចោល ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងត្រូវអនុវត្តតាមវិធានសុវត្ថិភាពបរិស្ថាន។

មាត្រា២៤៤ ._ ការស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាត

១- រាល់អាជីវកម្មលើសំណល់អាគុយដែលមានលក្ខណៈជាអាជីវកម្មគ្រួសារ ត្រូវសុំលិខិតអនុញ្ញាតពីស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិរាជធានី ខេត្ត។

២- រាល់អាជីវកម្មសំណល់អាគុយដែលមានលក្ខណៈជាអាជីវកម្មខ្នាតតូចនិងមធ្យម ឬអាជីវកម្មខ្នាតធំ ត្រូវសុំលិខិតអនុញ្ញាតពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា២៤៥ ._ ការនាំចេញសំណល់អាគុយនិងសំណល់ថ្មពិល

រាល់ការនាំចេញសំណល់អាគុយនិងសំណល់ថ្មពិលពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាទៅក្រៅប្រទេស អាចធ្វើបានលុះត្រាតែមានការឯកភាពពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យនាំចូលរបស់សាមីប្រទេសជាមុនសិន។

មាត្រា២៤៦ ._ ហាមឃាត់ការដុតឬការវាយបំបែកសំណល់អាគុយនិងសំណល់ថ្មពិល

ហាមឃាត់ដាច់ខាតរាល់ការដុត ឬការវាយបំបែកសំណល់អាគុយ និងសំណល់ថ្មពិល ដែលបង្កឱ្យប៉ះពាល់ ឬគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពសាធារណៈនិងបរិស្ថាន។

មាត្រា២៤៧ ._ កម្រៃសេវានៃការស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាត

កម្រៃសេវានៃការស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាតសម្រាប់ការប្រមូល ការស្តុក ការដឹកជញ្ជូន ការបំបែកសំណល់អាគុយ និងសំណល់ថ្មពិលក្នុងបំណងយកសំណ ឬសារធាតុផ្សេងៗ ការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម ការបោះបង់ចោល និងការបង្កើតទីលានសុវត្ថិភាព ត្រូវអនុលោមតាមប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា២៤៨ ._ កាតព្វកិច្ចរាយការណ៍

ម្ចាស់អាជីវកម្ម ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចរាយការណ៍ជូនស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិរាជធានី ខេត្ត ឬក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ រៀងរាល់៦(ប្រាំមួយ)ខែម្តង ពីការវិវត្តនូវរាល់ការប្រមូល ការស្តុក ការទុកដាក់ ការដឹកជញ្ជូន ការដោះបំបែក ការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម និងការបោះបង់ចោលសំណល់អាគុយនិងសំណល់ថ្មពិលនៅក្នុងទីតាំងអាជីវកម្មរបស់ខ្លួន ដើម្បីធានានូវសុវត្ថិភាពបរិស្ថាននិងសុខភាពសាធារណៈ។

មាត្រា២៤៩ ._ កាតព្វកិច្ចតាមដាននិងរាយការណ៍

ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិរាជធានី ខេត្ត ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចតាមដាននិងរាយការណ៍ជូនក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ រៀងរាល់៦(ប្រាំមួយ)ខែម្តង ពីការវិវត្តនូវរាល់ការប្រមូល ការស្តុក ការទុកដាក់ ការដឹកជញ្ជូន ការដោះបំបែក ការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម និងការបោះបង់ចោលសំណល់អាគុយនិងសំណល់ថ្មពិលនៅក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ដើម្បីធានានូវសុវត្ថិភាពបរិស្ថាននិងសុខភាពសាធារណៈ។

មាត្រា២៥០ ._ ការត្រួតពិនិត្យតាមដាននិងការណែនាំ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានភារកិច្ចត្រួតពិនិត្យតាមដានការបំពុលដោយអាជីវកម្ម សំណល់អាគុយ និងសំណល់ថ្មពិល និងធ្វើការណែនាំទៅដល់ម្ចាស់អាជីវកម្ម លើផែនការគ្រប់គ្រងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

ជំពូកទី៤
វិធានការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់
ផ្នែកទី១
ការបង្កើតសំណល់គ្រោះថ្នាក់

មាត្រា២៥១ ._ ការជូនដំណឹងពីការបង្កើតសំណល់គ្រោះថ្នាក់

បុគ្គលដែលបង្កើតសំណល់គ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងផលិតកម្ម អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្មរបស់ខ្លួនត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរមកក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិអំពីប្រភេទ ប្រភព និងបរិមាណសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដែលបានបង្កើត និងផែនការគ្រប់គ្រងដែលបានអនុវត្ត។

មាត្រា២៥២ ._ កាតព្វកិច្ចរបស់ម្ចាស់សំណល់គ្រោះថ្នាក់

១- បុគ្គលដែលបង្កើតសំណល់គ្រោះថ្នាក់ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការវេចខ្ចប់ ដាក់សញ្ញាព្រមាន ទុកដាក់ ស្តុកទុក ធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម និងបញ្ចេញសំណល់គ្រោះថ្នាក់ឱ្យស្របតាមវិធានសុវត្ថិភាពបរិស្ថាន។

២- វិធានសុវត្ថិភាពបរិស្ថានត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា២៥៣ ._ លិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញសំណល់គ្រោះថ្នាក់

១- បុគ្គលដែលបង្កើតសំណល់គ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងផលិតកម្ម អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្មរបស់ខ្លួន ដែលមានបំណងធ្វើការបញ្ចេញសំណល់គ្រោះថ្នាក់ចេញពីទីតាំងរបស់ខ្លួន ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

២- បុគ្គលដែលបង្កើតសំណល់គ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងផលិតកម្ម អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្មរបស់ខ្លួន ដែលមានបំណងធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម កម្ទេចចោល ឬទុកដាក់ចុងក្រោយសំណល់គ្រោះថ្នាក់នៅលើទីតាំងរបស់ខ្លួន ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

ផ្នែកទី២
ការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកផលិត នាំចូល ឬអ្នកផ្គត់ផ្គង់ផ្តាច់មុខលើគ្រឿងបរិក្ខារ និងសម្ភារៈដែលបង្កើតជាសំណល់គ្រោះថ្នាក់

មាត្រា២៥៤ ._ ការទទួលខុសត្រូវប្រមូលយកសំណល់គ្រោះថ្នាក់

១- នីតិបុគ្គលដែលផ្គត់ផ្គង់ផ្តាច់មុខលើឧបករណ៍ ឬគ្រឿងបរិក្ខារអគ្គិសនី និងអេឡិចត្រូនិក ត្រូវទទួលខុសត្រូវរៀបចំនិងអនុវត្តប្រព័ន្ធប្រមូលយកសំណល់នៃឧបករណ៍ឬគ្រឿងបរិក្ខារអគ្គិសនីនិងអេឡិចត្រូនិកត្រឡប់ទៅប្រទេសដើមវិញ ឬធ្វើការកម្ទេចចោលនៅក្នុងស្រុកដោយមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់បរិស្ថានឬសុខភាពសាធារណៈ។

២- ប្រភេទគ្រឿងបរិក្ខារអគ្គិសនីនិងអេឡិចត្រូនិកដែលតម្រូវឱ្យមានការប្រមូលយកត្រឡប់ទៅប្រទេសដើមវិញ ឬធ្វើការកម្ទេចចោលនៅក្នុងស្រុក ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា២៥៥ ._ ការអនុវត្តប្រាក់កក់សំណល់គ្រោះថ្នាក់

១- នីតិបុគ្គលដែលផលិតឬនាំចូលឧបករណ៍ គ្រឿងបរិក្ខារ ឬសម្ភារៈប្រើប្រាស់ដែលក្រោយពេលប្រើប្រាស់រួច ឬលែងប្រើបានក្លាយជាសំណល់គ្រោះថ្នាក់ ត្រូវអនុវត្តការដាក់បញ្ចូលតម្លៃប្រាក់កក់សំណល់បន្ថែមលើតម្លៃគ្រឿងបរិក្ខារឬសម្ភារៈប្រើប្រាស់ និងដែលត្រូវសងត្រឡប់នៅពេលយកសំណល់មកប្តូរសម្រាប់ការប្រមូលយកសំណល់ពីអតិថិជនឬអ្នកប្រើប្រាស់។

២- ប្រភេទឧបករណ៍ គ្រឿងបរិក្ខារ ឬសម្ភារៈប្រើប្រាស់ ដែលតម្រូវឱ្យមានការដាក់បញ្ចូលតម្លៃប្រាក់កក់សំណល់បន្ថែមលើតម្លៃឧបករណ៍ គ្រឿងបរិក្ខារ ឬសម្ភារៈប្រើប្រាស់ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា២៥៦ ._ ការស្នើសុំការអនុញ្ញាតប្រកបអាជីវកម្ម

បុគ្គលដែលមានបំណងប្រកបអាជីវកម្មប្រមូលទិញ ស្តុកទុក ដោះបំបែក ការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម ឬឡដុតសំណល់ និងការបង្កើតទីលានបោះចោលសំណល់បរិក្ខារអគ្គិសនីនិងអេឡិចត្រូនិក ត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំការអនុញ្ញាត និងបំពេញទម្រង់បែបបទនៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា២៥៧ ._ កាតព្វកិច្ចចំពោះសំណល់បរិក្ខារអគ្គិសនីនិងអេឡិចត្រូនិក

បុគ្គលដែលមានសំណល់បរិក្ខារអគ្គិសនីនិងអេឡិចត្រូនិក ត្រូវបំពេញកាតព្វកិច្ចទាំងអស់ដូចខាងក្រោម៖

ក- រក្សាទុកសំណល់នៅទីសុវត្ថិភាពនិងដាក់ដោយឡែកពីសំណល់លំនៅឋាន។

ខ- បញ្ជូនសំណល់ទៅទីតាំងកែច្នៃឬកន្លែងប្រមូលផ្តុំសំណល់បរិក្ខារអគ្គិសនីនិងអេឡិចត្រូនិកតាមការកំណត់របស់ក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច។

មាត្រា២៥៨ ._ កាតព្វកិច្ចរបស់ម្ចាស់អាជីវកម្ម

ម្ចាស់ទីតាំងអាជីវកម្មប្រមូលទិញ ស្តុកទុក ដោះបំបែក ដំឡើង ឬកែច្នៃសំណល់បរិក្ខារអគ្គិសនីនិងអេឡិចត្រូនិក ត្រូវបំពេញកាតព្វកិច្ចទាំងអស់ដូចខាងក្រោម៖

ក- អនុវត្តតាមគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់បរិក្ខារអគ្គិសនីនិងអេឡិចត្រូនិកប្រកបដោយសុវត្ថិភាពបរិស្ថាននៅក្នុងដំណើរការអាជីវកម្មរបស់ខ្លួន។

ខ- រៀបចំទិន្នន័យសំណល់ដែលត្រូវបានបង្កើតពីអាជីវកម្មរបស់ខ្លួន។

គ- ប្រើប្រាស់សេវាប្រមូលសំណល់ដែលត្រូវបានបង្កើតពីការជួសជុល អនុលោមតាមការកំណត់របស់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច។

មាត្រា២៥៩ ._ កាតព្វកិច្ចបុគ្គលដែលផលិតបរិក្ខារអគ្គិសនីនិងអេឡិចត្រូនិក

បុគ្គលដែលផលិតបរិក្ខារអគ្គិសនីនិងអេឡិចត្រូនិកត្រូវបំពេញកាតព្វកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- ប្រមូលនិងទុកដាក់សំណល់ចេញពីដំណើរការផលិតបរិក្ខារអគ្គិសនីនិងអេឡិចត្រូនិកដោយអនុវត្តតាមគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់បរិក្ខារអគ្គិសនីនិងអេឡិចត្រូនិកប្រកបដោយសុវត្ថិភាពបរិស្ថាន។

ខ- បំពាក់ឧបករណ៍ត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន។

ROYAUME DU CAMBODGE SECRETARIAT DU PALAIS ROYAL

គ- រៀបចំទិន្នន័យសំណល់ដែលត្រូវបានបង្កើតពីផលិតកម្មរបស់ខ្លួន។

ឃ- ប្រើប្រាស់សេវាប្រមូលសំណល់ដែលត្រូវបានបង្កើតពីការជួសជុល អនុលោមតាមការកំណត់របស់ក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច។

មាត្រា២៦០ ._ ការហាមឃាត់ការបោះចោលសំណល់បរិក្ខាអេគ្គិសនីនិងអេឡិចត្រូនិក

ហាមឃាត់ចំពោះការបោះបង់ចោលសំណល់បរិក្ខាអេគ្គិសនីនិងអេឡិចត្រូនិកទៅក្នុងប្រភពទឹក ឬទីលានចាក់សំរាម ឬនៅទីសាធារណៈនានា និងការដុត ឬការវាយបំបែកសំណល់បរិក្ខាអេគ្គិសនី និងអេឡិចត្រូនិកដែលបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់បរិស្ថាន ឬសុខភាពសាធារណៈ។

ផ្នែកទី៣

ការទទួលខុសត្រូវរបស់ប្រតិបត្តិករសំណល់គ្រោះថ្នាក់

មាត្រា២៦១ ._ លិខិតអនុញ្ញាតសេវាកម្ម អាជីវកម្មសំណល់គ្រោះថ្នាក់

ប្រតិបត្តិករសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដែលផ្តល់សេវាកម្មប្រមូល ដឹកជញ្ជូន ប្រព្រឹត្តិកម្ម កម្ទេចចោល ឬទុកដាក់សំណល់គ្រោះថ្នាក់ចុងក្រោយ ឬធ្វើអាជីវកម្មទិញ លក់ កែច្នៃ ឬទាញយកធនធានពីសំណល់គ្រោះថ្នាក់ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតសេវាកម្ម អាជីវកម្មសំណល់គ្រោះថ្នាក់ជាមុនពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា២៦២ ._ កាតព្វកិច្ចរបស់ប្រតិបត្តិករសំណល់គ្រោះថ្នាក់

ប្រតិបត្តិករសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដែលផ្តល់សេវាកម្មឬធ្វើអាជីវកម្មសំណល់គ្រោះថ្នាក់ត្រូវទទួលខុសត្រូវ៖

ក- គ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់នៅលើទីតាំងផ្តល់សេវារបស់ខ្លួនស្របតាមវិធានសុវត្ថិភាពបរិស្ថាន និងតាមលក្ខខណ្ឌនៃលិខិតអនុញ្ញាតសេវាកម្ម អាជីវកម្មសំណល់គ្រោះថ្នាក់។

ខ- ដាក់សញ្ញាព្រមានគ្រោះថ្នាក់នៅតាមមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននិងទីតាំងផ្តល់សេវាកម្ម ឬធ្វើអាជីវកម្ម។

គ- ផ្តល់របាយការណ៍អំពីប្រភេទនិងបរិមាណសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្តល់សេវាកម្ម ឬអាជីវកម្ម និងវិធានការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់មកក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ រៀងរាល់១(មួយ)ឆ្នាំម្តង ឬតាមតម្រូវការចាំបាច់។

មាត្រា២៦៣ ._ ការបង់ថ្លៃបំពុលបរិស្ថាន

១- ប្រតិបត្តិករសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដែលធ្វើអាជីវកម្មទាញយកធនធានឡើងវិញ ធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម កម្ទេចចោល ឬទុកដាក់ចុងក្រោយសំណល់គ្រោះថ្នាក់ត្រូវបង់ថ្លៃការបំពុលបរិស្ថាន ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ។

២- ប្រភេទទីតាំងដែលតម្រូវឱ្យបង់ថ្លៃការបំពុលបរិស្ថាន និងអត្រាបង់ថ្លៃការបំពុលបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ផ្នែកទី៤

ការនាំចូល ការនាំចេញ និងការដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់សំណល់គ្រោះថ្នាក់

មាត្រា២៦៤ ._ ការហាមឃាត់ការនាំចូលសំណល់គ្រោះថ្នាក់

ការនាំចូលសំណល់គ្រោះថ្នាក់ពីក្រៅប្រទេសចូលមកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវបានហាមឃាត់ លើកលែងតែសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដែលជាកម្មវត្ថុនាំចូលសម្រាប់បំពេញបន្ថែម ដល់គម្រោងវិនិយោគកែច្នៃសំណល់គ្រោះថ្នាក់ក្នុងស្រុក។ ក្នុងករណីនេះ បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការនាំចូលសំណល់គ្រោះថ្នាក់ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា២៦៥ .- ការអនុញ្ញាតនាំចេញសំណល់គ្រោះថ្នាក់

ការនាំចេញសំណល់គ្រោះថ្នាក់ពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវបានអនុញ្ញាត លុះត្រាតែបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

ក- មានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនាំចូលរបស់ប្រទេសសាមី។

ខ- មានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យនាំចេញរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

គ- មានលិខិតធានារបស់អ្នកនាំចេញដែលបញ្ជាក់ថា សំណល់គ្រោះថ្នាក់ដែលបាននាំចេញនិងមិនធ្វើការនាំត្រឡប់មកព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាវិញ។

ឃ- បានបំពេញតាមនីតិវិធីនាំចេញសំណល់គ្រោះថ្នាក់ អនុលោមតាមលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី និងលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ដទៃទៀតដែលកំណត់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល។

មាត្រា២៦៦ .- ការអនុញ្ញាតឱ្យដឹកជញ្ជូនសំណល់គ្រោះថ្នាក់ឆ្លងកាត់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការដឹកជញ្ជូនសំណល់គ្រោះថ្នាក់ពីប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយទៀត ដោយឆ្លងកាត់តាមព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវបានអនុញ្ញាត លុះត្រាតែបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌ ដូចខាងក្រោម៖

ក- មានលិខិតអនុញ្ញាតពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច រយៈពេលយ៉ាងតិច ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ មុនការដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់។

ខ- បានបង់ថ្លៃសេវាដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់តាមការកំណត់របស់ក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

គ- មានកិច្ចសន្យាទទួលសងការខូចខាតនិងការសម្អាតបរិស្ថាន ក្នុងករណីមានឧបទ្ទវហេតុលេចធ្លាយសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដោយចៃដន្យក្នុងពេលដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់។

ឃ- អាចធ្វើការស៊ុតបណ្ដោះអាសន្នពេលដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់រយៈពេលយ៉ាងយូរត្រឹម១៥(ដប់ប្រាំ)ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃចូលដល់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ង- បានបំពេញតាមនីតិវិធីនាំចេញសំណល់គ្រោះថ្នាក់ ដោយអនុលោមតាមលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី និងលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ដទៃទៀតដែលកំណត់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល។

ផ្នែកទី៥
វិធានការលើករណីកំពប់ឬលេចធ្លាយសំណល់គ្រោះថ្នាក់

មាត្រា២៦៧ .- ការរៀបចំផែនការឆ្លើយតបបន្ទាន់

ម្ចាស់ទីតាំងផលិតកម្ម អាជីវកម្ម ដែលបង្កើតសំណល់គ្រោះថ្នាក់និងប្រតិបត្តិករសំណល់គ្រោះថ្នាក់ ត្រូវរៀបចំផែនការឆ្លើយតបនិងសង្គ្រោះបន្ទាន់សម្រាប់ករណីគ្រោះឧបទ្ទវហេតុកំពប់ លេចធ្លាយ ផ្ទុះ ឆេះ ឬសាយភាយសំណល់គ្រោះថ្នាក់ និងត្រូវដាក់ជូនក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដើម្បីពិនិត្យនិងផ្ដល់យោបល់សម្រេច។

មាត្រា២៦៨ .- កាតព្វកិច្ចរបស់ម្ចាស់ទីតាំងផលិតកម្ម អាជីវកម្ម និងសេវាកម្មដែលបង្កើតសំណល់គ្រោះថ្នាក់និងប្រតិបត្តិករសំណល់គ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងសកម្មភាពផលិតកម្ម អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្ម

នៅក្នុងសកម្មភាពផលិតកម្ម អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្ម ប្រសិនបើកើតមានគ្រោះថ្នាក់ ឬគ្រោះឧបទ្ទវហេតុកំពប់ លេចធ្លាយ ផ្ទុះ ឆេះ ឬសាយភាយសំណល់គ្រោះថ្នាក់ ម្ចាស់ទីតាំងផលិតកម្ម អាជីវកម្ម និងសេវាកម្ម ដែលបង្កើតសំណល់គ្រោះថ្នាក់ និងប្រតិបត្តិករសំណល់គ្រោះថ្នាក់ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- ជូនដំណឹងជាបន្ទាន់និងស្នើសុំកិច្ចអន្តរាគមន៍ពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងភ្នាក់ងារសេវាសង្គ្រោះអំពីហេតុការណ៍ ឬគ្រោះឧបទ្ទវហេតុ។

ខ- ចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ដើម្បីរារាំង ឬបញ្ឈប់ការកំពប់ ឬការលេចធ្លាយ និងធ្វើការប្រមូល វេចខ្ចប់ និងសម្អាតសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដែលបានកំពប់ឬលេចធ្លាយ។

គ- ចូលរួមសហការជាមួយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មានលម្អិតទាក់ទងនឹងសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដែលបានកំពប់ លេចធ្លាយ ផ្ទុះ ឬឆេះ និងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ ឬគ្រោះថ្នាក់ទៅលើមនុស្ស សត្វ ឬបរិស្ថានពីករណីកំពប់ ឬលេចធ្លាយសំណល់គ្រោះថ្នាក់។

មាត្រា២៦៩ .- ការទទួលខុសត្រូវលើការខូចខាតពីការកំពប់ ការលេចធ្លាយសំណល់គ្រោះថ្នាក់

ម្ចាស់សំណល់គ្រោះថ្នាក់ និងប្រតិបត្តិករសំណល់គ្រោះថ្នាក់ ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើសំណងការខូចខាតដល់ផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈ ទ្រព្យសម្បត្តិ ឬបរិស្ថាន និងការស្តារការបំពុលបរិស្ថានឡើងវិញ ដែលបណ្តាលមកពីការកំពប់ ការលេចធ្លាយសំណល់គ្រោះថ្នាក់ចូលទៅក្នុងបរិស្ថានស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ។

ផ្នែកទី៦
ការហាមឃាត់

មាត្រា២៧០ .- ការប្រើប្រាស់សេវាសំណល់គ្រោះថ្នាក់មិនមានការអនុញ្ញាត

ហាមឃាត់ដាច់ខាតការប្រគល់ឱ្យ លក់ដូរ ឬផ្តល់ជាអំណោយឱ្យទៅបុគ្គល ដែលមិនមានច្បាប់អនុញ្ញាតផ្តល់សេវាសំណល់គ្រោះថ្នាក់ពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា២៧១ .- សកម្មភាពដោះបំបែកមិនមានការអនុញ្ញាត

ហាមឃាត់ដាច់ខាតសកម្មភាពដោះបំបែកគ្រឿងបរិក្ខារឬសម្ភារៈប្រើប្រាស់ ដែលចាត់ទុកជាសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដោយមិនមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា២៧២ .- សកម្មភាពបង្កផលប៉ះពាល់

ហាមឃាត់ដាច់ខាតសកម្មភាពស្តុកទុក បញ្ចេញ ដុត កប់ បោះចោលសំណល់គ្រោះថ្នាក់ ដែលបង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈ បរិស្ថាន ឬបង្កការខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិ។

ជំពូកទី៥
ការត្រួតពិនិត្យការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់

មាត្រា២៧៣ .- សមត្ថកិច្ចត្រួតពិនិត្យ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានភារកិច្ចត្រួតពិនិត្យរាល់មធ្យោបាយគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់នៅទីតាំងបង្កើតសំណល់គ្រោះថ្នាក់និងទីតាំងសេវាកម្ម អាជីវកម្មសំណល់គ្រោះថ្នាក់ ដែលបានតម្រូវឱ្យធ្វើការបំពាក់ស្របតាមវិធានសុវត្ថិភាពបរិស្ថាននិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃលិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញសំណល់គ្រោះថ្នាក់ ឬលិខិតអនុញ្ញាតសេវាកម្ម អាជីវកម្មសំណល់គ្រោះថ្នាក់។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

N05

មាត្រា២៧៤ .- អធិការកិច្ចសំណល់គ្រោះថ្នាក់

១- ក្នុងករណីមានសេចក្តីរាយការណ៍ ឬបណ្តឹងពីការលួចបញ្ចេញចោលសំណល់គ្រោះថ្នាក់ ឬដំណើរការសេវាសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដែលបង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈ ជីវៈចម្រុះ និងបរិស្ថាន ឬបង្កឱ្យខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ឬឯកជន ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិដោយមានការសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវចុះធ្វើអធិការកិច្ចជាបន្ទាន់អនុលោមតាមនីតិវិធីអធិការកិច្ចការបំពុលបរិស្ថានដូចមានចែងក្នុងក្រមនេះ។

២- ក្នុងករណីកើតឃើញថា ភាពបង្កគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរដល់សុខភាពសាធារណៈ បរិស្ថាន ឬទ្រព្យសម្បត្តិបណ្តាលពីការលួចបញ្ចេញចោលសំណល់គ្រោះថ្នាក់ និងការទុកដាក់ ឬក្នុងដំណើរការសេវាសំណល់គ្រោះថ្នាក់ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានសិទ្ធិចេញលិខិតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដើម្បីផ្អាកសកម្មភាពលួចបញ្ចេញ ឬសកម្មភាពផលិតកម្ម សេវាកម្ម ដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ជាបន្ទាន់ និងត្រូវចាត់ការតាមនីតិវិធីច្បាប់ជាបន្ត។

មាតិកាទី៥
ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា២៧៥ .- គោលបំណង

មាតិកានេះ មានគោលបំណងទប់ស្កាត់និងកាត់បន្ថយការបំពុលទឹក តាមរយៈការដាក់ចេញនូវវិធានការត្រួតពិនិត្យសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធដែលបង្កឱ្យមានការបំពុលទឹកសំដៅធានាបានកិច្ចគាំពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងកិច្ចគាំពារសុខភាពសាធារណៈ។

មាត្រា២៧៦ .- វិសាលភាព

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តលើសកម្មភាពបញ្ចេញសំណល់រាវឬសារធាតុបំពុលពីប្រភពជាក់លាក់ និងប្រភពមិនជាក់លាក់ចូលក្នុងប្រភពទឹកនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា២៧៧ .- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវទទួលខុសត្រូវដឹកនាំការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹកដែលបង្កពីប្រភពជាក់លាក់និងប្រភពមិនជាក់លាក់។

មាត្រា២៧៨ .- តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ មានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- រៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការសកម្មភាព លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត គោលការណ៍ណែនាំ និងសៀវភៅណែនាំបច្ចេកទេសពាក់ព័ន្ធការគ្រប់គ្រងការបំពុលទឹក និងការគ្រប់គ្រងការបញ្ចេញសំណល់រាវ និងទឹកកខ្វក់ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច។

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

៧៥

ខ- រៀបចំវិធានសុវត្ថិភាពបរិស្ថានសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់រាវ ទឹកកខ្វក់ និងសារធាតុបំពុល។
គ- អង្កេត តាមដាន និងវាយតម្លៃស្ថានភាពនៃការបំពុលទឹកសាធារណៈ និងតំបន់ងាយទទួលរងការបំពុលទឹក និងផ្សព្វផ្សាយជូនជាសាធារណៈ។
ឃ- គ្រប់គ្រងទិន្នន័យប្រភពបង្កការបំពុលទឹក ទិន្នន័យគុណភាពទឹកសាធារណៈ និងសារធាតុបំពុលដែលសាយភាយចូលក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ។
ង- ត្រួតពិនិត្យ តាមដាន និងវាយតម្លៃបច្ចេកវិទ្យាប្រព្រឹត្តិកម្ម និងមធ្យោបាយគ្រប់គ្រងសំណល់រាវ ទឹកកខ្វក់ និងប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តិកម្មនៅតាមទីតាំងសកម្មភាពផលិតកម្ម អាជីវកម្ម និងសេវាកម្ម។
ច- ពិនិត្យនិងផ្តល់យោបល់បច្ចេកទេសបរិស្ថាន និងការទទួលស្គាល់វិស្វកម្មបរិស្ថានលើប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់រាវ និងទឹកកខ្វក់។
ឆ- សិក្សាស្រាវជ្រាវ និងផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេស បច្ចេកវិទ្យាទប់ស្កាត់ការបំពុលតំបន់ទឹកសាធារណៈ និងភាពគ្រោះថ្នាក់នៃសារធាតុបំពុលទៅលើសុខភាពសាធារណៈ ជីវៈចម្រុះ និងបរិស្ថាន។
ជ- រៀបចំផែនការសកម្មភាព សម្រាប់ការឆ្លើយតបបន្ទាន់ករណីគ្រោះឧបទ្ទវហេតុនៃការកំពប់ ការលេចធ្លាយសារធាតុបំពុលបរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច។
ឈ- ផ្តល់ការគាំទ្រ ការណែនាំបច្ចេកទេស និងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពដល់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តិកម្មទឹកកខ្វក់ក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន។
ញ- បំពេញភារកិច្ចជាស្ថាប័នបង្គោលជាតិ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងការបំពុលទឹកដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី។

មាត្រា២៧៩ ._ តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិមានតួនាទីនិងភារកិច្ចគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធលូ និងប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តិកម្មទឹកកខ្វក់ក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនអនុលោមតាមក្រមនេះនិងលិខិតបទដ្ឋានជាធរមាន។

ជំពូកទី៣
ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹកសាធារណៈ

មាត្រា២៨០ ._ ផែនការសកម្មភាពគ្រប់គ្រងការបំពុលទឹកសាធារណៈ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិត្រូវរៀបចំផែនការសកម្មភាពបង្ការ ទប់ស្កាត់ កាត់បន្ថយការបំពុលទឹកសាធារណៈនិងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងគុណភាពទឹកនៃប្រភពទឹកសាធារណៈ ដែលទទួលរងការបំពុល។

មាត្រា២៨១ ._ ការរៀបចំស្តង់ដារនិងធ្វើចំណាត់ថ្នាក់គុណភាពទឹកសាធារណៈ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចត្រូវរៀបចំស្តង់ដារគុណភាពទឹកសាធារណៈនិងធ្វើចំណាត់ថ្នាក់និងសន្ទស្សន៍គុណភាពទឹកសម្រាប់កិច្ចគាំពារសុខភាពសាធារណៈ ជីវៈចម្រុះ និងការវាយតម្លៃស្ថានភាពគុណភាពទឹកនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា២៨២ ._ ការត្រួតពិនិត្យតាមដានការបំពុលទឹកសាធារណៈ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យតាមដានគុណភាពទឹកសាធារណៈនិងគុណភាពទឹកនៅតំបន់ងាយទទួលរងការបំពុល សម្រាប់ការវាយតម្លៃអំពីស្ថានភាពគុណភាពទឹកសាធារណៈនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា២៨៣ ._ ការផ្ដល់ព័ត៌មានអំពីការបំពុលទឹកសាធារណៈ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិត្រូវរៀបចំដាក់ឱ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកព័ត៌មាន និងរបាយការណ៍អំពីលទ្ធផលត្រួតពិនិត្យ តាមដាន និងវាយតម្លៃការបំពុលទឹកសាធារណៈ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ។

មាត្រា២៨៤ ._ ការចាត់វិធានការក្នុងករណីការបំពុលទឹកសាធារណៈ

ក្នុងករណីស្ថានភាពគុណភាពទឹក ឬសមត្ថភាពស្វ័យសម្អាតនៃតំបន់ទឹកសាធារណៈណាមួយមានការថយចុះដែលអាចបង្កឱ្យមានបញ្ហាការបំពុលទឹក ឬការប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈធ្ងន់ធ្ងរ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិត្រូវ៖

ក- ចាត់វិធានការទប់ស្កាត់និងកាត់បន្ថយការបំពុលទឹកសាធារណៈនិងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងគុណភាពទឹកនៃតំបន់ទឹកសាធារណៈ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ។

ខ- ពិនិត្យការបង្កើតស្តង់ដារបញ្ចេញសំណល់រាវ ឬទឹកកខ្វក់ដោយឡែក សម្រាប់អនុវត្តចំពោះតំបន់ទឹកសាធារណៈដែលងាយទទួលរងការបំពុល ឬតំបន់ទឹកដែលត្រូវធ្វើការអភិរក្ស។

មាត្រា២៨៥ ._ ការបំពុលទឹកឆ្លងដែន

ករណីកើតមានការបំពុលទឹកឆ្លងដែន ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវចាត់វិធានការអន្តរាគមន៍ជាបន្ទាន់ អនុលោមតាមផែនការឆ្លើយតបបន្ទាន់និងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី និងត្រូវកំណត់ពីវិសាលភាពនៃការខូចខាតបង្កពីការបំពុលទឹកឆ្លងដែន។

ជំពូកទី៤
ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹកពីប្រភពជាក់លាក់

មាត្រា២៨៦ ._ លិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញសំណល់រាវ

ការបញ្ចេញសំណល់រាវពីប្រភពជាក់លាក់ចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈលើដីឬក្រោមដី និងចូលក្នុងប្រព័ន្ធលូសាធារណៈ ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា២៨៧ ._ ការទទួលខុសត្រូវរបស់ម្ចាស់ប្រភពជាក់លាក់

ម្ចាស់ឬប្រតិបត្តិករនៃប្រភពជាក់លាក់ត្រូវទទួលខុសត្រូវអនុវត្តការគ្រប់គ្រង និងការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់រាវ និងទឹកកខ្វក់របស់ខ្លួនមុនពេលបញ្ចេញចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ និងត្រូវទទួលខុសត្រូវលើសកម្មភាពដូចខាងក្រោម៖

ក- បំពាក់និងដំណើរការបរិក្ខារប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់រាវតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស ដើម្បីឱ្យការបញ្ចេញសំណល់រាវឆ្លើយតបនឹងស្តង់ដារបញ្ចេញ ដោយអនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

ខ- អនុវត្តវិធានការស្វ័យតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងស្វ័យរាយការណ៍លើការគ្រប់គ្រង និងការបញ្ចេញសំណល់រាវ។

គ- រៀបចំឱ្យមានអ្នកទទួលខុសត្រូវអនុវត្តការគ្រប់គ្រងការបំពុលបរិស្ថាន សម្រាប់ប្រតិបត្តិការបរិក្ខារប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់រាវរបស់ខ្លួន។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ហ៥

មាត្រា២៨៨ ._ ការតម្រូវឱ្យជូនដំណឹង

ម្ចាស់ឬប្រតិបត្តិករនៃប្រភពជាក់លាក់ ដែលបានទទួលលិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញសំណល់រាវ ត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ទៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ក្នុងករណី៖

ក- ដំណើរការប្រព័ន្ធបរិក្ខាប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់រាវមានភាពមិនប្រក្រតីឬមានឧបទ្ទវហេតុកើតឡើងដោយថាហេតុ។

ខ- ដំណើរការបរិក្ខារត្រួតពិនិត្យស្វ័យប្រវត្តិតាមដានគុណភាពសំណល់រាវ ដែលបញ្ចេញមានភាពមិនប្រក្រតី។

គ- ខកខានមិនបានអនុវត្តលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលមានកំណត់ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញសំណល់រាវ។

មាត្រា២៨៩ ._ ការវិភាគសំណាកសំណល់រាវ

១- សំណាកសំណល់រាវដែលប្រមូលយកក្នុងពេលត្រួតពិនិត្យរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ច និងក្នុងការអនុវត្តតាមដានត្រួតពិនិត្យដោយម្ចាស់សំណល់រាវ ត្រូវវិភាគដោយមន្ទីរពិសោធន៍របស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ឬមន្ទីរពិសោធន៍ផ្សេងទៀតដែលទទួលបានវិញ្ញាបនបត្រវិជ្ជាជីវៈវិភាគពីស្ថាប័នជាតិឬអន្តរជាតិ។

២- ម្ចាស់សំណល់រាវត្រូវទទួលខុសត្រូវបង់ថ្លៃសេវាវិភាគសំណាកសំណល់រាវរបស់ខ្លួន។

មាត្រា២៩០ ._ វិធានការឆ្លើយតបករណីមានការបំពុល

១- ក្នុងករណីដែលការបញ្ចេញសំណល់រាវ ឬមានឧបទ្ទវហេតុការលេចធ្លាយសំណល់រាវពីប្រភពជាក់លាក់បង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈ និងបរិស្ថាន ផលិតកម្ម កសិកម្ម ឧស្សាហកម្ម វារីវប្បកម្ម ឬសុវត្ថិភាពទឹកស្អាតសាធារណៈ ម្ចាស់ឬប្រតិបត្តិករប្រភពជាក់លាក់ត្រូវចាត់វិធានការឆ្លើយតបជាបន្ទាន់ ដើម្បីទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់ ឬផលប៉ះពាល់ និងត្រូវជូនដំណឹងដល់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិជាបន្ទាន់។

២- ក្នុងករណីមានការបំពុលធ្ងន់ធ្ងរ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវបញ្ជាឱ្យផ្អាកផ្នែកខ្លះ ឬផ្អាកទាំងស្រុងនៃដំណើរការរបស់ប្រភពជាក់លាក់ដែលទាក់ទងនឹងការបង្កឱ្យមានការបំពុលបរិស្ថាន។

មាត្រា២៩១ ._ ការគ្រប់គ្រងសំណល់កកពីអាងប្រព្រឹត្តិកម្ម

ម្ចាស់ឬប្រតិបត្តិករនៃប្រភពជាក់លាក់ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រងសំណល់កក ដែលកើតចេញពីដំណើរការប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់រាវ ស្របតាមគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា២៩២ ._ ការតម្រូវបង់ថ្លៃបំពុលបរិស្ថាន

១- បុគ្គលដែលបញ្ចេញសំណល់រាវពីប្រភពជាក់លាក់ ហើយបង្កឱ្យមានកំណើនបន្ទុកសារធាតុបំពុលនៅក្នុងបរិស្ថានត្រូវបង់ថ្លៃបំពុលបរិស្ថាន។

២- ប្រភេទប្រភពជាក់លាក់ដែលតម្រូវឱ្យបង់ថ្លៃបំពុលបរិស្ថាននិងអត្រាបង់ថ្លៃការបំពុលបរិស្ថានដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ជំពូកទី៥
ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹកពីប្រភពមិនជាក់លាក់

មាត្រា២៩៣ ._ ផែនការសកម្មភាពសម្រាប់ទប់ស្កាត់ការបំពុលទឹកពីប្រភពមិនជាក់លាក់

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវ៖

ក- រៀបចំផែនការសកម្មភាពបង្ការនិងទប់ស្កាត់ការបំពុលទឹកពីប្រភពមិនជាក់លាក់។

ខ- ចាត់វិធានការឆ្លើយតបជាក់ស្តែងជាបន្ទាន់ សម្រាប់ការកាត់បន្ថយឬការស្តារការបំពុលទឹកពីប្រភពមិនជាក់លាក់។

គ- រៀបចំគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសស្តីពីកិច្ចប្រតិបត្តិបរិស្ថានដ៏ប្រសើរលើការគ្រប់គ្រងការបំពុលទឹកពីប្រភពមិនជាក់លាក់។

មាត្រា២៩៤ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃលិខិតអនុញ្ញាតចំពោះគម្រោងឬសកម្មភាព

ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដែលមានសមត្ថកិច្ចផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតដល់គម្រោង ឬសកម្មភាពដែលអាចបង្កឱ្យមានការបំពុលទឹកត្រូវពិនិត្យដាក់បញ្ចូលលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃលិខិតអនុញ្ញាតគម្រោង ឬសកម្មភាពនោះឱ្យមានការអនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិបរិស្ថានដ៏ប្រសើរលើការគ្រប់គ្រងការបំពុលទឹកពីប្រភពមិនជាក់លាក់។

មាត្រា២៩៥ ._ កាតព្វកិច្ចអនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិបរិស្ថានដ៏ប្រសើរ

បុគ្គលដែលមានសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់ដី ឬការបង្កឱ្យមានការសាយភាយសារធាតុបំពុលចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចអនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិបរិស្ថានដ៏ប្រសើរក្នុងការទប់ស្កាត់ការបំពុលទឹកពីសកម្មភាពគម្រោង ឬអាជីវកម្មរបស់ខ្លួន។

ជំពូកទី៦
ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលសមុទ្រ

មាត្រា២៩៦ ._ ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវទទួលខុសត្រូវដឹកនាំ គ្រប់គ្រង និងសម្របសម្រួលការត្រួតពិនិត្យការបំពុលសមុទ្រ និងមានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- រៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការសកម្មភាព និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្ការ ការទប់ស្កាត់ និងការកាត់បន្ថយការបំពុលសមុទ្រ។

ខ- រៀបចំនិងគ្រប់គ្រងទិន្នន័យពាក់ព័ន្ធការបំពុលសមុទ្រ។

គ- ត្រួតពិនិត្យសកម្មភាពប្រភពបំពុលពីដីគោក ដែនកោះ ទីតាំងបូមប្រេង និងជលយាន។

ឃ- សម្របសម្រួលការរៀបចំនិងការអនុវត្តផែនការឆ្លើយតបបន្ទាន់ ក្នុងករណីកើតមានឧបទ្ទវហេតុបំពុលសមុទ្រ។

ង- អនុវត្តការអប់រំផ្សព្វផ្សាយ លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងដល់សាធារណជនពីផែនការ និងវិធានការឆ្លើយតបទប់ស្កាត់និងកាត់បន្ថយការបំពុលសមុទ្រ។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

មាត្រា២៩៧ ._ ការសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិត្រូវសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្នុងការអនុវត្តផែនការឆ្លើយតបបន្ទាន់ទាក់ទងនឹងការបំពុលសមុទ្រពីដីគោក ការដឹកជញ្ជូនតាមជលយាន ការធ្វើអាជីវកម្មប្រេង ឬរ៉ែបាតសមុទ្រ និងការដោះស្រាយបញ្ហាបំពុលបរិស្ថានសមុទ្រឆ្លងដែន។

មាត្រា២៩៨ ._ ការហាមឃាត់ការបញ្ចេញសំណល់

ហាមឃាត់ដាច់ខាតចំពោះការបញ្ចេញសំណល់រឹង រាវ ទឹកកខ្វក់ សំណល់ប្រេង សំណល់គីមីពីដីគោក ដែនកោះ ទីតាំងបូមប្រេង ឧបករណ៍នេសាទ ចូលទៅក្នុងសមុទ្រ ដោយមិនបានឆ្លងកាត់ការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មជាមុនឬមិនមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា២៩៩ ._ ការទទួលខុសត្រូវរបស់ម្ចាស់ជលយាន

១- ម្ចាស់ជលយានត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រងសំណល់និងត្រូវនាំយកសំណល់ទាំងនោះមកទុកដាក់នៅដីគោកដោយអនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន និងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី។

២- ជលយានដូចបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ មានជាអាទិ៍ ជលយានដឹកទំនិញ ដឹកប្រេងឥន្ធនៈ ដឹកអ្នកដំណើរ ទេសចរណ៍ នេសាទ ដចម្លង នាវាបូមដីនិងក្រួសខ្សាច់។

៣- ម្ចាស់ជលយានអន្តរជាតិត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការលេចធ្លាយសារធាតុគីមី ប្រេងឥន្ធនៈ និងសំណល់គ្រប់ប្រភេទដែលបង្កការបំពុលបរិស្ថានសមុទ្រ។

មាត្រា៣០០ ._ ការទទួលខុសត្រូវរបស់ម្ចាស់គម្រោងអាជីវកម្មប្រេងឬរ៉ែបាតសមុទ្រ

ម្ចាស់គម្រោងអាជីវកម្មប្រេងឬរ៉ែបាតសមុទ្រ ត្រូវទទួលខុសត្រូវ៖

ក- រៀបចំផែនការឆ្លើយតបបន្ទាន់សម្រាប់ករណីគ្រោះឧបទ្ទវហេតុកំពប់ លេចធ្លាយ ឬឆេះប្រេង និងសារធាតុគីមី។

ខ- សហការនិងផ្តល់ព័ត៌មានបន្ទាន់មកក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិក្នុងករណីកើតមានឧបទ្ទវហេតុគ្រោះថ្នាក់។

គ- បំពាក់មធ្យោបាយសម្រាប់ទុកដាក់សំណល់និងមធ្យោបាយឆ្លើយតបឧបទ្ទវហេតុ ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ និងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី។

មាត្រា៣០១ ._ ការទទួលខុសត្រូវរបស់ម្ចាស់កំពង់ផែសាធារណៈនិងឯកជន

ម្ចាស់កំពង់ផែសាធារណៈនិងឯកជន ដោយសហការជាមួយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវរៀបចំមធ្យោបាយសម្រាប់ទទួលនិងទុកដាក់សំណល់ពីជលយាន ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ និងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី។

មាត្រា៣០២ ._ ការទទួលខុសត្រូវរបស់ម្ចាស់ទីតាំងសាងសង់ឬជួសជុលជលយាន

ម្ចាស់ទីតាំងសាងសង់ឬជួសជុលជលយាន ត្រូវទទួលខុសត្រូវគ្រប់គ្រងសំណល់ដែលបានបង្កើតពីសកម្មភាពសាងសង់ ជួសជុល រុះរើ ឬលាងសម្អាតជលយានតាមវិធានសុវត្ថិភាពបរិស្ថានសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់និងសារធាតុបំពុលដូចបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច ខ នៃមាត្រា២៧៨(តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ)នៃក្រមនេះ។

មាត្រា៣០៣ .- ការបំពុលសមុទ្រឆ្លងដែន

ក្នុងករណីកើតមានការបំពុលសមុទ្រឆ្លងដែន ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវបាត់វិធានការឆ្លើយតបបន្ទាន់ដោយសហការជាមួយយន្តការពាក់ព័ន្ធថ្នាក់តំបន់ និងអន្តរជាតិ អនុលោមតាមផែនការឆ្លើយតបបន្ទាន់ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន និងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី។

មាត្រា៣០៤ .- ការទទួលខុសត្រូវចំពោះសំណងខូចខាតពីការបំពុលសមុទ្រ

១- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងយន្តការពាក់ព័ន្ធថ្នាក់ជាតិ ត្រូវសហការជាមួយយន្តការថ្នាក់តំបន់និងអន្តរជាតិកំណត់ពីវិសាលភាពនៃការខូចខាតដែលបណ្តាលមកពីការបំពុលសមុទ្រ។

២- បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការទាមទារនិងការទូទាត់សំណងខូចខាតពីការបំពុលសមុទ្រ និងការស្តារការខូចខាតបរិស្ថានឡើងវិញត្រូវអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ និងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី។

មាតិកាទី៦
ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលខ្យល់ សំឡេង និងរំញ័រ
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៣០៥ .- គោលបំណង

មាតិកានេះ មានគោលបំណងទប់ស្កាត់និងកាត់បន្ថយការបំពុលខ្យល់ សំឡេង និងរំញ័រតាមរយៈការដាក់ចេញនូវវិធានការត្រួតពិនិត្យសកម្មភាពដែលបង្កឱ្យមានការបំពុលខ្យល់ សំឡេង និងរំញ័រ សំដៅធានាបានកិច្ចគាំពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងកិច្ចគាំពារសុខភាពសាធារណៈ។

មាត្រា៣០៦ .- វិសាលភាព

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តលើសកម្មភាពបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ សំឡេង និងរំញ័រពីប្រភពចល័តនិងអចល័តនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា៣០៧ .- ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវទទួលខុសត្រូវដឹកនាំការគ្រប់គ្រង និងសម្របសម្រួលការត្រួតពិនិត្យការបំពុលខ្យល់ សំឡេង និងរំញ័រ។

មាត្រា៣០៨ .- តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិមានតួនាទីនិងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

ក- រៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ផែនការសកម្មភាព និងគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសពាក់ព័ន្ធការគ្រប់គ្រងការបំពុលខ្យល់ សំឡេង និងរំញ័រ។

ខ- រៀបចំស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់បរិយាកាស ស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់ក្នុងអគារ ស្តង់ដារបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ និងស្តង់ដារសំឡេង និងរំញ័រ និងសន្ទស្សន៍គុណភាពខ្យល់បរិយាកាស។

គ- តាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃគុណភាពខ្យល់បរិយាកាស និងផ្សព្វផ្សាយស្ថានភាពគុណភាពខ្យល់បរិយាកាស។

ឃ- គ្រប់គ្រងទិន្នន័យគុណភាពខ្យល់បរិយាកាស ប្រភពបំពុលខ្យល់ និងសារធាតុបំពុលដែលសាយភាយចូលទៅក្នុងខ្យល់។

ង- ត្រួតពិនិត្យ តាមដាន និងវាយតម្លៃបរិក្ខារប្រព្រឹត្តិកម្មសារធាតុបំពុលខ្យល់ និងបរិក្ខារតាមដានត្រួតពិនិត្យការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់នៅតាមទីតាំងផលិតកម្ម អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្ម។

ច- ដឹកនាំ សម្របសម្រួល និងសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិក្នុងការត្រួតពិនិត្យការបញ្ចេញសំឡេង និងរំញ័រនៅតាមប្រភពចល័តនិងអចល័ត។

ឆ- សិក្សាស្រាវជ្រាវនិងផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេស បច្ចេកវិទ្យាគ្រប់គ្រងការបំពុលខ្យល់ពីប្រភពចល័តនិងអចល័ត និងភាពគ្រោះថ្នាក់នៃសារធាតុបំពុលខ្យល់ក្នុងខ្យល់បរិយាកាសនិងខ្យល់ក្នុងអគារ។

ជ- បំពេញភារកិច្ចជាអង្គភាពបង្គោលជាតិនៃលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចគាំពារ និងការត្រួតពិនិត្យការបំពុលខ្យល់ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី។

ជំពូកទី៣
ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលខ្យល់ពីប្រភពចល័ត

មាត្រា៣០៩ .- ការហាមឃាត់ការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់លើសស្តង់ដារពីប្រភពចល័ត

ហាមឃាត់ដាច់ខាត ការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ពីប្រភពចល័ត ដែលមិនឆ្លើយតបនឹងស្តង់ដារបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ ដូចបានបញ្ញត្តនៅក្នុងមាត្រា១៦៨(ស្តង់ដារបញ្ចេញសំណល់)នៃក្រមនេះ។

មាត្រា៣១០ .- ការរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តទាក់ទងនឹងការបំពាក់ឧបករណ៍កាត់បន្ថយការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធត្រូវរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីកំណត់អំពីប្រភេទយានយន្តដែលតម្រូវឱ្យបំពាក់ឧបករណ៍កាត់បន្ថយការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់។

មាត្រា៣១១ .- វិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់

យានយន្តដែលធ្វើចរាចរនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមានវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ពីក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច។

ជំពូកទី៤
ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលខ្យល់ពីប្រភពអចល័ត

មាត្រា៣១២ .- ការហាមឃាត់ការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់លើសស្តង់ដារ

ហាមឃាត់ដាច់ខាតការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ពីប្រភពអចល័តទៅក្នុងខ្យល់បរិយាកាស ដែលមិនឆ្លើយតបទៅនឹងស្តង់ដារបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ ដូចបានបញ្ញត្តនៅក្នុងមាត្រា១៦៨(ស្តង់ដារបញ្ចេញសំណល់) នៃក្រមនេះ។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

មាត្រា៣១៣ .– ការហាមឃាត់ការបញ្ចេញក្លិនអាក្រក់ប៉ះពាល់ការរស់នៅនិងសុខភាពសាធារណៈ

ហាមឃាត់ដាច់ខាតចំពោះការបង្កើត ឬការបំភាយក្លិនអាក្រក់ដែលរំខានដល់ការរស់នៅ ឬធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈ។

មាត្រា៣១៤ .– លិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់

ការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ពីប្រភពអចល័តត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា៣១៥ .– ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលខ្យល់នៅតាមប្រភពអចល័ត

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិត្រូវទទួលខុសត្រូវត្រួតពិនិត្យការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់នៅតាមប្រភពអចល័ត។

មាត្រា៣១៦ .– ការទទួលខុសត្រូវរបស់ម្ចាស់និងប្រតិបត្តិករចំពោះការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់

ម្ចាស់ ឬប្រតិបត្តិករប្រភពអចល័តត្រូវធ្វើការបំពាក់និងដំណើរការបរិក្ខារប្រព្រឹត្តិកម្ម និងបរិក្ខារតាមដានត្រួតពិនិត្យការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ចូលទៅក្នុងខ្យល់បរិយាកាស នៅគ្រប់ចំណុចបញ្ចេញ។

មាត្រា៣១៧ .– ការចាត់វិធានការនិងជូនដំណឹងពីករណីបង្កបញ្ហាបំពុលខ្យល់

ក្នុងករណីគ្រឿងបរិក្ខារប្រព្រឹត្តិកម្មនិងបរិក្ខារតាមដានត្រួតពិនិត្យការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់មិនដំណើរការ ឬបង្កឱ្យមានការបំពុលខ្យល់ ម្ចាស់ឬប្រតិបត្តិករប្រភពអចល័ត ត្រូវចាត់វិធានការទប់ស្កាត់ការបំពុលខ្យល់ជាបន្ទាន់ និងត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់មកក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា៣១៨ .– ការរក្សាទុកនិងការផ្តល់ទិន្នន័យតាមដានការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់

ម្ចាស់ឬប្រតិបត្តិករប្រភពអចល័តត្រូវរក្សាទុកទិន្នន័យតាមដានការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ និងត្រូវផ្តល់ទិន្នន័យមកក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា៣១៩ .– ការតម្រូវបង់ថ្លៃបំពុលបរិស្ថាន

១- បុគ្គលដែលបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ពីប្រភពអចល័ត ហើយបង្កឱ្យមានកំណើនបន្ទុកសារធាតុបំពុលនៅក្នុងខ្យល់បរិយាកាស ត្រូវតម្រូវឱ្យបង់ថ្លៃបំពុលបរិស្ថាន។

២- ប្រភេទប្រភពអចល័តដែលតម្រូវឱ្យបង់ថ្លៃបំពុលបរិស្ថាន និងអត្រាបង់ថ្លៃការបំពុលបរិស្ថានដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ និងក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ជំពូកទី៥

ការត្រួតពិនិត្យគុណភាពខ្យល់ក្នុងអគារ

មាត្រា៣២០ .– ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវក្នុងការត្រួតពិនិត្យគុណភាពខ្យល់ក្នុងអគារ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិត្រូវទទួលខុសត្រូវ៖

ក- កំណត់លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងគុណភាពខ្យល់ក្នុងអគារនិងកំណត់ស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់ក្នុងអគារ។

ខ- ធ្វើការត្រួតពិនិត្យគុណភាពខ្យល់ក្នុងអគារ។

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

មាត្រា៣២១ .- លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការអនុម័តគម្រោងសាងសង់

រាល់ការអនុម័តគម្រោងស្នើសុំសាងសង់អគារគ្រប់ប្រភេទ ក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចត្រូវ៖

ក- ដាក់បញ្ចូលលក្ខខណ្ឌតម្រូវពាក់ព័ន្ធគុណភាពខ្យល់ក្នុងអគារ សម្រាប់ធានាសុវត្ថិភាពសុខភាពនៃការស្នាក់នៅ ឬបម្រើការងាររយៈពេលយូរក្នុងអគារ។

ខ- តម្រូវឱ្យម្ចាស់ ឬប្រតិបត្តិករអគារបំពាក់បរិក្ខារដើម្បីធានាឱ្យគុណភាពខ្យល់ក្នុងអគារមានភាពល្អប្រសើរ ឆ្លើយតបនឹងកម្រិតស្តង់ដារ។

មាត្រា៣២២ .- លិខិតបញ្ជាក់គុណភាពខ្យល់ក្នុងអគារ

១- ម្ចាស់ ឬប្រតិបត្តិករអគារត្រូវមានលិខិតបញ្ជាក់គុណភាពខ្យល់ក្នុងអគារពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

២- ការកំណត់ប្រភេទទីតាំងអគារនិងនីតិវិធីនៃការស្នើសុំលិខិតបញ្ជាក់គុណភាពខ្យល់ក្នុងអគារត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ។

ជំពូកទី៦

ការត្រួតពិនិត្យគុណភាពខ្យល់បរិយាកាស

មាត្រា៣២៣ .- ការអង្កេតតាមដានគុណភាពខ្យល់បរិយាកាស

១- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិត្រូវធ្វើការតាមដានគុណភាពខ្យល់បរិយាកាស និងគុណភាពខ្យល់បរិយាកាសនៅតំបន់ងាយទទួលរងការបំពុលខ្យល់ និងជុំវិញប្រភព ឬទីតាំងដែលមានសក្តានុពលបំពុលខ្យល់ ដើម្បីវាយតម្លៃអំពីស្ថានភាពគុណភាពខ្យល់បរិយាកាស។

២- ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិត្រូវដាក់ឱ្យសាធារណជនអាចស្វែងរកបាននូវព័ត៌មានទាក់ទងនឹងស្ថានភាពគុណភាពខ្យល់បរិយាកាសស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ។

មាត្រា៣២៤ .- ការជូនដំណឹងអំពីហានិភ័យនៃការបំពុលខ្យល់

ក្នុងករណីមានការរកឃើញហានិភ័យនៃការបំពុលខ្យល់ ដែលអាចបង្កផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈ ឬបរិស្ថាន ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិត្រូវធ្វើការជូនដំណឹងដល់សាធារណជនអំពីស្ថានភាពនៃការបំពុលខ្យល់ ភាពអាចបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ និងពីវិធានការគាំពារសុខភាព។

មាត្រា៣២៥ .- ការត្រួតពិនិត្យគុណភាពខ្យល់បរិយាកាសជុំវិញទីតាំងប្រភពអចល័ត

បុគ្គល ម្ចាស់អាជីវកម្ម ឬប្រតិបត្តិករប្រភពអចល័ត ដែលទទួលបានលិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការតាមដាន និងត្រួតពិនិត្យការបំពុលខ្យល់បរិយាកាសជុំវិញទីតាំងរបស់ខ្លួន និងផ្តល់របាយការណ៍តាមដានត្រួតពិនិត្យមកក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា៣២៦ .- ការហាមឃាត់សកម្មភាពបង្កឱ្យមានការបំពុលខ្យល់

ហាមឃាត់ដាច់ខាតសកម្មភាពបង្កឱ្យមានការបំពុលខ្យល់ដូចខាងក្រោម៖

ក- ការដុតព្រៃឈើ វាលស្មៅ គល់ជញ្ជ្រាំង និងសំណល់កសិកម្ម និងការដុតសំរាម សំណល់រឹងនៅតាមទីវាល ឬទីលានចាក់សំណល់។

ខ- ការដុតសំណល់ ឬវត្ថុឆេះគ្រប់ប្រភេទនៅតាមទីសាធារណៈ ដងផ្លូវ ទីតាំងអគារសាធារណៈឬឯកជន ឬក្នុងទីតាំងដីកម្មសិទ្ធិ ដែលបង្កឱ្យមានការប៉ះពាល់សុខភាពសាធារណៈ និងការប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខ និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម។

គ- ការដឹកជញ្ជូនដី ខ្សាច់ ថ្ម ឬសម្ភារៈសំណង់ដែលបង្កឱ្យមានការហុយធូលីប៉ះពាល់ដល់គុណភាពខ្យល់ សុខភាពសាធារណៈ ការធ្វើចរាចរណ៍និងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ។

ជំពូកទី៧

ការត្រួតពិនិត្យសារធាតុបំពុលខ្យល់ក្នុងឥន្ធនៈផូស៊ីល

មាត្រា៣២៧ .- ស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យសមាសធាតុបង្កើតសារធាតុបំពុលខ្យល់នៅក្នុងឥន្ធនៈផូស៊ីល

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការៈ

ក- រៀបចំស្តង់ដារកម្រិតសមាសធាតុគីមីក្នុងឥន្ធនៈផូស៊ីល ដែលបង្កើតឱ្យមានបញ្ហាបំពុលខ្យល់ធ្ងន់ធ្ងរ។

ខ- រៀបចំនីតិវិធីអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យសមាសធាតុគីមី ក្នុងឥន្ធនៈផូស៊ីលបង្កើតឱ្យមានសារធាតុបំពុលខ្យល់។

មាត្រា៣២៨ .- ការអនុញ្ញាតនាំចូលឥន្ធនៈផូស៊ីល

១- ការនាំចូល ការផលិត ការចែកចាយ និងការប្រើប្រាស់ឥន្ធនៈផូស៊ីលត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យប្រេងកាត។

២- នីតិវិធីក្នុងការពិនិត្យនិងការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតនាំចូលត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តស្របតាមបញ្ញត្តិនៃក្រសួងស្ថាប័នទទួលបន្ទុកវិស័យប្រេងកាត។

ជំពូកទី៨

ការបំពុលខ្យល់ឆ្លងដែន

មាត្រា៣២៩ .- ការបំពុលខ្យល់ឆ្លងដែន

ក្នុងករណីទទួលបានការជូនដំណឹង ការផ្តល់របាយការណ៍ ឬលទ្ធផលសិក្សាពីការបំពុលខ្យល់ឆ្លងដែនដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់បរិស្ថាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីស្វែងរកមធ្យោបាយក្នុងការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ពីការបំពុលខ្យល់ឆ្លងដែនតាមរយៈយន្តការទ្វេភាគី ពហុភាគី និងតំបន់។

មាត្រា៣៣០ .- ការបំពុលខ្យល់ឆ្លងដែនពីប្រភពក្នុងស្រុក

ក្នុងករណីកើតមានការបំពុលខ្យល់ពីប្រភពក្នុងស្រុក ដែលស្ថានភាពនៃការបំពុលអាចបង្កឱ្យមានការឆ្លងដែនអាចប៉ះពាល់ដល់ប្រទេសជិតខាង និងតំបន់ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវចាត់វិធានការកាត់បន្ថយឱ្យអស់លទ្ធភាព និងត្រូវជូនដំណឹងទៅប្រទេសនិងតំបន់ដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់។

ជំពូកទី៩

ការត្រួតពិនិត្យសំឡេងនិងរំញ័រ

មាត្រា៣៣១ .- ការហាមឃាត់ការបង្កសំឡេងឬរំញ័រលើសស្តង់ដារ

ហាមឃាត់ដាច់ខាតចំពោះសកម្មភាពដែលបង្កើតសំឡេង ឬរំញ័រលើសស្តង់ដារសំឡេង និងរំញ័រដូចបានបញ្ញត្តនៅក្នុងមាត្រា១៦៩(ស្តង់ដារសំឡេងនិងរំញ័រ)នៃក្រមនេះ។

មាត្រា៣៣២ ._ កាតព្វកិច្ចបំពាក់បរិក្ខារកាត់បន្ថយការបញ្ចេញសំឡេងឬរំញ័រ

ម្ចាស់ឬប្រតិបត្តិករទីតាំងត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការបំពាក់គ្រឿងបរិក្ខារសម្រាប់កាត់បន្ថយការបញ្ចេញសំឡេង ឬរំញ័រ អនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនេះ ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា៣៣៣ ._ លក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការអង្កេតតាមដាន

ក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវដាក់បញ្ចូលនូវលក្ខខណ្ឌតម្រូវនានាទៅក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតនៃគម្រោងស្នើសុំសាងសង់ ឬគម្រោងដែលអាចបង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់ដោយការបញ្ចេញសំឡេង ឬរំញ័រ ដើម្បីធានាបានការគោរពតាមស្តង់ដារបញ្ចេញសំឡេងនិងរំញ័រ។

មាត្រា៣៣៤ ._ ការទទួលខុសត្រូវចំពោះការខូចខាត

បុគ្គលដែលបង្កឱ្យមានការបញ្ចេញសំឡេងឬរំញ័រលើសកម្រិតស្តង់ដារត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះការខូចខាតទ្រព្យសម្បត្តិ ឬប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈនិងបរិស្ថាន។

មាតិកាទី៧

ការគ្រប់គ្រងសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន សារធាតុធ្វើឱ្យត្រជាក់ និងផលិតផលដែលមានផ្ទុកឬធ្វើឡើងសម្រាប់ប្រើប្រាស់សារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន

ជំពូកទី១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា៣៣៥ ._ គោលបំណង

មាតិកានេះ មានគោលបំណងកាត់បន្ថយនិងលុបបំបាត់ការប្រើប្រាស់សារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន និងសារធាតុធ្វើឱ្យត្រជាក់ តាមរយៈការដាក់ចេញនូវវិធានការត្រួតពិនិត្យសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន សារធាតុធ្វើឱ្យត្រជាក់ និងផលិតផលពាក់ព័ន្ធការប្រើប្រាស់សារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន សំដៅធានាបានកិច្ចគាំពារបរិស្ថាន ការអភិរក្សជីវៈចម្រុះនិងកិច្ចគាំពារសុខភាពសាធារណៈ។

មាត្រា៣៣៦ ._ វិសាលភាព

មាតិកានេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តលើសកម្មភាពផលិត នាំចូល នាំចេញ ដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់ ស្តុកទុក លក់ ប្រើប្រាស់ ផ្ទេរ ប្រព្រឹត្តិកម្ម និងបំផ្លាញចោលសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន សារធាតុធ្វើឱ្យត្រជាក់ និងផលិតផលពាក់ព័ន្ធការប្រើប្រាស់សារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ជំពូកទី២

ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា៣៣៧ ._ ក្រសួងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហការជាមួយក្រសួងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការដឹកនាំការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យ ការប្រើប្រាស់សារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន សារធាតុធ្វើឱ្យត្រជាក់ និងផលិតផលដែលមានផ្ទុក ឬធ្វើឡើងសម្រាប់ប្រើប្រាស់សារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូននិងសារធាតុធ្វើឱ្យត្រជាក់។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

តទៅរាជកិច្ចលេខ៤១